ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ

ΤΕΥΧΟΣ 02
ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ 2001
1.000 ΔΡΧ ΕΥΡΩ 2,93

ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΟΛΩΝ

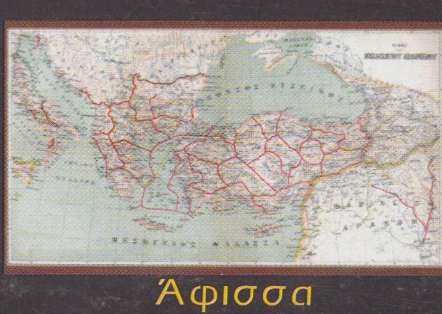

ΕΑΛΩ Η ΠΟΛΙΣ

Μαύρα Λάβαρα

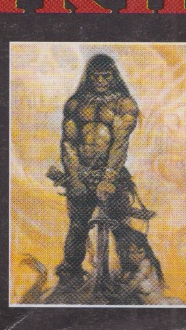

ΣΤΑ ΓΗΠΕΔΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Άφισσα ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

ΗΡΩΙΚΗ ΦΑΝΤΑΣΙΑ

ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΟΛΩΝ
περιοδικό
ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ

Εκδότης - Διευθυντής
Δημήτρης Ζαφειρόπουλος

Αρχισυντάκτης
Μιχάλης Γεωργιλάς

Ηλεκτρονική
σελιδοποίηση
DtP 88

σε αυτό το τεύχος συνεργάστηκαν
Μαίρη Βαρσαμίδου
Θεόδωρος Γεωργίου
Νίκος Έξαρχος
Παναγιώτης Καρυτιανός
Χάρης Κουσουμβρής
Γιώργος Μάστορας
Ιωάννης Παπαδόπουλος
Ειρήνη Χ. Παππά
Οδυσσέας Χρήστου

τηλέφωνο επικοινωνίας
0937542100

Διεύθυνση επικοινωνίας
Τ.Θ. 8189 ΟΜΟΝΟΙΑ
10010 ΑΘΗΝΑ

ηλεκτρονική διεύθυνση
www.antepithesh.com
antepithesh@mail.gr

εκδόσεις ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ

Σε αυτό το τεύχος...

EDITORIAL

Κοιτάζοντας την ιστορία, παρατηρεί κανείς στα τελευταία στάδια αυτής, να έχει πάρει μια κατεύθυνση συνεχούς προόδου. Σαν να έχει γίνει η ιστορία και κατά συνέπεια και η ζωή μας, μια ευθεία γραμμή, η οποία προχωρεί, χωρίς να ξέρουμε προς τα πού, μέσα από συνεχή επιτεύγματα, επιστημονικά, κοινωνικά και πολιτικά.

Υποστηρίζεται πως όλα γίνονται καλύτερα. Ο άνθρωπος γίνεται καλύτερος, η διακυβέρνηση γίνεται καλύτερη, ο τρόπος ζωής επίσης. Παρόλα αυτά όμως, υπάρχει δυστυχία, υπάρχει δυσαρέσκεια.

Οι περισσότεροι είναι δυσαρεστημένοι με κάτι, ανικανοποίητοι, κενοί ίσως από τη ζωή τους, από την εργασία τους από την εξουσία. Μήπως τελικά όλη αυτή η πρόοδος των τελευταίων χρόνων δεν είναι πανάκεια; Μήπως τελικά ο άνθρωπος χρειάζεται κάτι παραπάνω από αυτή την πρόοδο, από αυτή τη βελτίωση των υλικών συνθηκών ζωής του;

Σαν απάντηση σ' αυτή τη δυσαρέσκεια προτείνεται και άλλη πρόοδος, και άλλα επιτεύγματα, ακόμα καλύτερες "συνθήκες" ζωής, βελτίωση των ανθρώπινων σχέσεων κ.λ.π.

Ε όχι! Φτάνει πια με τις ανθρώπινες σχέσεις, φτάνει πια η πρόοδος, φτάνει πια η ισότητα και ο ανθρωπισμός. Ας τελειώνουμε με τους ψεύτικους μύθους, ενός συστήματος που το μόνο που το ενδιαφέρει, είναι η συντήρησή του με κάθε μέσο.

Οι λύσεις δεν υπάρχουν, ούτε στον "ανθρωπισμό", ούτε στην ισότητα, ούτε επίσης στις ψεύτικες επαναστάσεις, ειρηνικές και μη. Οι λύσεις, υπάρχουν στη θέληση των ανθρώπων για ανατροπή, υπάρχουν στα ζωογόνα ένστικτα που μόνο αυτά ξέρουν να διακρίνουν το σωστό και το λάθος, το καλό και το κακό, το ψεύτικο και το αληθινό.

Ο άνθρωπος δεν έχει ανάγκη για έτοιμες λύσεις, έχει ανάγκη να βρει τον εαυτό του, να ανακαλύψει την ψυχή του και όσα όλα κουβαλάει αυτή μέσα από την ιστορία της ράτσας του. Και ας κάνει λάθη, και ας καταστρέψει και ας κάψει και αυτά που δεν πρέπει. Λάθη δεν κάνει μόνο αυτός που δεν κάνει ποτέ τίποτα.

Να βγούμε από το τέλμα του καθωσπρεπισμού, του political correct, να κόψουμε τις αλυσίδες των ψεύτικων υλικών απολαύσεων. Αυτό είναι το ζητούμενο των καιρών, αυτή είναι η λύση για τον άνθρωπο, αν αυτός θέλει να παραμείνει ζωντανός και να μην είναι θύμα ψεύτικων προφητών και μύθων.

Γι αυτό ας πάμε στα γήπεδα της Ευρώπης, τα οποία έχουν γίνει πεδία έκφρασης της οργής μιας νεολαίας που έχει βαρεθεί να παίζει στο play-station ηλίθια παιχνίδια. Θα δούμε τις σύγχρονες αρένες, όπου στις κερκίδες τους ανεμίζουν μαύρα λάβαρα καταστροφής και μίσους για μια κοινωνία που δεν αξίζει σωτηρία.

Σ' αυτό το τεύχος, θα μεταφερθούμε και σε κόσμους φανταστικούς, που ίσως κάποτε να υπήρξαν στην πραγματικότητα, αλλά τώρα υπάρχουν μόνο στις σελίδες κάποιων "παράξενων" συγγραφέων. Κόσμους ηρωικούς, όπου ο νόμος υπήρχε στο σπαθί και όχι στους ποινικούς κώδικες, κόσμους όπου η τιμή του καθενός μέτραγε πιο πολύ από τα λεφτά του.

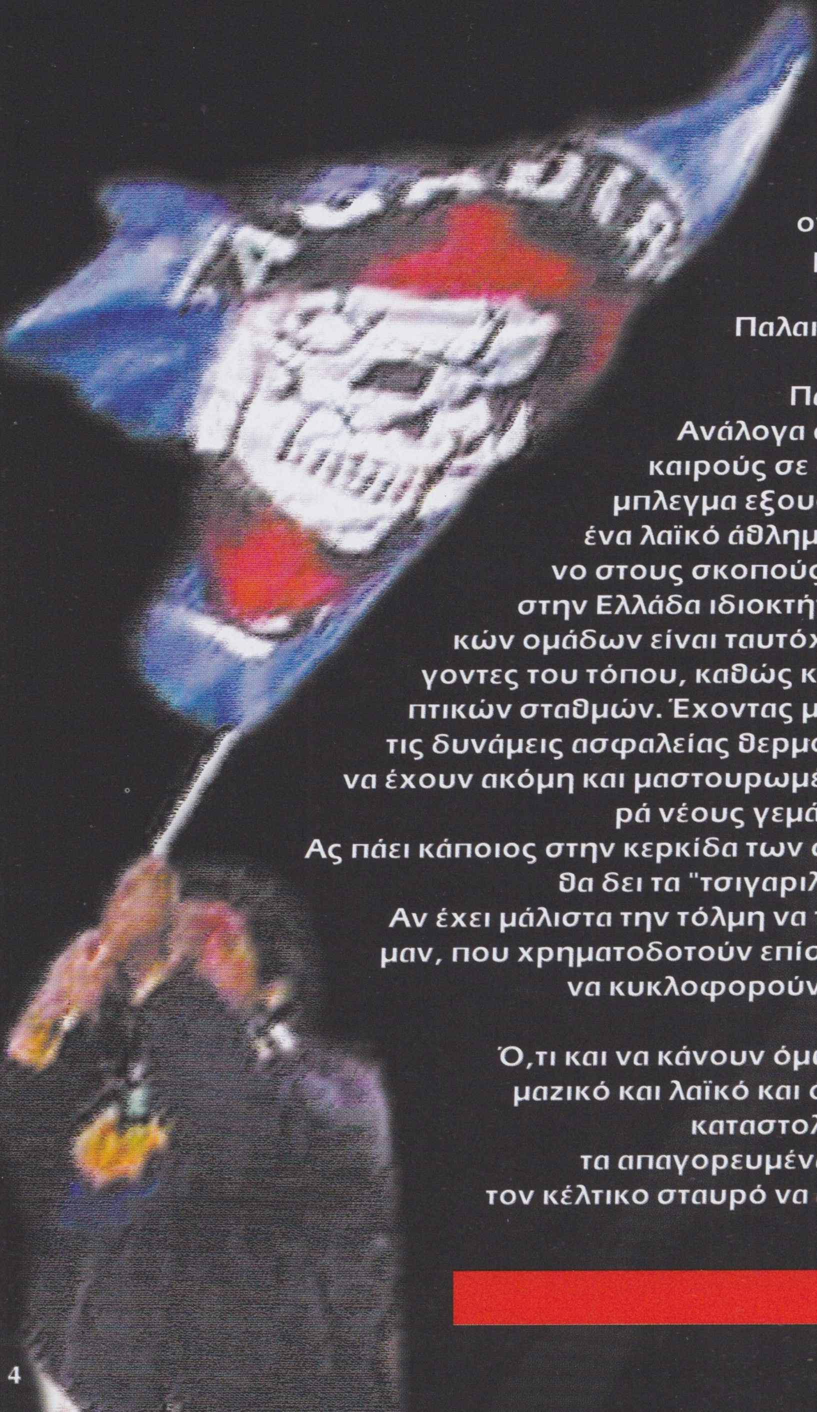
Ανάλογες στιγμές, έζησαν και οι τελευταίοι υπερασπιστές του Βυζαντίου. Λίγοι απέναντι σε πολλούς, έκριναν πως έπρεπε να πολεμήσουν για την τιμή της Αυτοκρατορίας και για τον Αυτοκράτορά τους και ας ήξεραν από πριν την έκβαση της μάχης.

Και όλα αυτά, με την υπόκρουση μιας μουσικής που παίζεται σήμερα, αλλά φαίνεται να ψάχνει της εμπνεύσεις της σε πηγές αλλοτινές, παράξενες και πολύ σκοτεινές.

Δημήτρης Ζαφειρόπουλος

Μαύρα Λάβαρα
στα γήπεδα της Ευρώπης

Η "ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ" με την έρευνά της αυτή θέλει να παρουσιάσει στους αναγνώστες της ένα ζήτημα που αποτελεί "απαγορευμένο καρπό" και.. επικίνδυνο σημείο για τον χώρο της αθλητικής ειδησεογραφίας. Για την παρουσία οργανωμένων εθνικιστών οπαδών στις ομάδες της Ελλάδας και της Ευρώπης. Παλαιότερα είχε γίνει πολιτικό ζήτημα η ύπαρξη μέσα στις γραμμές του Παναθηναϊκού της περίφημης ΝΟΠΟ. Ανάλογα φαινόμενα έχουν παρουσιαστεί κατά καιρούς σε όλες τις χώρες της Ευρώπης. Το σύμπλεγμα εξουσίας θέλει το ποδόσφαιρο, που είναι ένα λαϊκό άθλημα γεμάτο επιθετικότητα, υποτεταγμένο στους σκοπούς του. Γι αυτό δεν είναι παράξενο που στην Ελλάδα ιδιοκτήτες όλων των μεγάλων ποδοσφαιρικών ομάδων είναι ταυτόχρονα και μεγάλοι οικονομικοί παράγοντες του τόπου, καθώς και ιδιοκτήτες εφημερίδων και τηλεοπτικών σταθμών. Έχοντας μπράβους στη διάθεσή τους, αλλά και τις δυνάμεις ασφαλείας θερμούς συμπαραστάτες τους, προτιμούν να έχουν ακόμη και μαστουρωμένους ή ανεγκέφαλους οπαδούς, παρά νέους γεμάτους επιθετικότητα και εθνικές ιδέες. Ας πάει κάποιος στην κερκίδα των φανατικών σε ένα κρίσιμο αγώνα και θα δει τα "τσιγαριλίκια" να πηγαίνουν και να έρχονται... Αν έχει μάλιστα την τόλμη να ταξιδέψει και με κανένα από τα πούλμαν, που χρηματοδοτούν επίσημα οι ιδιοκτήτες της ομάδος, θα δει να κυκλοφορούν μέσα από τρίφυλλα μέχρι σύριγγες.

Ό,τι και να κάνουν όμως, το ποδόσφαιρο είναι ένα άθλημα μαζικό και λαϊκό και όσο και αν χρησιμοποιούν μεθόδους καταστολής δεν είναι δυνατόν να εμποδίσουν τα απαγορευμένα σύμβολα και τις Μαύρες Σημαίες με τον κέλτικο σταυρό να ανεμίζουν στα γήπεδα της Ευρώπης.

του **Κωνσταντίνου Μανιάτη**

Η αρχή θα γίνει από την γειτονική μας Ιταλία, εκεί που αναμφισβήτητα είναι το κορυφαίο πρωτάθλημα στην Ευρώπη, κορυφαίοι όμως και πρωταγωνιστές είναι και οι ***TIFOZI*** *που στην συντριπτική τους πλειοψηφία είναι φασίστες και εθνικοσοσιαλιστές.*
Τους πιο πολλούς NAZI οπαδούς έχει φυσικά η γνωστή σε όλους μας,

S.S LAZIO

Σε κάθε της αγώνα στο Ολίμπικο η CURVA NORD γεμίζει ασφυκτικά απ' τους fans της **ΛΑΤΣΙΟ**. Οι τελευταίοι εκτός από τα εντυπωσιακά τους πανό, ανεμίζουν δεκάδες κέλτικους σταυρούς, σβάστικες και Ιταλικές σημαίες. Φέτος όμως λόγω ειδικών νόμων που απαγορεύουν τα εθνικιστικά πανό, έχουν περιορίσει τη "δράση" τους και αρκούνται στο να τραγουδάνε τον εθνικό ύμνο και που και που βρίζουν και τους αντίπαλους μαύρους παίκτες. Καμιά φορά όμως, τα ακούνε και οι δικοί τους, αν τύχει και είναι μαύροι (πράγμα και σπάνιο) όπως έγινε με τον Ολλανδό;;; Ααρών (τι μου θυμίζει! τι μου θυμίζει!) Βίντερ που τελικά έφυγε με τις κλοτσιές απ' την ομάδα. Οι 4 πιο γνωστοί σύνδεσμοι είναι οι IRRIDUCIBILLI (με πολύ καλό site στη διεύθυνση www.irriducibilli-lazio.com.) οι EAGLES, οι VIKING και οι VETERANI. Έχουν μεγάλη κόντρα με τους οπαδούς της ROMA τους Τζιαλορόσι γιατί οι τελευταίοι έχουν λίγους, ευτυχώς, κομμουνιστές στα club τους. Πέρυσι στο ντέρμπι ΡΟΜΑ- ΛΑΤΣΙΟ οι Ιταλοί μπάτσοι κατέσχεσαν 24 εθνικιστικά πανό, ενώ φέτος οι Λατσιάλι σήκωσαν πανό που έλεγε: "ΠΡΟΣΟΧΗ ΠΑΣΧΟΥΝ ΑΠΟ ΙΟ ΕΜΠΟΛΑ" (για τους μαύρους της ΡΟΜΑ).Μασκότ των σκληροπυρηνικών της ΛΑΤΣΙΟ είναι μια φιγούρα MODS O Mr Enrich με το κλασικό καπελάκι. Διατηρούν για ευνόητους λόγους, πολύ καλές σχέσεις με τους BRIGADAS της ESPANOL καθώς και με την οργάνωση ΑΝΤΙΣΙΩΝΙΣΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ.

Και η άλλη μεγάλη ομάδα της Ρώμης η **ΡΟΜΑ** όμως, έχει πολλούς εθνικιστές. Συχνά βάζουν κέλτικους σταυρούς (αν και λόγω

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΙΣΤΕΣ ΠΟΥ ΚΛΩΤΣΑΝΕ ΜΕΣΑ ΣΤΑ ΓΗΠΕΔΑ;

Και βέβαια! Και για να μιλήσουμε σοβαρά εθνικιστές δεν είναι μόνο οι φίλαθλοι αλλά... και οι παίκτες αν και λίγοι είναι αυτοί που εκδηλώνουν ανοικτά τις απόψεις τους. Πριν λίγο καιρό είχαμε τον Σέρβο παίχτη της ΛΑΤΣΙΟ, Μιχαϊλοβιτς ο οποίος έβρισε τον Βιερά της ΑΡΣΕΝΑΛ λέγοντας τον "σκατόμαυρο" και "μαύρη μαϊμού" (αν και ως προς τους χαρακτηρισμούς δεν έπεσε έξω), τιμωρήθηκε όμως με αποκλεισμό. Πάντως ανέβηκε ακόμα περισσότερο στην εκτίμηση των ΛΑΤΣΙΑΛΙ! Δηλωμένος εθνικιστής είναι και ο Ιταλός Πάολο ντι Κάνιο της ΓΟΥΕΣΤ ΧΑΜ, αυτός που η ΦΙΦΑ ανακήρυξε σαν τον πιο τίμιο παίκτη της χρονιάς αλλά και ο Μπουφόν της ΠΑΡΜΑ που ήθελε για νούμερο της φανέλας του το γνωστό 88! Ο ίδιος παίχτης είχε φόρεσε μια μπλούζα με το σύνθημα "Θάνατος σε όσους εγκαταλείπουν τη μάχη". Προκλήθηκαν έντονες αντιδράσεις στη βουλή και εμφανίστηκε η βουλευτής Αλεσάντρα Μουσολίνι με μπλούζα που έγραφε "Θάνατος σε όποιον εγκαταλείψει τον Μπουφόν".

Η μοναδική ταινία που συσχετίζει το ποδόσφαιρο με την πολιτική είναι η εγγλέζικη ταινία με τίτλο "Χωρίς ταυτότητα" (ID). Κρυφοί αστυνομικοί προσπαθούν να εισχωρήσουν στους hooligans για να τους διαλύσουν.

Τελικά ένας αστυνομικός τα καταφέρνει αλλά γίνεται και αυτός hooligan, και στο τέλος τον βλέπουμε σε εθνικιστική πορεία να χαιρετά ναζιστικά!

της κρατικής καταστολής) αυτό γίνεται περισσότερο στα εκτός έδρας παιχνίδια και στο εξωτερικό. Μάλιστα το 1994 στον αγώνα ΜΠΡΕΣΙΑ-ΡΟΜΑ έγιναν απίστευτα πράγματα. Τρομερά επεισόδια που ακόμη και σήμερα θυμούνται οι κάτοικοι της πόλης, αρκετές συλλήψεις ενώ η αστυνομία κατέσχεσε όπλα, δυναμίτες, λοστούς και χάρτες(!) που είχαν σημειωθεί τα στρατηγικά σημεία της πόλης! Από τις έρευνες προέκυψε ότι την εβδομάδα που είχε προηγηθεί το σπίτι του αρχηγού των νάζι- σκιν στη Ρώμη Μαουρίτσιο Μποκάτσι είχε μεταβληθεί σε στρατηγείο για την διάλυση της πόλης. Και το κερασάκι στην τούρτα: όπως αποκάλυψε αριστερή εφημερίδα στα τρένα δεν ήταν μόνο οπαδοί της ΡΟΜΑ αλλά και "άλλοι κοντοκουρεμένοι νεαροί...). Ο πιο γνωστός σύνδεσμος είναι η "OPPOSTA FAZIONE". Πρόκειται για πραγματικούς τρελούς αφού έχουν βγάλει μπλούζες με τον Καίσαρα να χαιρετά φασιστικά!

Δυναμική παρουσία υπάρχει και στη Μίλαν με τους Brigate Rossoneri με σήμα τη γνωστή νεκροκεφαλή καθώς και στην FOSSA (τάφρος). Άλλες ομάδες με "φαιό" κοινό είναι η ΑΣΚΟΛΙ, η ΓΙΟΥΒΕΝΤΟΥΣ, ΚΑΛΙΑΡΙ, ΟΥΝΤΙΝΕΖΕ, ΠΙΑΣΕΝΤΖΑ (είχαν γεμίσει την πόλη τους με συνθήματα "Πιατσέντζα η πόλη των νεοναζί"), ΤΟΡΙΝΟ, ΡΕΤΖΙΝΑ).

Όσο για την **ΕΛΛΑΣ ΒΕΡΟΝΑ** τι να πρωτοπούμε. Ιδρύθηκε από φιλέλληνα καθηγητή ιστορίας που πίστευε ότι η Ευρώπη χρωστάει τα πάντα στην Ελλάδα. Όλοι σχεδόν οι οπαδοί της είναι ρατσιστές και φιλέλληνες συνεχίζοντας την παράδοση. Συνηθίζουν να κρεμούν ελληνικές σημαίες ιδίως όταν παίζουν με τούρκικες ομάδες.

ΕΛΛΑΔΑ

Και στη χώρα μας έχουμε έντονη εθνικιστική παρουσία σε όλες τις ομάδες. Οργανωμένη και μαζική προσπάθεια έγινε την δεκαετία του '80 με την ναζιστική οργάνωση Παναθηναϊκών οπαδών (ΝΟΠΟ 13) που δραστηριοποιήθηκε στην Λεωφόρο. Κέλτικοι, σβάστικες και αντικομουνιστικά συνθήματα ώσπου ο Βαρδινογιάννης κατάφερε να την διαλύσει. Όμως ο πυρήνας παρέμεινε και ξαναεμφανίστηκε την δεκαετία του '90 και κυρίως φέτος στην Λεωφόρο. Άλλωστε η νεκροκεφαλή στο ΟΣΦΠ- ΠΑΟ έδειξε πολλά πράγματα... Εξάλλου φέτος όλοι οι αγώνες του **ΠΑΟ** στην Ευρώπη είχαν εθνικιστικά πανό και κυρίως κέλτικους. Παλιότερα οι Athens fans είχαν γεμίσει με σβάστικες το δημαρχείο της Βιτσέντζα στην Ιταλία.

Στον μεγάλο αντίπαλο του ΠΑΝΘΗΝΑΪΚΟΥ στον ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ υπάρχουν κατά καιρούς ανάλογα πανό. Ειδικά φέτος έχουν εμφανιστεί 5-6 την νεκροκεφαλή των SS κυρίως απ' τον σύνδεσμο των MISFITS. Γνωστοί συνδεσμίτες δηλώνουν εθνικιστές ενώ και πέρυσι στο Τορίνο είδαμε τον κέλτικο σταυρό.

Παλιότερα είχε εμφανιστεί πανό "NAZI FRONT TRIKALA 7"

Παρ' όλη τη φήμη που έχει η ΑΕΚ ως ομάδα αναρχικών κάτι τέτοιο δεν ισχύει. Ας θυμηθούμε τον κέλτικο σταυρό και την αυτοκρατορική Γερμανική σημαία στο Τορίνο το '91, στη Μασσαλία, στη Λευκωσία. Στο Άρνεμ και στο Γκλάντμπαχ μάλιστα οι τοπικές εφημερίδες έγραψαν για τα ναζιστικά ελληνικά συνθήματα και σημαίες. Αλήθεια ποιος δεν θυμάται την νεκροκεφαλή των SS στην Σκεπαστή, το σύνθημα "Χίτλερ ζεις την ΑΕΚ οδηγείς" (που ήταν για χρόνια γραμμένο στο εσωτερικό του γηπέδου της Α-

Περνώντας στην Ισπανία και στα γήπεδα της μπορούμε να συναντήσουμε ορισμένες από τις πιο έντονες εθνικιστικές εξέδρες. Οι πιο γνωστές ομάδες με οργανωμένους εθνικιστικούς πυρήνες και συνδέσμους είναι η ΡΕΑΛ ΜΑΔΡΙΤΗΣ, η ΑΤΛΕΤΙΚΟ καθώς και η ΕΣΠΑΝΙΟΛ από την Καταλονία. Επίσης εθνικιστές υπάρχουν και στην ΜΠΑΡΤΣΕΛΟΝΑ, στην ΧΙΧΟΝ και στην ΜΑΛΑΓΑ. Στην Καταλονία εκτός από την ΜΠΑΡΤΣΕΛΟΝΑ υπάρχει και η ΕΣΠΑΝΙΟΛ. Οι ντόπιοι λένε ότι "στην Βαρκελώνη είναι δύσκολο να είσαι ΕΣΠΑΝΙΟΛ γιατί η ΜΠΑΡΤΣΑ βρίσκεται συνεχώς στην κορυφή, ενώ είναι η ομάδα σύμβολο όλης (;) της Καταλονίας. Παρ' όλα αυτά η ΕΣΠΑΝΙΟΛ έχει τον δικό της κόσμο, ο οποίος θεωρείται πιο φανατικός από όλους, όπως και στην Ευρώπη, όπου αναλογικά, έχει τους περισσότερους εθνικιστές οπαδούς απ' τις υπόλοιπες ομάδες. Την εθνικιστική αυτή φυσιογνωμία την απέκτησε κυρίως κατά την δικτατορία του Φράνκο όπου ο ίδιος για να τοποθέτησε πολλούς στρατιωτικούς και αστυνομικούς απ' την Καστίλη στην πόλη της Βαρκελώνης, γι' αυτό και η συντριπτική πλειοψηφία της ESPANOLISTAS προέρχονται από στρατιωτικές οικογένειες. Ο πιο γνωστός σύνδεσμός της είναι οι BRIGADAS BLANCQUIAZULE με έμβλημα, τι άλλο την νεκροκεφαλή TOTENKOPF και επίσημο περιοδικό το οι BRIGADAS 88. Κάθε Κυριακή γεμίζουν το Μονζούικ με

ΕΚ) ή το σύνθημα ΑΕΚ SS WAFFEN SS.

Άλλωστε στην ΑΕΚ έχει κάνει την εμφάνιση του και το πιο EXTREME πανό που απλά έγραφε NEONAZI και κατάφερε σε 5 λεπτά να κάνει το γήπεδο άνω κάτω

Στην Β. Ελλάδα πολλούς εθνικιστές έχει ο **ΑΡΗΣ** στους συνδέσμους του, (SUPER 3, Ιερολοχίτες Καναρίνια) ενώ τελευταία εμφανίστηκε και πανό ARIS SKINS. Το ιστορικότερο γεγονός είναι το πέσιμο στους Τούρκους στο Τορίνο αλλά και το πανό για την Κωνσταντινούπολη που άναψε τα αίματα

Στον ΠΑΟΚ εθνικιστική παρουσία υπάρχει κυρίως στους Μακεδόνες, Πυρήνας υπάρχει και στην Νεάπολη όπου παλαιότερα είχαν γεμίσει οι τοίχοι "ΠΑΟΚ ΝΕΑΠΟΛΗ NAZI CLUB". Στην τρίτη ομάδα της Θεσσαλονίκης τα πράγματα είναι κάπως πιο μπερδεμένα με. Ο ΗΡΑΚΛΗΣ έχει στις τάξεις του και αριστερούς αλλά και φανατικούς εθνικιστές. Παλαιότερα υπήρχε το πανό COMMANDOS SKINS με τον κέλτικο ενώ φέτος είδαμε ανάλογα πανό και τον Μαίανδρο στους αγώνες με τη Γκενιόν και τη Καϊζεσλάουτερν.

Το φθινόπωρο του 96 ο **ΠΑΝΙΩΝΙΟΣ** έπαιξε για το κύπελλο Κόρατς με την τουρκική Ούλκερ. Στο κλειστό της Γλυφάδας οι ΠΑΝΘΗΡΕΣ είχαν ετοιμάσει "άσχημες" εκπλήξεις για τους Τούρκους. Με το που άρχισε ο αγώνας σήκωσαν πανό που έλεγε στα τούρκικα "Σκατά στον τάφο του Κεμάλ". Κάποιοι βλάκες ενοχλήθηκαν και ζήτησαν από την αστυνομία να το κατεβάσει. Χρειάστηκαν πολλές έφοδοι των τελευταίων για να τα καταφέρουν. Αλλά ήδη το "κακό" είχε γίνει. Η τηλεόραση το είχε δείξει και την επόμενη ημέρα η Τουρκική πρεσβεία απέστειλε διάγγελμα διαμαρτυρίας.

Η πρώτη επαρχιακή ομάδα που ξεκίνησε τα εθνικιστικά σύμβολα είναι η **ΚΑΛΑΜΑΤΑ.** Πολλοί θυμούνται ακόμη τον ντόρο που ξέσπασε όταν σ' έναν αγώνα στο Γύθειο μεταξύ ΣΠΑΡΤΗΣ και ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ οι Καλαματιανοί εμφάνιζαν σβάστικες και σημαίες της Καγκελαρίας. Ο "Φίλαθλος" τότε (αρχές του '90) είχε κάνει έντονη αναφορά ακόμη και για τον σύνδεσμο τBulldogs που είχε βγάλει μπλούζες με τον κέλτικο σταυρό καθώς και πανό με την ρούνα. Πέρυσι στο ΚΑΛΑΜΑΤΑ

σβάστικες, Ισπανικές σημαίες, και άλλα εθνικιστικά σύμβολα! Μεγάλη κόντρα έχουν με τους κόκκινους της ΣΑΡΑΓΟΣΑ. Μάλιστα στον αγώνα στην Σαραγόσα το 1998 οι BRIGADAS BLANCQUIAZULE έκαναν τρομερά επεισόδια και ξυλοκόπησαν πολλούς κόκκινους της Σαραγόσα με αποτέλεσμα η εκδρομή αυτή να ονομαστεί "Brigadas Terror Tour '98"!!! Μπορείτε να "θαυμάσετε" το εντυπωσιακό τους site στο διαδίκτυο στην διεύθυνση: http://pagina/delbrigadas1985 και e-mail brigadas1985@mixmail.com. Επίσης μπορείτε να τους γράψετε στην διεύθυνση: BRIGADAS BLANQUI-AZULES 1985 A.C 1206 - 08080 BARCELONA SPAIN Κ' HOULS R.C.D.E., A.C. 4058 - 08080 BARCELONA SPAIN. Απ' το διαδίκτυο έχουν links με τους ULTRAS SUR της ΡΕΑΛ οι οποίοι είναι και αυτοί δεδηλωμένοι εθνικιστές, ταγμένοι στην υπεράσπιση της Ισπανικής ενότητας. Στα πέταλα του Μπερναμπέου υπάρχουν πολλά εθνικιστικά σύμβολα και κυρίως Ισπανικές σημαίες με τον Βασιλικό θυρεό...

Τα τελευταία όμως χρόνια αντιμετωπίζουν διώξεις απ' το σύστημα με αποτέλεσμα ένας απ' τους αρχηγούς των ULTRAS SUR ο Αλβάρο Καδένας να βρίσκεται στην φυλακή. Κάτι ανάλογο έγινε και το '98 στον αγώνα ΛΕΒΕΡΚΟΥΖΕΝ - ΡΕΑΛ όπου οι Γερμανοί μπάτσοι συνέλαβαν 20 μαδριλένους επειδή είχαν κέλτικους σταυρούς στο γήπεδο!!!

Παρόλο που η ΜΠΑΡΤΣΕΛΟΝΑ έχει πολύ κόσμο μαζί της οι εθνικιστές δεν είναι οργανωμένοι. Οι περισσότεροι ανήκουν κυρίως στους σκληροπυρηνικούς BOIXOS NOIS που το 1995 είχαν σκοτώσει μαύρο που ήθελε να δει ένα ματς της ομάδας τους. Όταν έφυγε απ' τον ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ το ψοφάλογο ο Γεκινί και μεταγράφηκε στην ΣΠΟΡΤΙΝΓΚ ΧΙΧΟΝ την επόμενη μέρα οι τοίχοι της πόλης γέμιζαν με συνθήματα: "Quinisi Vekini"! Ευτυχώς λίγο αργότερα ξεβρόμισε η πόλη...

ΙΝΤΕΡ

ΕΛΛΑΣ ΒΕΡΟΝΑ

ΑΡΗΣ ΤΟΡΙΝΟ

Εθνικιστές οπαδούς και ενωτικούς έχει η ΑΝΟΡΘΩΣΗ και ο ΑΠΟΕΛ έχει κόντρα με τους αριστερούς της Ομόνοιας, ο Απόλλων Λεμεσού (η ομάδα του στρατηγού Διγενή), ο εθνικός Αχνάς (σήμα του η Ελλάδα) καθώς και η ΑΕΚ Λάρνακας. Όλες οι πιο πάνω ομάδες χρησιμοποιούν μόνο Ελληνικές σημαίες.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ βγήκαν δύο κέλτικοι και μια τρίαινα. Επίσης στην Καλαμάτα στον αγώνα Ελλάδα- Αυστρία εμφανίστηκε πανό υπέρ του Χάιντερ: "Χάιντερ για μια νέα Ευρώπη, Λαϊκός Σύνδεσμος".

Εθνικιστικά πανό έχουν εμφανίσει και η Ξάνθη, τα Τρίκαλα, ο Ολυμπιακός Βόλου, ο Εδεσσαϊκός, ο Εθνικός Αστέρας ενώ ο Απόλλων Αθηνών είχε μέχρι τον πόλεμο σήμα του την σβάστικα. Τέλος ο Ιωνικός εμφάνισε τον κέλτικο στον τελικό κυπέλλου με την ΑΕΚ ενώ στο αφιέρωμα στους συνδέσμους στο "Εθνοσπόρ" το 1998 οι SNAKES του ΟΦΗ δήλωσαν εθνικιστές

ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΣ 1996 ΟΑΚΑ

Στις χώρες του ανατολικού μπλοκ όλες οι ομάδες έχουν εθνικιστές οπαδούς. Στην Ρουμανία την μερίδα του λέοντος κατέχει κυρίως η ΝΤΙΝΑΜΟ. Μάλιστα ο πρόεδρος της ρουμανικής ΕΠΑΕ Εκδίδει το περιοδικό Attack και έχει στήλη με το όνομα σβάστικα, και όπως γράφει αγωνίζεται για να φύγουν οι Εβραίοι και οι Γύφτοι απ' την χώρα του!

Στην Ουγγαρία υπάρχει η φοβερή και τρομερή ΦΕΡΕΝΤΣΒΑΡΟΣ με τους επίσης άγριους MONSTERS. Στον αγώνα με την ΑΕΚ πριν λίγα χρόνια χαιρετούσαν ναζιστικά και όταν ακουμπούσε την μπάλα ο Σέμπουε (μαύρος ταλαίπωρος και μάλλον ποδοσφαιριστής) κάνανε τις μαϊμούδες. Το '95 στο Champions League στον αγώνα με τον ΑΓΙΑΞ δεν τους επιτράπηκε η είσοδος στην Ολλανδία. Στον αντίστοιχο όμως αγώνα στην Ουγγαρία περίπου 10 Ολλανδοί είδαν τον αγώνα από την τηλεόραση του νοσοκομείου!!!

Στην Πολωνία όλες σχεδόν οι ομάδες χαρακτηρίζονται ως εθνικιστικές. Κυριότερες η ΠΟΛΟΝΙΑ ΒΑΡΣΟΒΙΑΣ, η ΚΑΤΟΒΙΤΣΕ ΚΑΙ Η ΛΕΧ ΠΟΖΝΑΧ.

Πολλούς εθνικιστές έχει στη Βουλγαρία η ΤΣΣΚΑ ΣΟΦΙΑΣ αλλά και η ΛΕΦΣΚΙ, στη Σερβία ναζί - hooligans έχει η ΠΑΡΤΙΖΑΝ, ο ΕΡΥΘΡΟΣ ΑΣΤΕΡΑΣ και η ΟΜΠΙΛΙΤΣ η ομάδα που έκανε πρωταθλήτρια ο Αρκάν, ο οποίος πριν τον πόλεμο στις ομάδες κρούσης κατά της ΔΥΝΑΜΟ ΖΑΓΚΡΕΜΠ έδινε ονόματα όπως "Ζουλού" και "Κόκκινοι Διάβολοι".

Τέλος στη Ρωσία οι πιο βίαιοι είναι οι οπαδοί της ΣΠΑΡΤΑΚ ΜΟΣΧΑΣ Συνηθίζουν να χαιρετούν ναζιστικά ενώ δύο skinheads της, φέτος σκότωσαν οπαδό της Αγίας Πετρούπολης. Πολλά επεισόδια έγιναν και στο Champions League με την αστυνομία, λόγω "τεταμένων βραχίονων" ...Τραυματίστηκαν 24 μπάτσοι!

Δυστυχώς στη "δημοκρατική" Γερμανία τα πράγματα είναι πολύ δύσκολα για τους εθνικιστές οπαδούς. Είναι γνωστό ότι υπάρχουν αυστηροί νόμοι που απαγορεύουν εθνικιστικά σύμβολα στα γήπεδα. Παρ' όλα αυτά δεν λείπουν "συμβολικά" πανό κυρίως στα γήπεδα της ΧΕΡΤΑ, ΣΑΛΚΕ ΝΤΟΡΤΜΟΥΝΤ, ΧΑΝΣΑ ΡΟΣΤΟΚ (Εθνικιστική εστία- αμέτρητοι skinheads) καθώς και αυτοί της ΜΟΝΑΧΟ 1860 (φανατικοί της οπαδοί είναι το R.A.C συγκρότημα AUFMARSCH). Γενικά οι αρχές παρατηρούν αύξηση των οπαδών, σε σημείο που η γερμανική ΕΠΑΕ μοίρασε σε ένα ντέρμπι 40.000 κόκκινες κάρτες ενάντια λέει στο ρατσισμό...

Στην Αυστρία ομάδες SKINS υπάρχουν στους οπαδούς της ΡΑΠΙΝΤ και της ΑΟΥΣΤΡΙΑ στην Βιέννη ενώ πρόεδρος της "μικρής" Φ. Κ . Κέρντεν είναι ο Χάιντερ!

Η Αγγλία μαζί με το ποδόσφαιρο γέννησε και τον χουλιγκανισμό, ή μήπως συνέβη το αντίστροφο; Τέλος πάντων στα τέλη της δεκαετίας του '70 όπου το Skinhead κίνημα ήταν σε άνοδο πολλοί οπαδοί δήλωναν ταυτόχρονα και εθνικιστές. Οι εθνικιστές οπαδοί υποστηρίζουν κυρίως ομάδες της εργατικής τάξης όπως η ΜΑΝΤΣΕΣΤΕΡ ΣΙΤΥ, η ΓΟΥΕΣΤ ΧΑΜ (αγαπημένη ομάδα των SKINS) και η ΤΣΕΛΣΙ όπου οι οπαδοί της οι τρομεροί Headhunters έχουν "καταπληκτική" φήμη στους χουλιγκανίστικους κύκλους. Σχέση (έμμεση ή άμεση) με το COMBAT 18 έχουν και οι οπαδοί της ΛΙΝΤΣ καθώς και της ΑΣΤΟΝ ΒΙΛΑ.

Φέτος λόγω των δύο νεκρών απ' τους Τούρκους οι φίλοι της ΛΙΝΤΣ δημιούργησαν μεγάλα επεισόδια και όπου έβρισκαν τούρκο τον έπαιρναν στο κυνήγι. Επίσης μεγάλη κόντρα υπάρχει μεταξύ της ΤΣΕΛΣΙ και της ΤΟΤΕΝΑΜ που έχει τη φήμη εβραϊκού κλαμπ...

Όσο για την Σκωτία οι χουλιγκάνοι της ΡΕΙΝΤΖΕΡΣ όταν δεν πλακώνονται για τα θρησκευτικά ζητήματα προκαλούν πονοκέφαλο στην αστυνομία αφού όπως η ίδια η αστυνομία λέει έχουν διασυνδέσεις με την οργάνωση COMBAT 18).

Στη Σουηδία οι σύνδεσμοι της ΑΙΚ και της ΓΚΕΤΕΝΜΠΟΡΓΚ έχουν συντονισμό με Σουηδικές εθνικιστικές οργανώσεις. Στον αγώνα μάλιστα ΑΕΚ - ΑΙΚ ήρθαν πολλοί Σουηδοί Skinheads τους οποίους και θυμούνται πολύ καλά κάτι πρεζάκια που πήγαν να κάνουν μαγκιές με αντιναζιστικά πανό στη Σουηδία...

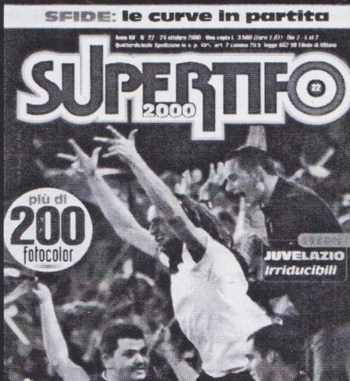
Στη Γαλλία ο πιο γνωστός σύνδεσμος είναι οι "Bullogne Boys" της ΠΑΡΙ ΣΕΝ ΖΕΡΜΕΝ ο οποίος και έχει πολλούς ψηφοφόρους του Λεπέν καθώς και skins. Μάλιστα στο θάνατο του Μιτεράν στο ένα λεπτό σιγής ακούστηκαν ναζιστικά συνθήματα και αποδοκιμασίες κάτι που προκάλεσε σάλο στους πολιτικούς. Ο ίδιος σύνδεσμος έχει κατηγορηθεί από την οργάνωση "SOS RACISME" επειδή δεν δίνει εισιτήρια στους μαύρους.

Μεγάλη δραστηριότητα έχει και η οργάνωση CASUAL του Πασκέλ Μπερτέ ενώ το 1994 στο παιχνίδι Γαλλίας- Ισραήλ οι μπάτσοι πρότειναν στον "αρχιναζί hooligan" (σύμφωνα με την ασυνομία) Βάλτερ να εγκαταλείψει την χώρα για 72 ώρες. Πάντως επεισόδια και αντιεβραϊκά πανό υπήρξαν στο ματς...

Μεγάλο μίσος υπάρχει μεταξύ των εθνικιστών της ΦΕΓΕΝΟΡΝΤ απ' την μια και από της πιο ξεφτιλισμένης ομάδας της Ευρώπης του ΑΓΙΑΞ που εκτός της μπάσταρδης ομάδας που έχει, οι οπαδοί του είναι εβραιόφιλοι. Πάντως στον αγώνα με τον ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟ στο Άμστερνταμ ο κέλτικος σταυρός έκανε την εμφάνισή του.

SUPER TIFO

Το συγκεκριμένο περιοδικό έρχεται από την Ιταλία και ασχολείται αποκλειστικά με φωτογραφίες από τις κερκίδες. Κυκλοφορεί κάθε 15 μέρες και έχει περίπου 130 σελίδες. Μπορείτε να δείτε πολλές φωτογραφίες με εθνικιστικά σύμβολα αλλά και διευθύνσεις για ανταλλαγές υλικού. Κάθε τεύχος κοστίζει 3500 λιρέτες. Διεύθυνση επικοινωνίας: Via San Calimero, 17- 20122 MILANO

Διαδίκτυο www.supertifo.it, e- mail: stifo@tin.it

Σιγά η Πατρίδα κοιμάται!

Η Πατρίδα συνεχίζει τον μακάβριο ύπνο της, με λίγες φαιδρές εξαιρέσεις, που αποδεικνύουν ακριβώς ότι το τραγικό με το κωμικό βρίσκονται πάρα πολύ κοντά. Μας λείπει βέβαια ένας Σουρής για να σχολιάσει τα όσα συμβαίνουν σήμερα, αν και φοβούμαι πως και αυτού ακόμη η τόσο εμπνευσμένη γραφίδα θα αδυνατούσε να συλλάβει το μέγεθος της ιλαροτραγωδίας! Προς το παρόν αυτό που κυρίως απασχολεί τους νεοέλληνες μέσω "της φωνής της αλήθειας", που τους καθοδηγεί και τους εκφράζει είναι η είδηση που μετέδωσαν όλοι οι τηλεοπτικοί σταθμοί και οι εφημερίδες ότι η αστυνομία ακολουθεί "ρατσιστική" πολιτική επειδή σε κάποιο έγγραφό της αναφέρεται σε κίναιδους. Η λέξη κίναιδος δεν τους αρέσει, τους αρέσει η λέξη ομοφυλόφιλος και ομοφυλοφιλία, που διαβάζουμε στην μεγάλη ελληνική εγκυκλοπαίδεια Πυρσός ότι ο όρος ομοφυλοφιλία (homosexualismus) δημιουργήθηκε μόλις το 1869 από έναν Γερμανό ψυχίατρο γνωστό υπό το ψευδώνυμο Kertbeny. Προηγουμένως κανείς δεν γνώριζε την λέξη αυτή. Κατά τα άλλα:

ΟΙ ΤΑΥΤΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΔΑΦΕΡΜΟΥ

Ο Πρόεδρος της Αρχής προστασία προσωπικών δεδομένων Κ. Δαφέρμος, μας είχε πει ότι στις ταυτότητές μας δεν πρέπει να αναγράφεται η ιθαγένειά μας γιατί αυτό είναι αναχρονιστικό και καταργεί τα Συνταγματικά μας δικαιώματα! Μας είχε πει ακόμη πως αυτό επιβάλλουν οι κανόνες του διεθνούς δικαίου... Απ' ότι φαίνεται μάλλον δεν το ήξερε καλά το ζήτημα και έτσι με εντολή της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και συγκεκριμένα με έγγραφο που απέστειλε στην Ελλάδα το Τμήμα Εσωτερικών Υποθέσεων και Δικαιοσύνης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, είναι υποχρεωμένα τα κράτη μέλη να αναγράφουν στα δελτία ταυτοτήτων των πολιτών τους την εθνικότητα. Έτσι, λοιπόν, η απάλειψη της ιθαγένειας που ήθελε να μας επιβάλλει ο Κ. Δαφέρμος χάριν του διεθνούς δικαίου, επιστρέφει με εντολή φορέων του Διεθνούς Δικαίων...

ΚΑΙ ΑΛΛΟΥΣ ΛΑΘΡΟΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ

Τίποτε όμως δεν χάθηκε ακόμη για τους "εκσυγχρονιστές" μας. Όσο και αν επιμένουν κάποιοι μυστήριοι τύποι γύρω στα 10.000.000 να κατοικούν μια χώρα κάπου στην νοτιανατολική Ευρώπη, που λέγεται Ελλάδα και να λέγονται Έλληνες υπάρχουν κάποιοι, που φροντίζουν στο μέλλον αυτό το "ρατσιστικό" φαινόμενο να μην υπάρχει. Έτσι, ο πρωθυπουργός της χώρας μας με το εθνικόν προσωνύμιον-επίθετον Σημίτης, δήλωσε σε πρόσφατη διεθνή συνάντηση ότι δυστυχώς στην Ελλάδα υπάρχουν "ρατσιστικά" φαινόμενα. Μάλιστα σε ομιλία του, που διοργανώθηκε από το "Δίκτυο Ανταλλαγής Απόψεων για την Προοδευτική Διακυβέρνηση", δήλωσε την δυσαρέσκειά του για το ότι κάποιοι αντέδρασαν, που ένας Αλβανός ορίστηκε σημαιοφόρος ενός ελληνικού σχολείου και είπε ότι χρειαζόμαστε και άλλους μετανάστες γιατί τους έχουμε ανάγκη για την ανάπτυξή μας!

Η ΑΠΟΓΡΑΦΗ

Όσο για την λεγόμενη "απογραφή" και τα αποτελέσματά της θα έπρεπε κάποιους να ανησυχήσουν. Ουδείς όμως ανησυχεί σε αυτή τη χώρα, αφού όλα πάνε καλά, ο Φιλιππινέζος είναι καλός για τον κήπο και ο Πακιστανός για να ποτίζει τις ντομάτες με γονίδια αρουραίου στους κάμπους της Ελλάδος. Καλοί και οι Κογκολέζοι μικροπωλητές, που βέβαια δεν πληρώνουν ούτε εφορία, ούτε ΦΠΑ και πουλάνε την πραμάτεια τους έξω από τα μαγαζιά των Ελλήνων, που βέβαια φορολογούνται και ΦΠΑ πληρώνουν και φυλακή πηγαίνουν άμα χρωστάνε... Όσο για την κατάσταση σχετικά με το δημογραφικό μέλλον της χώρας μας, είναι από μαύρη έως απελπιστική, αφού ήδη το 20% των μαθητών των δημοτικών σχολείων είναι ξένοι και απ' ότι φαίνεται μέσα στα επόμενα 10 με 20 χρόνια θα είναι και η πλειοψηφία. Κατ' τα άλλα η δημοκρατία μας καλά κρατεί.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ ΣΩΚΡΑΤΗΣ

Δύο χιλιάδες τετρακόσια χρόνια συμπληρώνονται τον Απρίλιο από την ημέρα που η Αθηναϊκή Δημοκρατία καταδίκασε σε θάνατο τον Σωκράτη. Εξ αφορμής του λόγου αυτού κυκλοφόρησε ένα βιβλίο με συγγραφέα τον καθηγητή Κώστα Μπέη, τακτικό συνεργάτη της "Ελευθεροτυπίας" με τίτλο "Η Δίκη Του Σωκράτη". Από το βιβλίο αυτό σας παραθέτουμε το παρακάτω απόσπασμα που δημοσίευσε η εφημερίδα "Ελευθεροτυπία":

"...Ο Σωκράτης πίστευε ακράδαντα στην ανάγκη της κοινωνικής συγκατάθεσης, προκειμένου οι νόμοι να είναι δίκαιοι, ενώ εξάλλου ο ίδιος ποτέ δεν επέτρεψε στον εαυτό του να εμφανιστεί ως αυθεντία διανοουμένου. Πάντοτε επιζητούσε τον διάλογο... Είναι εξ' ίσου βέβαιο ότι αποστρεφόταν την ύβριν, την οποία ενέχει η τυραννική και ληστρική άσκηση της εξουσίας από κάποια ολιγαρχική ομάδα...".

Οι άνθρωποι πραγματικά δεν έχουν τον Θεό τους ή μάλλον τους θεούς τους γιατί αν μη τι άλλο αποτελεί ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΙΑ να θέλει κανείς να παρουσιάσει τον Σωκράτη σαν... δημοκράτη! Είναι το τελευταίο πράγμα που έχει λεχθεί ποτέ. Στο τέλος θα μας πούνε ότι ήταν και σοσιαλιστής και γιατί όχι και "εκσυγχρονιστής"! Και μια και μιλάμε για Αρχαία Ελλάδα και για να διασκεδάσουμε λίγο, ας πούμε και κάποια άλλα πράγματα.

«ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ»

Λοιπόν, ίσως έσφαλα γράφοντας σαν τίτλο αυτού του κειμένου την φράση "Σιγά η Πατρίδα Κοιμάται...". Δεν έχει καμμία σημασία τελικά αν κοιμόμαστε, αφού αγρυπνεί για μας η ομάδα "Ε", που περιφέρεται στους ουρανούς της Ελλάδος με διαστημόπλοια και πρόκειται να μας σώσει γύρω στο 2011 όταν είναι πολύ αμφίβολο εάν θα έχουν μείνει και πολλοί Έλληνες στον τόπο αυτό! Εάν δε δεν το ξέρετε, ο φιλόσοφος Αριστοτέλης, που ως γνωστόν, κατήγετο από τα Στάγειρα, είναι εξωγήινος και έχει ένα κοσμοσκάφος, που λέγεται "ΣΤΑ-ΓΥΡΟ-ΕΨΙΛΟΝ". Τώρα εάν αυτό το "γύρο" πρόκειται για το γύρω-γύρω όλοι ή για τον γνωστό γύρο που τρώμε που λέγεται και Ντονέρ, δεν το γνωρίζω. Μάλιστα, πιστεύουν κάποιοι ότι θέλει εναγωνίως ο Αριστοτέλης ο Φιλόσοφος να γυρίσει στην πατρίδα του, που είναι το άστρο έψιλον του αστερισμού του λαγού. Και έκανε μάλιστα και μία αποτυχημένη προσπάθεια να απογειωθεί κάπου από την Εύβοια. Και με αυτά και με τα άλλα ζήσαμε εμείς καλά και αυτοί καλλίτερα. Και η Ελλάδα σώθηκε και όλα καλά και ωραία...

Ν. Ε.

«Μεγάλες Ιδέες» και μικροί άνθρωποι

Η Μεγάλη Ιδέα ήταν και είναι ο προαιώνιος πόθος ενός Μεγάλου Έθνους για την ιστορική αποκατάσταση των συνόρων του στον φυσικό γεωπολιτικό του χώρο. Θέριεψε μέσα στα χρόνια της πικρής σκλαβιάς και ονομάστηκε έτσι με αυτές τις δύο απλές λέξεις από τον Ιωάννη Κωλέττη. Αυτή η **Μεγάλη Ιδέα** ήταν που δημιούργησε τους εθελοντές στις τόσες ηρωικές προσπάθειες για απελευθέρωση μέσα στον 19ο αιώνα σε Ήπειρο, Θεσσαλία, Μακεδονία και Κρήτη. Ήταν ακόμη η καρδιά της Εθνικής Εταιρείας, που αποτέλεσε τον ιδεολογικό πυρήνα του Έθνους για την μεγάλη εξόρμηση των ετών 1912-1922.

Η Μεγάλη Ιδέα δεν "πέθανε" στο Σαγγάριο, απλά έχασε μία μάχη, αλλά όχι τον πόλεμο.

Βέβαια, αυτό που παραμένει σαν επιβαρυντικό ιστορικό-δημογραφικό δεδομένο είναι ότι στα 1922 οι Έλληνες ήτανε διπλάσιοι από αυτούς που δήλωναν και ένοιωθαν Τούρκοι, ενώ σήμερα οι Τούρκοι είναι υπερτριπλάσιοι από τους Έλληνες και όλα αυτά μέσα σε 80 χρόνια σε κάτι περισσότερο από δύο γενιές.

Τι έφταιξε για αυτή την κατάσταση; Πολλά θα μπορούσαμε να πούμε. Δεν είναι του παρόντος. Ίσως η υπερβολική εμμονή του νεοέλληνα στην ευημερία και ακόμη μια αρρωστημένη προσκόλληση στην ιστορία με τρόπο στείρο και φιλολογικό και όχι ζωντανό και ουσιαστικό. Ας διαβάσουν κάποιοι τον "Αρχαιολόγο" του Καρκαβίτσα ή ακόμη την κάπως υπερβολική "φουτουριστική" άποψη του Ίωνα Δραγούμη "πως ένα κλαδί από βασιλικό αξίζει περισσότερο και από μία αρχαία τραγωδία"... Πάντως όπως και εάν έχουν τα πράγματα οι μεγάλες ιδέες υπάρχουν όσο υπάρχουν μεγάλοι άνθρωποι. Ο Έζρα Πάουντ, ο μεγαλύτερος ποιητής του 20ου αιώνος είχε πει σχετικά **πως όταν ένας άνθρωπος δεν κάνει μια μεγάλη θυσία για μια ιδέα, είτε ο άνθρωπος δεν αξίζει, είτε η ιδέα.**

Όταν δεν υπάρχουν, λοιπόν, μεγάλοι άνθρωποι να χαράξουν την ιστορία σκληρά σαν το διαμάντι, όπως γράφει ο Νίτσε, τότε στη θέση των μεγάλων ιδεών βάζουν κακέκτυπα όπως: ευημερία, Olympic games 2004, Ευρωπαϊκή Ένωση, "ειρήνη", εκσυγχρονισμός!

Αυτό όμως σίγουρα δεν σημαίνει πως οι μεγάλες ιδέες και η Μεγάλη Ιδέα πέθανε. Απλά περιμένει την ώρα την ευλογημένη από την Μοίρα να πάρει σάρκα και οστά μέσα από το αίμα των γενναίων της πένας και του ξίφους.

Ν.Γ.Μ.

ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΟΛΩΝ

ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΟΛΩΝ αυτών, που εμπορεύονται τον ανθρώπινο πόνο, παριστάνοντας τους συντετριμμένους, όμως, μετά τον θάνατο ενός μικρού παιδιού και δεν διστάζουν να υποκρίνονται τους εκφραστές της αλληλεγγύης και τους σπόνσορες της ελεημοσύνης, την ίδια στιγμή, που με σαδιστική αταραξία παρακολούθησαν, γνωρίζοντας τι συνέβαινε (ή και εάν δεν γνώριζαν πάλι ένοχοι είναι), το θάνατο ενός παιδιού. Αυτών, που εμπορεύθηκαν θεαματικότητες, με αφορμή τον θάνατο ενός παιδιού και δεν τόλμησαν να πουν ούτε μια λέξη για τα εκατοντάδες εκατομμύρια ανθρώπων, που πέθαναν από καρκίνο μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, από τα έργα της κερδοσκοπίας των "καλών" νικητών της μεγάλης μάχης.

ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΟΛΩΝ αυτών, που παριστάνουν τους ειρηνιστές, που μιλούν για "φιλία", την ίδια στιγμή, που στα παιδιά τους, οι εχθροί μας, σταλάζουν φαρμάκι εναντίον μας στις ψυχές τους μέσα από αυτά τα ίδια τα σχολικά τους βιβλία.

Εναντίον όλων αυτών, που λησμονούν τις στιγμές μιας μάχης οκτώ ολόκληρων αιώνων, που άρχισε στο Ματζικέρτ της Ελληνικής Μικράς Ασίας και συνεχίζεται μέχρι τις ημέρες μας.

Αυτών που παριστάνουν τους... έξυπνους και θέλουν να μας πουν πως ο **Ρωμανός Διογένης, Ο Κωνταντίνος Παλαιολόγος, ο Διονύσιος Τρίκκης, ο Λάμπρος Κατσώνης, ο Ηλίας Μαυρομιχάλης, ο Αθανάσιος Διάκος, ο Λοχαγός Σταυριανάκος δεν υπήρξαν ποτέ!**

ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΟΛΩΝ αυτών, που πιστεύουν ότι η ιστορία γράφεται με το χρήμα, με τραπεζογραμμάτια και μετοχές χρηματιστηρίων. Αυτών που πιστεύουν ότι η ιστορία δεν είναι τίποτα άλλο παρά μια απεικόνιση του κέρδους και όχι ΑΙΜΑ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑ!

ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΟΛΩΝ αυτών, που βεβηλώνουν τα μαρμάρινα λείψανα που λάμπουνε μέσα στο σκοτάδι της νύκτας, τα λείψανα ενός μεγάλου πολιτισμού που φύτρα του και συνέχειά του είμαστε εμείς, οι τελευταίοι Έλληνες. Αυτών που θέλουν τους ιερούς τόπους, όπου γράφτηκαν οι πιο χρυσές σελίδες δόξας της παγκόσμιας ιστορίας, να τις κάνουν "σούπερ-μάρκετ" και σκουπιδότοπους.

ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΟΛΩΝ αυτών, που τους βολεύει να πιστεύουν ότι με "καθώς πρέπει" μεταρρυθμίσεις και ψηφοφορίες κάλπικες είναι δυνατόν να αλλάξει η ιστορία, λησμονώντας τα λόγια του ποιητή: ***"Για να γυρίσει ο ήλιος θέλει δουλειά πολύ, θέλει νεκροί χιλιάδες να είναι στους τροχούς, θέλει και οι ζωντανοί να δίνουν το αίμα τους".***

ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΟΛΩΝ αυτών, που πιστεύουν ότι η ιστορία γράφεται με το χρήμα, με τραπεζογραμμάτια και μετοχές χρηματιστηρίων. Αυτών που πιστεύουν ότι η ιστορία δεν είναι τίποτα άλλο παρά μια απεικόνιση του κέρδους και όχι **ΑΙΜΑ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑ!**

ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΟΛΩΝ των διεφθαρμένων, των στείρων και των κουρασμένων, όλων των προδοτών και των συμβιβασμένων, ΕΜΕΙΣ που δεν προσκυνήσαμε και δεν θα προσκυνήσουμε ποτέ κηρύσσουμε ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ!

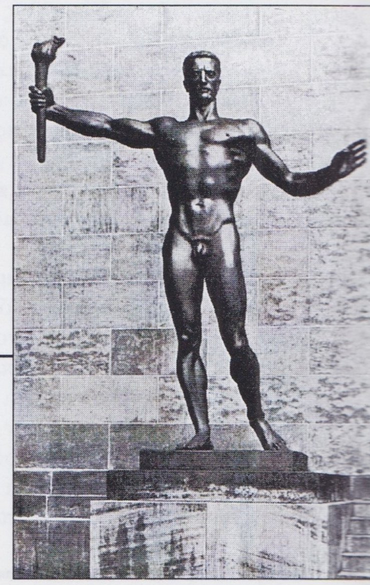
Ν. Έξαρχος

Τρόπος Ναζείς

της Ε.Χ. Παππά

Το ανθρώπινο σώμα

Η απτή ενσάρκωση της ιδέας του Κάλλους

Στα αρχαία αγγεία,
στις τοιχογραφίες, στα αγάλματα. Η πλαστικότητα των γραμμών, η απεικόνιση της Ψυχής και των συναισθημάτων. Η έκφρασή τους, άγγιγμα δημιουργίας από χέρια θνητά που όμως πλησίασαν τη θεϊκή ουσία.
Να σέβεσαι το ανθρώπινο σώμα σημαίνει να αγαπάς τη Φύση, σημαίνει να τιμάς το Θεό.

Να απεικονίζεις τη Φύση στην Τέχνη σου είναι θρησκευτική λατρεία.

Σκοπός της Τέχνης είναι να δημιουργεί εικόνες οι οποίες αναπαριστούν τα δημιουργήματα του Θεού.
Η Τέχνη πρέπει να είναι η ιέρεια του Ωραίου και του Υψηλού, ώστε να διαιωνίζεται η φύση των υγιών δημιουργημάτων του Θεού.

Τον τελευταίο αιώνα, η δικτατορία της διεθνούς των αυτοχρησθέντων καλλιτεχνών και οι γαμψομύτηδες γκαλερίστες και κριτικοί τέχνης, σ' έμαθαν να θεωρείς καλλιτέχνες τον Πικάσο, τον Ματίς, τον Σαγκάλ, τον Γκογκέν, τον Καντίνσκυ.
Οτιδήποτε απεικόνιζε την φυσική πραγματικότητα, ήταν ξεπερασμένο, μουσειακό. Πολλοί τόλμησαν να πουν με μέγιστη αλαζονεία ότι ο Βέγκενερ, ο Παλμιέ, ο Μπρέκερ, ο Τόρακ, δεν είναι καλλιτέχνες, και πως τα έργα τους δεν είναι έργα τέχνης.
Ο καλλιτεχνικός μπολσεβικισμός διαστρέβλωσε τη Φύση, λοιδόρησε τη θεϊκή ουσία, επιχείρησε να διαταράξει την ανθρώπινη και τη συμπαντική αρμονία.

"Ο κόσμος των μπουρζουάδων είναι Μαρξιστικός...Σχέδιο του Μαρξισμού είναι να παραδώσει συστηματικά τον κόσμο στα χέρια του Εβραϊσμού".

Έλληνα,
Έλληνα στο Αίμα και Έλληνα στην Ψυχή, η Τέχνη είναι γέννημα δικό σου. Είναι ώρα να πάρεις την Τέχνη στα χέρια σου. Είναι ώρα να φτιάξεις τη δική σου Τέχνη, να υμνήσεις το δικό σου αγλαόφωτο κόσμο στη ζωγραφική, στην ποίηση, στη μουσική.

"Αυτοί που τους διάλεξε η μοίρα να αποκαλύψουν την ψυχή ενός λαού, να την κάνουν να μιλήσει στην πέτρα ή να αντηχήσει μέσα απ' τους ήχους, ζουν υπό την αιγίδα μιας ισχυρής, παντοδύναμης, τα πάντα πληρούσας δυνάμεως".

"Για να 'ναι ο νους σου δυνατός, πρέπει να βρίσκει στέγη σ' ένα γερό σώμα".

Για αιώνες το σώμα θεωρήθηκε φυλακή του Πνεύματος.
Τιμωρήθηκε με αποστέωση.
Σκεπάστηκε με μαύρα κρέπια. Μαστιγώθηκε από φανατικούς ηγούμενους σε κελιά κολαστήρια της ελευθερίας της Σκέψης.

Στον αιώνα της ελευθερίας, παραμορφώθηκε.
Το ανδρικό σώμα ξέρασε μούσκουλα εκεί που δεν είχε, καννιβαλίζοντας "συμπληρώματα διατροφής".
Το γυναικείο, έγινε η ασθενική, χολεριασμένη οπτασία μαστουρωμένων κίναιδων.

Τα ροδαλά μάγουλα της νιότης φυλακίστηκαν στα σιδερόφραχτα κελιά και τσιμεντένια κάστρα που τα φυλούν σιδερένια βρυχώντα τέρατα.
Τα ροδαλά μάγουλα της νιότης ανταλλάχτηκαν με τα make up μιας Rubinstein, ενός Max και μιας Esther.

Το ανθρώπινο σώμα.
Η κατοικία του Πνεύματος και της Ψυχής μας. Η θεϊκή μήτρα της σκέψης μας.

Να απεικονίζεις τη Φύση στην Τέχνη σου είναι Πίστη στη συνέχεια του Κόσμου, στη συνέχεια της Ύπαρξης.

"Η Τέχνη υπήρξε πάντοτε η έκφραση μιας ιδεολογικής και θρησκευτικής εμπειρίας και ταυτόχρονα η έκφραση μιας πολιτικής θελήσεως".

Αγάπησε την Τέχνη. Αγάπησε την Ομορφιά.
Κάνε σήμερα κιόλας Πολιτική.
Κάνε σήμερα κιόλας Τέχνη.

Σαρλ Μωρράς Αθήνα 1896
Οι Πρώτοι Ολυμπιακοί Αγώνες

Σαρλ Μωρράς Αθήνα 1896 Οι Πρώτοι Ολυμπιακοί Αγώνες, Εκδόσεις Ωκεανίδα, Σειρά Κυκεών, Μετάφραση Παναγιώτη Πανταζή, Διεύθυνση σειράς Τάκης Θεοδωρόπουλος, Σελίδες 216.

Με την παρουσίαση αυτού του βιβλίου του Σαρλ Μωρράς εγκαινιάζουμε μία νέα στήλη στο περιοδικό "ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ", που υποσχόμαστε ότι από το προσεχές τεύχος θα διαθέτει και περισσότερες σελίδες. Αυτό γιατί πιστεύουμε στην αρχή "ΣΚΕΨΗ ΚΑΙ ΔΡΑΣΗ" και γιατί θεωρούμε την ιδεολογική κατάρτιση και την παιδεία απαραίτητα όπλα για έναν αγωνιστή.

Είναι πραγματικά παράξενο ότι βιβλία με συγγραφείς όπως ο Σαρλ Μωρράς ή ο Ιούλιος Έβολα ή ο Έζρα Πάουντ ή ο Χάιντεγκερ, δεν εκδίδονται από εκδοτικούς οίκους με ένα σαφές εθνικιστικό ιδεολογικό προσανατολισμό, αλλά από εκδοτικούς οίκους τουλάχιστον ανεξάρτητους εάν όχι αντίθετους προς τις ιδέες και τις πεποιθήσεις των συγγραφέων αυτών. Αυτό δείχνει δύο πράγματα. Πρώτον ότι οι συγγραφείς αυτοί ξεπερνούν τα όρια ενός συγκεκριμένου πολιτικού χώρου και έχουν ένα ιδιαίτερο ενδιαφέρον ακόμη και σήμερα. Δεύτερον, ότι αυτοί οι οποίοι εννοείται ότι προωθούν τις εθνικές ιδέες, προτιμούν να ασχολούνται με κάθε είδους "εθνικοπαράφρονα", που γράφει την πλέον απίθανη αρλουμπολογία, παρά να ασχοληθούν με τα μεγάλα πνεύματα της Ευρώπης, που **ανεξαιρέτως** διακατείχοντο από έναν θερμό φιλελληνισμό. Βεβαίως, όλοι αυτοί οι συγγραφείς έχουν ένα ελάττωμα: Θεωρούνται και ήταν "φασίστες" και αυτό θεωρείται ανθυγιεινό για τους "ελληνολάτρες" των ημερών μας, που προτιμούν να μιλούν για την επέλαση των UFO, παρά για τα Cantos του Έζρα Πάουντ.

Μια μικρή κατ' αρχάς παρατήρηση σχετικά με το βιβλίο που παρουσιάζουμε. Το βιβλίο είχε τον πρωτότυπο τίτλο "**Anthinea**". Αυτό δεν αναφέρεται από τους επιμελητές της εκδόσεως. Πάντως ο τίτλος που χρησιμοποιήθηκε πράγματι εκφράζει απόλυτα το αντικείμενο του βιβλίου. Άλλωστε η "ιερή μανία" περί των "Olympic Games 2004", μας έδωσε την ευκαιρία να διαβάσουμε στα ελληνικά το τόσο σημαντικό αυτό έργο του Σαρλ Μωρράς.

Όσοι έχουν μελετήσει τον Περικλή Γιαννόπουλο θα δουν μέσα στις σελίδες του βιβλίου αυτού πολλά στοιχεία και ιδέες κοινές. Πράγμα φυσικό, αφού τόσο ο Σαρλ Μωρράς, όσο και ο Περικλής Γιαννόπουλος ήσαν μαθητές τρόπον τινά του ιδίου μεγάλου πνεύματος, που ενέπνευσε το κίνημα του "Ρομανισμού", ενός πνευματικού κινήματος του 19ου αιώνος, που στηριζόταν στην θεωρία της τελικής συγκρούσεως ανάμεσα στην Αρία φυλή των Ελληνολατίνων και στην σημιτική φυλή των εβραίων. Αυτό το μεγάλο πνεύμα δεν ήταν άλλος από τον Έλληνα ποιητή Ζαν Μορεάς (Ιωάννη Παπαδιαμαντόπουλο), που έδρασε στην Γαλλία τον περασμένο αιώνα και σήμερα είναι (πολύ φυσικό...) λησμονημένος στην Ελλάδα!

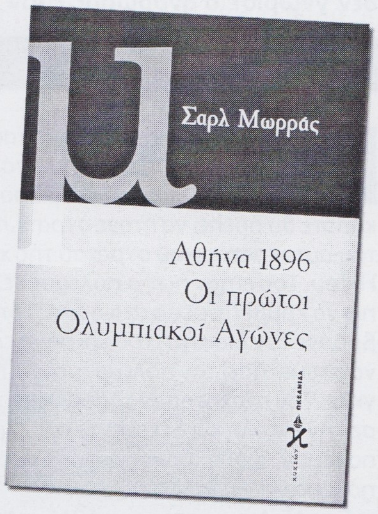
Στην εισαγωγή του βιβλίου ο Τάκης Θεοδωρόπουλος απολογείται για λογαριασμό του Σαρλ Μωρράς (πράγμα που αυτός ποτέ δεν του ζήτησε!) για τις "φασιστικές" του ιδέες και γράφει χαρακτηριστικά:

"Πίσω από κάθε φιλέλληνα κρύβεται ένας δυνάμει νοσταλγός της φυλετικής καθαρότητας, ένας κρυμμένος ρατσιστής, ένας απόγονος του Μωρράς. Είναι όμως έτσι; Ή μήπως είναι και έτσι;".

Ο περιορισμένος χώρος δεν μας δίνει την δυνατότητα να μιλήσουμε για την δράση του Σαρλ Μωρράς, για την "Action Francaise", για τους "Camelot De Roi", για το πώς το πρωτοπόρο αυτό κίνημα στην δεκαετία του '20 γνώρισε το πρώτο πλήγμα όταν με εγκύκλιό του ο Πάπας το αποκήρυξε γιατί είχε, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς του Βατικανού, παγανιστικές ιδέες.

Για την δεύτερη επίθεση εναντίον του με την αποκήρυξή του από τον διάδοχο των Βουρβόνων Κόμη των Παρισίων, για το πώς το Φεβρουάριο του '34 το αίμα των αγωνιστών της "Action Francaise" έβαψε τα πεζοδρόμια των Παρισίων σε μια λαϊκή εξέγερση με αφορμή το σκάνδαλο Σταβίνσκι για την κατάληψη της εξουσίας. Ο Σαρλ Μωρράς δεν υπήρξε ουδέποτε φιλογερμανός, όμως παρ' όλα αυτά καταδικάστηκε σαν συνεργάτης των Γερμανών γιατί σύμφωνα με το σκεπτικό των δικαστών... **οι ιδέες του ενέπνευσαν πολλούς από αυτούς που πύκνωσαν τις τάξεις των Γαλλικών SS και έδωσαν ακόμη και μέσα στο Βερολίνο την τελευταία μάχη κατά των εχθρών της Εθνικοσοσιαλιστικής Ευρώπης. Περίεργο σκεπτικό...**

Μέσα στις σελίδες του βιβλίου του Σαρλ Μωρράς εκφράζονται οι απόλυτα αντιδημοκρατικές απόψεις του, μια λατρεία για το κλασσικό ιδεώδες απαράμιλλη και κάποιες εύστοχες αναφορές και παρατηρήσεις για την φύση των Ολυμπιακών Αγώνων, που θα μπορούσαν να είχαν σημασία εάν υπήρχε σκέψη για οτιδήποτε άλλο πέρα από business σχετικά με τους "Olympic Games 2004".

Προφητικός είναι στις παρατηρήσεις του για τη Νέα Ελλάδα, μια Νέα Ελλάδα που επίσης λατρεύει και θεωρεί φυσική συνέχεια της Αρχαίας. Προβλέπει εκατό χρόνια πρίν(!), την δυστυχή θέση στην οποία θα περιέλθει το ελληνικό κράτος εξ' αιτίας της δημιουργίας μιας πολυπληθούς αστικής τάξεως για την οποία τελικά όπως γράφει (σελ. 79-80) θα υποχρεωθεί τελικά ολόκληρο το κράτος να εργάζεται και να πληρώνει γι' αυτούς. Μιλά εκατό χρόνια πριν για τον γιγαντισμό των Αθηνών και προβλέπει ότι η ανάπτυξη αυτής της πόλεως θα αποβεί τελικά καρκίνωμα για ολόκληρο το κράτος! Καταπληκτικές οι περιγραφές του για την Ακρόπολη. Οι αναφορές του πάνω σε ό,τι υπάρχει πάνω στον Ιερό Βράχο είναι ό,τι ωραιότερο έχει γραφεί για το κλασσικό Ιδεώδες! Γράφει μάλιστα, επί τούτου σχετικά:

"Μόνο χέρια ευγενή, χέρια αριστοκρατικά ελεύθερων ανθρώπων εργάστηκαν γι' αυτά. Η θέληση του Περικλή εξόρισε τον δούλο από τα δημόσια έργα: οι καλλίτεροι αποτύπωσαν εδώ τον εαυτό τους"!

Άξιοι συγχαρητηρίων πέρα για πέρα οι εκδότες του βιβλίου του Σαρλ Μωρράς, όπως και όσοι παρουσιάζουν στο κοινό τα μεγάλα έργα των πρωτοπόρων της εθνικής ευρωπαϊκής σκέψεως. Εάν μάλιστα δε, δεν έμπαιναν στον κόπο να "απολογούνται" και για λογαριασμό τους, θα ήταν καλλίτερα. **Αφού είτε τους αρέσει, είτε δε τους αρέσει, ο Σαρλ Μωρράς, ο Έζρα Πάουντ, ο Ιούλιος Έβολα, ο Πιραντέλο και πολλοί άλλοι υπήρξαν θερμοί μαχητές της εθνικής ιδέας και αυτό δεν αλλάζει.**

Ν. Ε.

ΚΑΜΙΚΑΖΕ
Ο ΘΕΙΟΣ ΑΝΕΜΟΣ
Το Πέρασμα Στην Αθανασία

Τον Αύγουστο του 1281 μ.Χ. ένας τεράστιος στόλος από 3.500 πολεμικά πλοία των Κινέζων και των Μογγόλων με 100.000 πολεμιστές και έχοντας επικεφαλής τον περίφημο Κουμπλάι Χαν, πλησίαζε προς τις ακτές της Ιαπωνίας. Ξαφνικά ένας αγέρας άρχισε να φυσάει και να βυθίζει τα καράβια του μεγάλου εκείνου πολεμικού στόλου, που ποτέ του δεν έφθασε στην Ιαπωνία. Οι Ιάπωνες ευγνωμονώντας τον θεό του ανέμου Ίσε έδωσαν μια ξεχωριστή ονομασία στην τρομερή εκείνη ανεμοθύελλα, που έσωσε την πατρίδα τους. Την αποκάλεσαν "θείο άνεμο" (ΚΑΜΙΚΑΖΕ) και από την ημέρα εκείνη η λατρεία του θεού του ανέμου Ίσε πήρε μια ιδιαίτερη θέση στον κόσμο της θρησκείας του Σίντο, της εθνικής λατρείας των Ιαπώνων. Το όνομα αυτό θα θυμότανε πολλά χρόνια αργότερα ολόκληρος ο κόσμος με αφορμή μια τρομερή θυσία, που ίδια δεν γνώρισε ο άνθρωπος στον 20ο αιώνα.

από τον **Νίκο Έξαρχο**

Κάπου στα τέλη της δεκαετίας του '50, σε ένα νησί του Ειρηνικού, κάποιοι Αγγλοσάξονες τουρίστες συνάντησαν έναν εξαθλιωμένο άνθρωπο ντυμένο με κουρέλια, που κάποτε θα πρέπει να ήτανε στρατιωτική στολή. Ήταν ένας άνδρας του αυτοκρατορικού στρατού της χώρας του Ανατέλλοντος Ηλίου. Του είπαν πως ο πόλεμος τέλειωσε και πως δεν χρειάζεται πια να κρύβεται μέσα στα δάση. Τότε αυτός τους ζήτησε να βρούνε τον διοικητή του και μόνο εάν αυτός του έδινε την εντολή να σταματήσει τον πόλεμο, μόνον τότε θα έβγαινε από την ζούγκλα. Τον αναζήτησαν κάπου σε μια πόλη της Ιαπωνίας, του έδωσε την εντολή και δεκαπέντε ολόκληρα χρόνια μετά το τέλος του πολέμου, ο σύγχρονος αυτός Σαμουράι σταμάτησε τον δικό του πόλεμο.

Στις 15 Αυγούστου του 1945 ο Αυτοκράτορας της Ιαπωνίας, η ζώσα ενσάρκωση του θεού ηλίου για τους Ιάπωνες, με φωνή γεμάτη δέος αναγγέλλει από τον ραδιοφωνικό σταθμό του Τόκιο ότι η χώρα του Ανατέλλοντος Ηλίου παραδίδεται στους συμμάχους άνευ όρων. Χιλιάδες Ιάπωνες μετά την είδηση αυτή αυτοκτονούν μπροστά στα ανάκτορα με την διαδικασία του χαρακίρι. Για πρώτη φορά στην μακραίωνη ιστορία της η Ιαπωνία χάνει έναν πόλεμο. Όλα αυτά που σε μας τους δυτικούς ακούγονται παράξενα, δεν είναι παρά η φυσιολογική στάση ενός λαού, που έζησε χιλιάδες χρόνους ιστορίας με το Σίντο, την λατρεία των προγόνων, με την παράδοση των Σαμουράι και τον κώδικα τιμής τους, το Μπουσίντο. Με αρχές και αξίες, που έχουν σαν βάση τους πως ένας ένδοξος θάνατος στην μάχη, είναι αυτό το ίδιο το πέρασμα στην αθανασία και είναι σε όλες τις περιπτώσεις προτιμότερος από την υποταγή και μια χαμοζωή στη σκλαβιά και την υποταγή. Πριν να έλθει εκείνη όμως η ημέρα **κάποιοι άλλοι ξεχωριστοί άνδρες** της αεροπορίας του στρατού και της αεροπορίας του ναυτικού της Ιαπωνίας, είχαν διαλέξει τον δρόμο των εκλεκτών, σαν άλλοι Σαμουράι μέσα σ' αυτόν τον ίδιο τον αιώνα της τεχνολογίας, τον 20ο αιώνα. Ήταν οι άνδρες που αποτελούσαν τα πληρώματα των πολεμικών αεροσκαφών **ΚΑΜΙΚΑΖΕ**, που έχοντας το σκάφος τους φορτωμένο με βόμβες επέλεγαν να πέφτουν με όλη τους την ορμή επάνω στα πλοία του εχθρού για να σώσουν την πατρίδα τους.

Γιασουνόρι Αόκι
Ο Καμικάζι που σώθηκε
από τον θάνατο

Η Ποίηση Του Θανάτου

Τα χαράματα της 20ης Οκτωβρίου του έτους 1944 η πρώτη επιχείρηση Καμικάζε παίρνει σάρκα και οστά. Εικοσιέξι αεροπλάνα της 201ης Σμηναρχίας είναι έτοιμα να συντριβούν πάνω στα εχθρικά πλοία. Χωρίζονται σε τέσσερα σμήνη και παίρνουν τα ονόματα "Σικισίμα", "Γιαμάτο", "Ασάχι" και "Γιαματζακούρα", που δεν είναι τίποτε άλλο παρά λέξεις από τους στίχους του ποιητή Νορινάγκα Μοτοόρι, στίχους που λένε:

"Και αν σε ρωτήσουν ποια είναι η ψυχή της αιώνιας Ιαπωνίας, να πεις πως είναι ίδια με το άνθος της κερασιάς μπροστά στις ακτίνες του ήλιου της αυγής: καθαρή, φωτεινή και ηδονικά μυρωδάτη".

Πριν ξεκινήσουν για το τελευταίο τους ταξίδι προς τον θάνατο, οι άνδρες της αεροπορίας του Αυτοκράτορος, παρακολουθούν την ίδια την νεκρώσιμη ακολουθία τους... Λίγο πριν το "μεγάλο πέρασμα" πίνουν μια κούπα "σακέ" και γράφουν τις τελευταίες τους επιστολές στα αγαπημένα τους πρόσωπα. Μία από αυτές που σώθηκαν είναι και του **Ισάου Μουτσούο,** που αποχαιρέτησε τους γονείς τους, γνωρίζοντας πως θα πεθάνει, με τα παρακάτω λόγια:

"Αγαπημένοι μου γονείς, χαρείτε μαζί μου γιατί μου προσφέρθηκε μια λαμπρή ευκαιρία να πεθάνω. Σήμερα είναι η τελευταία μέρα της ζωής μου. Η τύχη της Πατρίδας μας κρίνεται στην αποφασιστική μάχη που μας περιμένει στις θάλασσες του νότου, όπου θα πέσω κι εγώ, όπως πέφτει ένα λουλούδι από μια πανέμορφη κερασιά.
Θα γίνω ασπίδα για τη Μεγαλειότητά του κι έτσι θα πεθάνω απλά μαζί με τον αρχηγό του σμήνους και τους φίλους. Θάθελα νάχα γεννηθή εφτά φορές για να συντρίψω άλλες τόσες τον εχθρό. Με πόση ευγνωμοσύνη δέχομαι τη δυνατότητα που μου δόθηκε να πεθάνω σαν άντρας! Σας είμαι βαθύτατα ευγνώμων γιατί με αναθρέψατε με τόση αγάπη και φροντίδα. Και δεν είμαι ευγνώμων μονάχα σε σας αλλά και στο σμηναγό μου και στους ανωτέρους μου που μου φέρθηκαν σαν να ήμουν παιδί τους και με εκπαίδευσαν με τη μεγαλύτερη φροντίδα.
Ευχαριστώ, αγαπημένοι γονείς, που με παρακολουθούσατε, επί 23 χρόνια, με την αγάπη και τις συμβουλές σας. Ελπίζω πως η πράξη που ετοιμάζομαι να εκτελέσω θα πληρώση τουλάχιστο ένα μικρό μέρος απ' όσα κάνατε για μένα. Η τελευταία και μοναδική μου επιθυμία είναι να σκέφτεστε για μένα ό,τι καλύτερο και να ξέρετε ότι ο Ισάο σας πέθανε για την πατρίδα.
Το πνεύμα μου θα σας παραστέκη όταν θα πηγαίνετε στο Ναού του Γιασοκούνι. Να φροντίζετε τον εαυτό σας.
Μεγάλη είναι η δόξα της μονάδας "Τζιρετσού" του Ειδικού Σώματος Επιθέσεως, που θα ορμήση κατά του εχθρού με τα βομβαρδιστικά "Σουισέι". Ίσως νάχετε την τύχη να μας δήτε σε κινηματογραφικά επίκαιρα γιατί ήρθαν εδώ οπερατέρ, να μας γυρίσουν ταινία.
Είμαστε 16 πολεμιστές που θα οδηγήσωμε τα βομβαρδιστικά. Μακάρι ο θάνατός μας νάναι ακαριαίος και διάφανος, σαν κρύσταλλο που γίνεται συντρίμμια.
Γραμμένο στη Μανίλα την παραμονή της επιθέσεως. Ισάο".

Με το ίδιο Πνεύμα στην ψυχή του ο Σημαιοφόρος Οκάμπε γράφει στο ημερολόγιό του μία ημέρα πριν συμμετάσχει σε μία από τις χιλιάδες επιθέσεις αυτοκτονίας των Ιαπώνων Καμικάζε:

"Επιτέλους ήρθα για να λάβω μέρος στα Ειδικά Σώματα Επιθέσεως. Για τριάντα μέρες, η ζωή θα μου φαίνεται πιο γεμάτη. Θάρθη, τέλος, και η σειρά μου! Εγώ και ο θάνατος βρισκόμαστε σε αναμονή. Η εκπαίδευση ήταν σκληρή, μα άξιζε τον κόπο, αφού πραγματικά μπορούμε να πεθάνωμε για μια μεγάλη υπόθεση.
Θα πεθάνω έχοντας μπρος στα μάτια μου τον συγκινητικό αγώνα του έθνους μας. Αυτές τις τελευταίες εβδομάδες η ζωή μου θα τρέχη με ορμή προς τον τελικό σκοπό της νιότης μου...
Η επίθεση ορίστηκε να γίνη στις επόμενες δέκα μέρες. Είμαι μονάχα άντρας. Ελπίζω να μην είμαι ούτε άγιος, ούτε αχρείος, ούτε ήρωας, ούτε ανόητος, αλλά μονάχα άντρας. Ύστερα από γεμάτες αγωνία αναζητήσεις, σ' όλη τη ζωή μου, πεθαίνω με καρτερία, με τη μοναδική ελπίδα ότι θα χρησιμέψω σαν "ανθρώπινο παράδειγμα"...
Θα υπηρετήσωμε με χαρά το έθνος στην οδυνηρή μάχη της στιγμής. Θα χτυπήσωμε τα εχθρικά πλοία με ακλόνητη πίστη, ξέροντας τι υπήρξε, τι είναι και θα είναι πάντα η Ιαπωνία: ένας τόπος όπου μπορεί να υπάρχουν μονάχα εγκάρδιες κοινότητες, θαρραλέες γυναίκες και έξοχες φιλίες.
Ποιο είναι το σημερινό καθήκον; Να μαχόμαστε.
Ποιο είναι το αυριανό καθήκον; Να νικήσωμε.
Ποιο είναι το παντοτινό καθήκον; Να πεθαίνωμε...

Σαν λουλούδια κερασιάς - Την άνοιξη -
Αφήστε μας να πέσωμε - Ωραίοι και ακτινοβόλοι."

Ένας Επίλογος

Το πρωί της 15ης Αυγούστου 1945 η Ιαπωνία παραδόθηκε άνευ όρων. Όμως, στη πόλη Κιούσου, ο ναύαρχος Ουγκάκι, διοικητής των αεροπορικών δυνάμεων του ναυτικού, δίνει εντολή να ετοιμαστούν τρία αεροπορικά σκάφη για μία επίθεση Καμικάζε. Κάποιοι αξιωματικοί του επιτελείου του προσπαθούν να τον αποτρέψουν. Ο Ναύαρχος Ουγκάκι ήρεμος τους ρωτάει: ***"Γιατί δεν θέλετε να μου δώσετε την ευκαιρία να πεθάνω με Τιμή; Οφείλω να πεθάνω σαν Σαμουράι, σταματήστε πια να με εξοργίζετε, ζητώντας μου να μην κάνω το καθήκον μου.".*** Το απομεσήμερο ο ναύαρχος Ουγκάκι πλησιάζει στο διάδρομο του αεροδρομίου και με έκπληξη διαπιστώνει ότι δεν βρίσκονται έτοιμα για απογείωση τρία αεροσκάφη, αλλά έντεκα! Εικοσιδύο άντρες φορώντας πάνω στο μέτωπό τους τα σύμβολα του θανάτου, τον περιμένουν σε στάση προσοχής. Με βλέμμα βουρκωμένο ο Ουγκάκι κοιτάζει τους άντρες του και τους ρωτά: ***"Θέλετε να πεθάνετε μαζί μου;".*** Κι όλοι με μια φωνή απαντούν ***"Ναι!".*** Στο τελευταίο του μήνυμα ο ναύαρχος Ουγκάκι αναφέρει: ***"Φέρω ακέραιη την ευθύνη γιατί τα ειδικά σώματα καμικάζε δεν εκμηδένισαν τον εχθρό. Παρά το θάρρος και τον ηρωϊσμό που έδειξαν οι άντρες μου δεν στάθηκα ικανός να σώσω την πατρίδα. Σε λίγα λεπτά πηγαίνω να βρω στην Οκινάβα έναν άξιο τάφο ακολουθώντας τους άντρες μου".***

Υ.Γ.: Από τις 25 Οκτωβρίου του 1944 έως τις 15 Αυγούστου του 1945, 4.615 αξιωματικοί και υπαξιωματικοί των ειδικών σωμάτων αυτοκτονίας, έδωσαν την ζωή τους για τη νίκη της χώρας του Ανατέλλοντος Ηλίου! Οι Καμικάζε κατέστρεψαν 34 πολεμικά σκάφη των συμμάχων και προκάλεσαν ζημιές σε άλλα 288. Ανάμεσά τους 39 αεροπλανοφόρα, 124 αντιτορπιλικά και 15 θωρηκτά.

Καθώς προχωρούμε τα βήματα γίνονται διστακτικά. Αυτό που αφήνουμε πίσω μας δεν είναι η οδός Πειραιώς, είναι η Ελλάδα, η Ευρώπη, ο πολιτισμένος κόσμος. Εδώ ο Πακιστανός φοράει τα καλά του σεντόνια και αισθάνεται πως παίζει μπάλα στην έδρα του.

Οδός ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ

Ο Νιγηριανός σε κόβει από πάνω μέχρι κάτω και περιμένει να παραμερίσεις για να περάσει

ΑΛΤ! ΚΑΤΕΧΟΜΕΝΑ ΕΔΑΦΗ

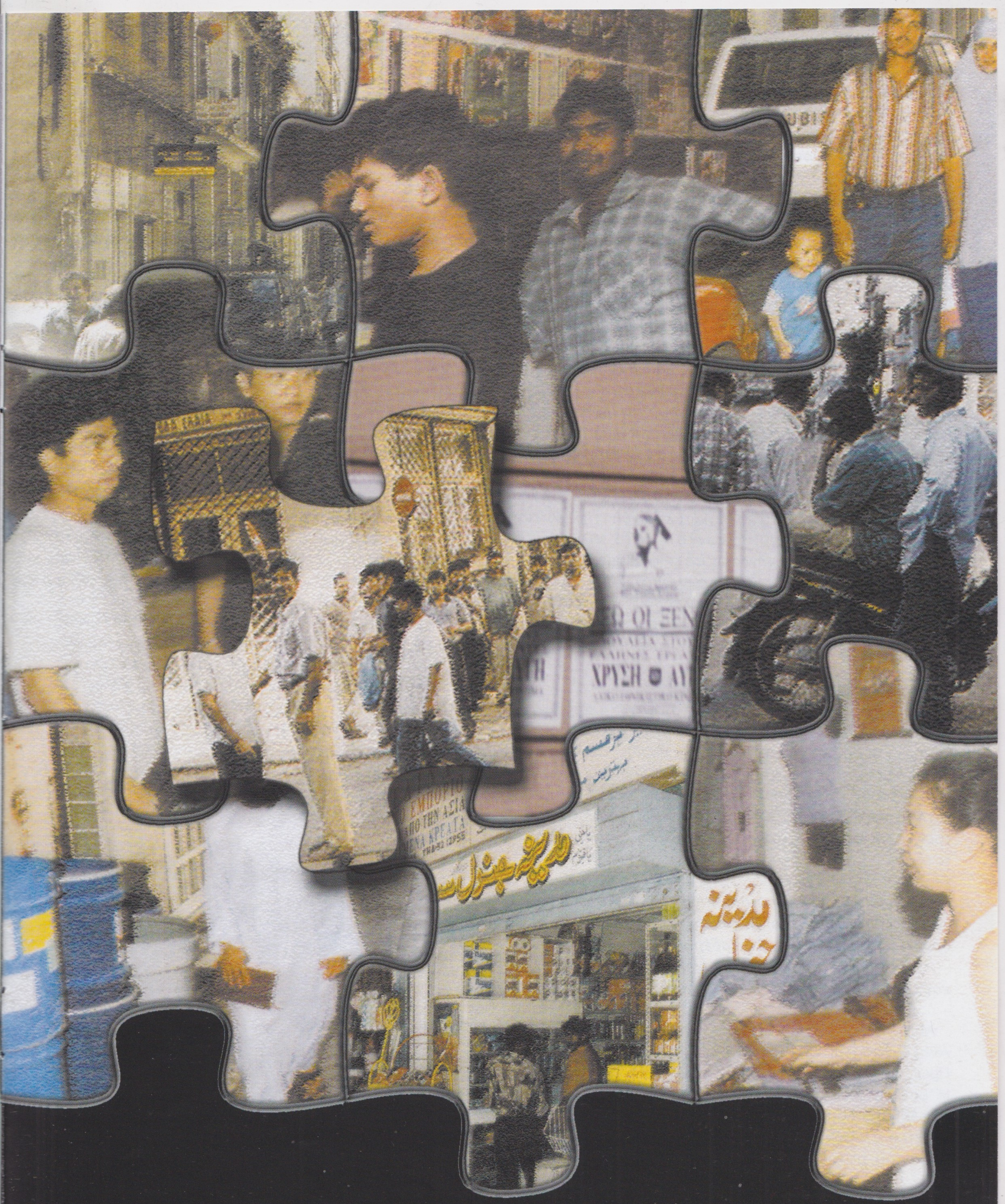
Οδός ΓΕΡΑΝΙΟΥ

Αν για τους νεόπτωχους Έλληνες τα όνειρα για ταξιδάκια σε εξωτικά μέρη, πήγαν περίπατο μαζί με τον καταραμένο δείκτη του χρηματιστηρίου το κράτος σας δίνει την ευκαιρία να πάρετε μια γεύση από τις ομορφιές των τριτοκοσμικών χωρών Μενάνδρου και Σοφοκλέους γωνία! Κατηφορίζοντας τον δρόμο του ναού του Καπιταλισμού το ελληνικό στοιχείο χτυπάει limit down, το αίμα μας ανεβαίνει στο κεφάλι κι η αηδία βαράει κόκκινα. Στα στενάκια που περπατάμε ο μεγαλύτερος αντιρατσιστής δεν θα έστελνε ποτέ μόνη της την κορούλα του να του πάρει εφημερίδα απ' το περίπτερο. Καλώς ήρθατε στο βόθρο του κέντρου της Αθήνας. Κλείστε την μύτη, ανοίξτε τα μάτια και ακολουθήστε μας.

κείμενο **Παναγιώτης Καρυτιανός**

Ο μπάρμπα Μανόλης δουλεύει τσαγκάρης από 12 χρονών. Έχει μια τρύπα στην πλατεία θεάτρου και παλεύει όλη την μέρα με τα παλιοπάπουτσα για να τα φέρει βόλτα. Παντού στο μαγαζί εικονίτσες Αγίων. Θα μπορούσε να είχε βγει από ντοκιμαντέρ για τα επαγγέλματα που σβήνουν ή από οδοιπορικό στο Άγιον Όρος. Μιλάει για τους Ινδούς και τους Πακιστανούς και τα λόγια του ξεχειλίζουν από αγανάκτηση. "***Έχουν κάνει τον Άη Γιάννη εδώ δίπλα αποχωρητήριο. Τους έχω κάνει πολλές φορές παρατήρηση και αυτοί αδιαφορούν ή με βρίζουν κιόλας. Τον αδερφό μου τον είχαν χτυπήσει, 70 χρονών άνθρωπο, δεν ντρέπονται καθόλου. Τα παιδιά μου έχουν φύγει από καιρό, φοβούνται μην πάθω κανένα κακό και μου λένε να φύγω κι εγώ. Εδώ τα βράδια δεν μπορείς να κυκλοφορήσεις, μόνο ξένοι και ναρκομανείς τριγυρνάνε. Εμένα όμως εδώ είναι το σπίτι μου. Το μαγαζί το έχω από το ΄62 και μένω από πάνω με την κυρά μου. Δεν θα έρθουν τα άγρια να διώξουν τα ήμερα. Όσα χρόνια μου μειναν θα τα ζήσω εδώ που μεγάλωσα, να σηκωθούν να φύγουν αυτοί που μας κουβαλήθηκαν και αυτοί που μας τους φέρανε***".

Χαρακτηριστική για τον φόβο και το αίσθημα ανασφάλειας τω λίγων Ελλήνων που εξακολουθούν να μένουν στην περιοχή είναι η περίπτωση μιας ηλικιωμένης γυναίκας που συναντήσαμε παρακάτω. Ρωτώντας την για την κατάσταση που επικρατεί στην περιοχή, άρχισε να μας λέει κάτι ακατάληπτα για την καθαριότητα και τον Δήμο που δεν μαζεύει τα

Η Αθήνα είναι ζούγκλα

και γι' αυτό κάποιοι αισθάνονται σαν το σπίτι τους!

σκουπίδια. Η γιαγιά τα έχει παιγμένα σκεφτήκαμε, εδώ ο κόσμος καίγεται... Καθώς ξεμάκρυναν όμως οι μαυριδεροί που ήταν γύρω μας τα λόγια της έγιναν γροθιά στο στομάχι:

«Εσείς παιδάκι μου έρχεστε ρωτάτε και θα ξαναφύγετε, εμείς μένουμε εδώ, πρέπει να προσέχουμε τι λέμε και πως συμπεριφερόμαστε, είμαστε γέροι άνθρωποι τώρα πια, φοβόμαστε τι να κάνουμε μ' όλους αυτούς που μαζεύτηκαν στην γειτονιά μας. Οι περισσότεροι κάτοικοι έχουν φύγει, πήγαν να μείνουν αλλού. Τα μαγαζιά ξενοικιάζονται και στη θέση τους ανοίγουν δικά τους Πακιστανοί, Ινδοί όλες οι φάρες που μαζεύτηκαν στα σπίτια μας. Σ' αυτή τη γωνιά πούλαγε ο θείος μου μπαχαρικά, μοσχοβολούσε ο τόπος. Τα παιδιά του το κλεισαν έφυγαν. Δεν τα κατηγορώ, ψυχή δεν πάταγε, που να περάσει Έλληνας από 'δω. Τώρα το κάνανε μπακάλικο οι Πακιστανοί, βάλανε και πινακίδα στη γλώσσα τους. Τι να σου πω παιδί μου εγώ είμαι γριά γυναίκα, έχουν δει τα μάτια μου πολλά, αυτό το χάλι δεν το περίμενα". Τα λόγια βγαίνουν με δυσκολία απ' το στόμα χαμηλόφωνα, σχεδόν συνωμοτικά, αφήνουν ωστόσο να βγει όλη η απελπισία και η αγανάκτηση από μέσα της. Η γκετοποίηση της περιοχής, η εγκληματικότητα, η εγκατάλειψη από τη Πολιτεία, ο φόβος των κατοίκων συνθέτουν το σκηνικό. Μιλώντας με τους ανθρώπους που συναναστρέφονται καθημερινά αυτούς τους τριτοκοσμικούς, ανατρέπεται η εικόνα των "καλοσυνάτων εγχρώμων" που κοιτάνε μόνο την δουλειά τους, δεν προκαλούν κανέναν και χαμηλώνουν το βλέμμα όταν τους κοιτάξεις. Εδώ ακούς για συμμορίες, για φασαρίες και μαχαιρώματα. Όλες οι ομάδες άλλωστε παίζουν πιο σκληρά όταν είναι στο γήπεδό τους και τα σοκάκια αυτά είναι το γήπεδό τους.

Περπατάμε και έχουμε την αίσθηση ότι όλα τα βλέμματα πέφτουν πάνω μας. Είμαστε οι ενοχλητικοί παρείσακτοι που μπήκαμε στο βασίλειο των καλοκάγαθων μαυριδερών. Γύρω μας μαγαζιά με ξένες πινακίδες, κασετόφωνα να παίζουν τα τελευταία "Ινδοπακιστανικά σουξέ", φάτσες μυστήριες να μας κοιτάνε περίεργα, τύποι με κελεμπίες να συζητάνε δυνατά. Για όλους τους Έλληνες που θα τύχει να περάσουν από αυτό το μέρος τα συναισθήματα θα είναι τα ίδια. Για όλους; Απ' ότι φαίνεται υπάρχουν και εξαιρέσεις.

"- Μια χαρά είναι τα παιδιά, κανέναν δεν πειράζουν. Εχθρός είναι ο καπιταλισμός και όχι οι ξένοι εργάτες. Οι μετανάστες είναι αδέρφια μας!

- Τι λες κυρά μου, απ' τα Κολωνάκια μας ήρθες εσύ; Δεν βλέπεις μαντάμ εδώ τι γίνεται;"

Αυθεντικός διάλογος στην Αναξαγόρα και Σωκράτους. Πρωί, πρωί φωτιές ανάψαμε. Η "μαντάμ", δεσποινίς ετών 39, σεξοβόμβα, απεμπλουτισμένου ουρανίου, με ταγάρι και μαλλί αφάνα, έχει γίνει έξαλλη και μόνο που διανοηθήκαμε πως κάποιοι μπορεί να ενοχλούνται απ' το χάλι της περιοχής. Ο τύπος, μεσόκοπος πλανόδιος μικροπωλητής που σέρνει ένα καρότσι με κάλτσες, τρεις στο χιλιάρικο, δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως χαρακτηριστικός τύπος μεγαλοκαπιτάλα που ρουφάει το αίμα του προλετάριου και γι' αυτό του φοράει άλλο κουστούμι. ***"Είσαι φασίστας και ρατσιστής. Εδώ δεν είναι Γερμανία, να φύγετε από εδώ Νεοναζί!".*** Αυτός συνεχίζει αδιάφορος την πορεία του. Τον παρατηρώ μήπως έχει τίποτα διακριτικά των SS αλλά μάλλον ένας φουκαράς μεροκαματιάρης μου φαίνεται. Η υποστηρίκτρια των ανά την γη καταπιεσμένων, θα ήθελε να συνεχίσει την διαφώτιση αλλά η φυλετική σύνθεση των συγκεντρωμένων θα επέβαλε την παρουσία πολλών διερμηνέων. Φεύγει περήφανη που συνέτριψε το αβγό του φιδιού και χώνεται σε κοντινό βιβλιοπωλείο.

Η λογική του "κεφάλι- οποιοδήποτε κεφάλι- και ψήφος" έχει γεννήσει νέες ελπίδες στους αριστεροκουλτουριάρηδες που αδυνατώντας να προσεγγίσουν τον Έλληνα εργαζόμενο και τα προβλήματά του, στρέφονται στον κάθε Κάφρο της Μπαζουτολάνδης που έχει μαζευτεί εδώ προσπαθώντας να ψαρέψουν κανένα κορόιδο να τους ακολουθήσει, αλλά μέχρι και απ' αυτούς το φτύσιμο πάει σύννεφο. Τι συνθήματα στα Αλβανικά, τι προκηρύξεις στα Πακιστανικά και αφίσες για Νιγηριανούς "ακτιβιστές" τίποτα. Οι εμπνευστές στους κολυμπάνε στη ροχάλα. Οι Μπαγκλαντέζοι φαίνεται είναι εθνικόφρονες και δεν τσιμπάνε! Τέλος πάντων η προσπάθεια συνεχίζεται. Αν οι λαϊκές μάζες μας έχουν πάρει πρέφα και μας γυρνάνε την πλάτη θα φέρουμε σαβούρα απ' το εξωτερικό... άντε να παίρνουμε σειρά και οι σιτεμένες συντρόφισσες! Μέχρι τότε σβήνουμε επιμελώς τα συνθήματα που κάποιοι γράφουν κατά των ξένων, προφανώς γιατί έχουν θετική ανταπόκριση από τον λαό και καλλιεργούμε το γνωστό παραμύθι της σύνδεσης των πάντων με τη Ναζιστική Γερμανία και τους φούρνους, επιχείρημα που μπορεί να μην είναι το ορθολογικότε-

ρο που θα μπορούσαμε να χρησιμοποιήσουμε, αλλά δεν έχουμε και τίποτε άλλο να πούμε!

Αυτό που θα ενθουσιάσει τον περαστικό από αυτή την περιοχή είναι η συνεχής εναλλαγή εικόνων και παραστάσεων. Πάνω που το μάτι μας συνήθισε τον Ασιάτη βγαίνουμε στην οδό Γερανίου και εδώ η περιοχή του (κ)αφρικανικού στοιχείου είναι καταφανής. Προς στιγμήν μας καταλαμβάνει μια φοβία ότι μπορεί να πέσουμε σε καμένα συνοριακό περίπολο για έλεγχο διαβατηρίων, σταδιακά όμως το αίσθημα υποχωρεί όταν ερχόμαστε σε επαφή με τους ευγενείς και φιλοπρόοδους κατοίκους της Silikon Valley της Αθήνας. Οι οικονομικοί κολοσσοί της περιοχής δεν είναι τυρέμποροι και μπακαλόγατοι σαν τους Πακιστανούς των διπλανών δρόμων, αλλά Hi Teck μεγαλέμποροι cd και πάσης φύσεως ηλεκτρονικών μπιχλιμπιδιών. ***"Αυτοί σπρώχνουν και την πρέζα"*** μας είπε ένας τύπος λες και αποκάλυπτε το επτασφράγιστο μυστικό του αιώνα. Εμείς παραπέμψαμε τον μυθομανή αυτόν συκοφάντη στον αρμόδιο εισαγγελέα και πλησιάσαμε κάποιους απ' τις στρατιές που περιμένουν υπομονετικά με τα sac voyage τους έξω από τα μαγαζιά για να προμηθευτούν τα προς πώλησιν αγαθά. Οι περισσότεροι είναι Νιγηριανοί και σε αντίθεση με όσα μας λένε κάποιοι το τελευταίο πράγμα που σκέφτονται είναι να γυρίσουν κάποτε πίσω στις πατρίδες τους. Γι' αυτό άλλωστε και προσπαθούν να προσαρμόσουν τις εδώ συνθήκες με όσα είχαν στα μέρη τους, κομμωτήρια για αφρικανικά χτενίσματα, μαγαζιά με ρούχα και κελεμπίες, εστιατόρια με πατροπαράδοτες λιχουδιές (σπεσιαλιτέ: ιεραπόστολος στο φούρνο με πατάτες). Η οδός Γερανίου αποτελεί ένα ξεχωριστό γκέτο, όπου κάθε μη νέγρος είναι ανεπιθύμητος. Ακόμα και οι υπόλοιποι ξένοι δεν έχουν θέση εδώ. Εδώ υπάρχουν μόνο καλά παιδιά που είναι φοιτητές και βγάζουν τίμια το μεροκάματο πουλώντας cd για να πάρουν ένα κομμάτι ψωμί, άντε και κανένα αυτοκίνητο (όλα με Γερμανικές πινακίδες!). Όσο για την προοπτική επανόδου στα πάτρια εδάφη; Ο κάφρος ήρθε για να μείνει. Πίσω και σας φάγαμε ...).

Περπατάμε και έχουμε την αίσθηση ότι όλα τα βλέμματα πέφτουν πάνω μας. Είμαστε οι ενοχλητικοί παρείσακτοι που μπήκαμε στο βασίλειο των καλοκάγαθων μαυριδερών

Η κατάσταση στο κέντρο των Αθηνών δεν αποτελεί μια πραγματικότητα πολύ μακρινή από αυτή που ζούμε καθημερινά στις λαϊκές συνοικίες της Αθήνας και του Πειραιά. Η γκετοποίηση ολόκληρων περιοχών είναι ο προάγγελος της δημιουργίας μιας ανθρωποχαβούζας που θα στοιβαχτούν όλοι αυτοί οι χρήσιμοι, ως δούλοι, τριτοκοσμικοί κρατώντας την μπόχα μακριά απ' τα μεγαλοαστικά προάστια και τις ευαίσθητες μυτούλες των εξουσιαστών. Όλοι αυτοί μάλιστα οι μεγάλοι ανθρωπιστές και αντιρατσιστές της Εκάλης που έχουν δει μαύρους μόνο σε ντοκιμαντέρ στην τηλεόραση, φροντίζουν να κατακεραυνώνουν όσους διανοηθούν να διαμαρτυρηθούν γί' αυτήν την κατάσταση. Αν δεν θέλετε τους ξένους δίπλα από τα σπίτια σας είστε σκουλήκια ρατσιστές. Αν δεν θέλετε μια Ελλάδα πολυφυλετική και πολυπολιτισμική είστε Ναζιστές. Μόνα εμείς που διαθέτουμε ανοιχτά μυαλά και διαπνεόμαστε από δημοκρατικές ευαισθησίες και ανθρωπιστικά ιδεώδη μπορούμε να κρίνουμε με ψυχραιμία τα πράγματα και γι' αυτό αποφασίζουμε ότι όλοι οι ξένοι είναι καλοδεχούμενοι στα σπίτια Σας. Εμείς συντηρούμε το προοδευτικό και αριστερών επιβολών προφίλ μας πετώντας ανέξοδα και εκ του ασφαλούς τις αντιρατσιστικές αρλούμπες μας κρατώντας ερμητικά κλειστό το καπάκι του βόθρου κάτω απ' τα πόδια μας.

Ίσως η ημέρα αυτή που ο βόθρος θα περιλαμβάνει και τη δική μας γειτονιά να μην είναι πολύ μακριά. Πάντα όμως θα υπάρχει η ελπίδα ότι κάποτε το καπάκι θα ανοίξει και μέσα του θα βρεθούν πνιγμένοι αυτοί που τον δημιούργησαν...

ΗΡΩΙΚΗ ΦΑΝΤΑΣΙΑ

Η ηρωική φαντασία αποτελείται από ένα σύνολο έργων, δημιουργών κυρίως του 20ου αιώνος, που θα μπορούσε να θεωρηθεί σαν συνέχεια και να ενταχθεί στην κατηγορία της φανταστικής λογοτεχνίας. Φανταστική λογοτεχνία υπήρξε από την αρχή του γνωστού κόσμου. Οι μάχες του Οδυσσέως με τα μυθικά τέρατα, οι ηρωισμοί του Περσέως, οι νεράιδες, η Χίμαιρα και ο Πήγασος, ακόμη και το σύμβολο του δικέφαλου αετού δεν είναι τίποτα άλλο από εκφράσεις αυτής της φανταστικής λογοτεχνίας.

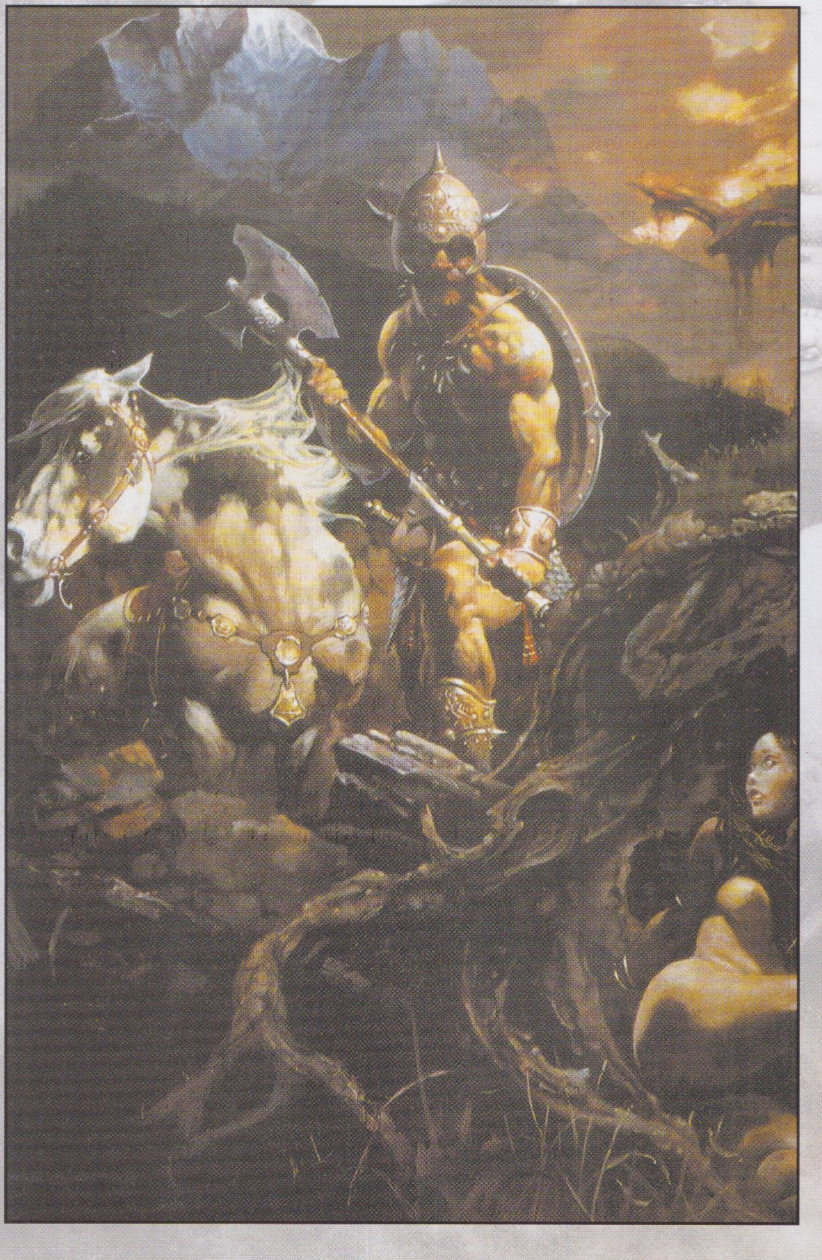
Μιας λογοτεχνίας που ξεπηδά μέσα από τον σκοτεινό κόσμο των φυλετικών αρχετύπων και ανιχνεύει καταστάσεις που βρίσκονται πέρα και μακριά από όσα ο ορθολογισμός θεωρεί πρέποντα. Φανταστική λογοτεχνία σαν δημιούργημα καθαρά λαϊκό δεν μπορεί παρά να θεωρηθεί και το τραγούδι του νεκρού αδελφού, καθώς και ο Ακριτικός κύκλος με κορυφαία του στιγμή αυτήν της μάχης του θρυλικού Διγενή με τον Χάροντα.

της **Ροδάνθης Αλέκου**

Στη νεότερη εποχή η φανταστική λογοτεχνία πέρα από τους λαϊκούς θρύλους και μύθους, πήρε σάρκα και οστά, όπως ήταν από μια πλευρά φυσικό, όχι στην λογοκρατούμενη λατινική Ευρώπη, αλλά στο Γοτθικό κόσμο με πρώτο και κορυφαίο έργο τον Φάουστ του Γκαίτε και κοντά σε αυτόν τα χαρακτικά του Ντυρέρ και άλλους πολλούς μεγάλους δημιουργούς, που θα μπορούσαμε να πούμε ότι εντάσσονται στο μεγάλο ρεύμα των ρομαντικών.

Στην Αμερική αυτός που θεμελίωσε την φανταστική λογοτεχνία δεν ήταν άλλος από τον καταραμένο ποιητή Έντγκαρ Άλαν Πόε. Έναν άνθρωπο που πέθανε μόλις στα 40 του χρόνια, έχοντας ζήσει μια ζωή μέσα σε αγωνία, μεταφυσικούς φόβους και οράματα. Από "τους μύθους του θανάτου" (Κόκκινος θάνατος, Βαλντεμάρ, η Σκιά κ.α.), καθώς και "τους μύθους της ζωής με τον θάνατο" (Λίγεια, Μορέλλα κ.α.) και από το γενικότερο έργο του ήταν που εμπνεύστηκαν και οι νεότεροι συγγραφείς της ηρωικής φαντασίας, που ανάμεσά τους ξεχωριστή θέση κατέχει ο δημιουργός του Κόναν, Χάουαρντ.

Οι συγγραφείς της φανταστικής λογοτεχνίας του αιώνος μας έχουν όμως ένα μεγάλο "ελάττωμα" δεν είναι καθόλου μα καθόλου "political correct". Είναι χωρίς αμφιβολία ρατσιστές, δεν τρέφουν καμμία συμπάθεια προς τους Εβραίους και ό,τι ο κόσμος τους αντιπροσωπεύει και για αυτό οι εμπορευόμενοι το έργο τους φροντίζουν με επιμέλεια να κρατούν στο περιθώριο αυτές τις τόσο για το σημερινό κατεστημένο επικίνδυνες απόψεις τους.

Robert Erwin Howard Ενας άνθρωπος πέρα από τον χρόνο

Το 1906, ένα άστρο τρεμόσβησε στον νυκτερινό ουρανό πάνω απ' το Πίστερ του Τέξας, δίνοντας τη θέση του στο λαμπερό αστέρι του **Robert E. Howard.** Σε ηλικία 13 ετών, ο Howard και οι γονείς του μετακομίζουν στο Κρος Πλέινς, όπου και πέρασε τα υπόλοιπα χρόνια της ζωής του. Πρόκειται για μια περιοχή απέραντη, με γιγάντια δάση που βρίθουν από άγρια ζωή. Μόνο εκεί η ανυπότακτη ύπαρξη του Howard θα μπορούσε να βρει γαλήνη και ηρεμία για κάποιο χρονικό διάστημα. Πνεύμα ανήσυχο και περιπετειώδες, ο Howard από παιδί είχε δείξει τις ικανότητές του στην πάλη και την ιππασία - αθλήματα που απαιτούν πολύ καλή φυσική κατάσταση. Ο πατέρας του, που ήταν γιατρός, ανήκε στην γενιά που έζησε την κατάκτηση της Δύσης και ήταν αυτός που κληροδότησε στον Robert την ασίγαστη αυτή ανάγκη για περιπέτεια και ταξίδια. Η μητέρα του και η γιαγιά του ήταν αυτές που εμφύσησαν στον νεαρό Robert την αγάπη για τα βιβλία και τις ιστορίες με μάγους, πολεμιστές και νεράιδες. Άλλωστε σαν γνήσιος απόγονος Σκωτσέζων και Ιρλανδών μεταναστών, μόνο με Κέλτικους μύθους θα μπορούσε να είχε γαλουχηθεί. Ως μοναχοπαίδι, συντροφιά αναζητούσε στους μυθικούς κόσμους που έπλαθε με το μυαλό του ή μέσα στα δάση της περιοχής του παρέα με τους άγριους και απολίτιστους Ινδιάνους. Όταν μεγάλωσε έφθασε ακόμη και στο σημείο να γίνει αδελφοποιητός με έναν Ινδιάνο γιατί τον τρόπο ζωής του Howard μόνον Ινδιάνοι θα μπορούσαν να καταλάβουν. Στην εμφάνιση ο Robert Erwin Howard ήτανε ένας τοπικός Κέλτης. Μελαχρινός, με γαλανά μάτια, ψηλός και ευρύστερνος. Δεινός ιππέας, ικανότατος πυγμάχος, σκληρός, τολμηρός και προπάντων επιθετικός. Σίγουρα κάποια απ' τα παραπάνω χαρακτηριστικά θα σας έφεραν στον μυαλό τον ήρωά του, τον Conan, όμως γι' αυτόν θα μιλήσουμε στη συνέχεια. Συναισθηματικά ο Howard ήταν ακριβώς το αντίθετο απ' αυτό που έδειχνε ή που θα περίμενε κάποιος απ' αυτόν. Ντροπαλός, λακωνικότατος στις κουβέντες του, κυκλοθυμικός, μοναχικός μα βαθύτατα συναισθηματικός. Πάντοτε ένοιωθε παρίας στην εποχή που γεννήθηκε, εγκλωβισμένος σ' έναν κόσμο όπου η ανδρεία είχε ήδη αρχίσει να ξεφτίζει και η ύλη να κυβερνά τις ζωές των ανθρώπων. Όχι! Αυτός δεν ήταν ο τρόπος ζωής του Howard. Δεν ήταν ο τρόπος ζωής ενός πολεμιστή και γι' αυτό "αναχώρησε" νωρίς από αυτή τη ζωή, σε ηλικία μόλις 30 ετών. Έφυγε, αφού όμως πρώτα είχαν πεθάνει οι γονείς του για να μην στεναχωρήσει τους μόνους ανθρώπους που τον καταλάβαιναν.

Εφ' όσον η παρέα των άλλων παιδιών δεν είχε κάτι δημιουργικό να προσφέρει στην ακόρεστη φαντασία του νεαρού Robert, άρχισε ο ίδιος να κατασκευάζει τους δικούς του κόσμους, στους οποίους ένοιωθε να ταιριάζει απόλυτα, και τους οποίους αναζητούσε ματαίως να βρει στα ταξίδια που έκανε.

Ξεκίνησε το γράψιμο σε ηλικία 9 ετών, αν και η πρώτη του ιστορία δημοσιεύθηκε μόλις το 1925 στο θρυλικό - πλέον - περιοδικό Weird Tales. Έκτοτε συνέχισε να γράφει... διηγήματα, ελάχιστα μυθιστορήματα ποικίλων θεμάτων, κάποιες νουβέλες, αστυνομικά, αθλητικά, western, ανατολίτικα, μα κυρίως Φανταστική Λογοτεχνία. Το μόνο μυθιστόρημα που χάρισε στον χώρο της επιστημονικής φαντασίας ήταν το Άλμουρικ (1939). Ο Howard έγραφε γρήγορα και με ευχέρεια, χάρις στην πληθωρική του φαντασία, η οποία υπήρξε ανεξάντλητη και παθιασμένη μέχρι το τέλος! Αυτή του λοιπόν, η φαντασία δώρισε σε όλους εμάς γλαφυρότατους ήρωες. Όπως ήταν ο Kull, ο βάρβαρος, που κατάφερε να κατακτήσει τον πολιτισμένο μα συνάμα νωθρό κόσμο και να γίνει βασιλιάς - ο βασιλιάς που έγινε φιλόσοφος. Όπως λεει και ο ίδιος: ***"Ο άνθρωπος θα πρέπει να κατακτήσει τη γνώση με την αξία του και να διευρύνει την ψυχή του μέσω της διαδικασίας της μαθήσεως".*** (Kull). Ο Μπραν Μακ Μορν και ο Μπράχαν ο Κέλτης, δύο ήρωες που στην μορφή είναι εντελώς διαφορετικοί από τον Κόναν, στην θέληση, όμως, και στην ψυχή είναι ίδιοι. Όλοι τους μάχονται για το κοινό καλό, γιατί έτσι τους προστάζει ο κώδικας τιμής τους. Ο Σόλομον Κέην, ο "πουριτανός" εκδικητής, ο τιμωρός κάθε αδικίας, ο ειλικρινής σταυροφόρος: ***"Το μοναδικό όπλου του ανθρώπου είναι το θάρρος, που αποτολμά ακόμη και τις πύλες της ίδιας της Κολάσεως - και μπροστά σ' αυτό δεν αντέχουν ούτε όλες οι λεγεώνες του Άδη"***. (Solomon Cane). Και φυσικά ο Κόναν ο Κιμμέριος. Ο βάρβαρος πολεμιστής που αντιμαχότανε πάντα το κακό.

Κόναν ο Βάρβαρος, Κόναν ο Υπερασπιστής, Κόναν ο Τυχοδιώκτης. Αυτοί είναι μόνο μερικοί απ' τους τίτλους που του έχουν αποδοθεί. Τούτος ο ήρωας του Howard είναι ο πιο γνωστός και ο πιο παρεξηγημένος σε σχέση με τους υπόλοιπους. Ουδείς βέβαια είδε την ουσία του Κόναν, δηλαδή ότι ο Conan είναι ο Howard. Οι ιστορίες του Κόναν είναι μια κεκαλυμμένη αυτοβιογραφία του συγγραφέα. Ανικανοποίητοι και οι δυο τους, κυνηγούν το όνειρο που ονομάζεται Ηρωικός Τρόπος Ζωής. Φυσικά μέσω του Κόναν, ο Howard είχε την ευκαιρία να ζήσει πιο έντονα και πιο αληθινά αυτόν τον τρόπο ζωής. Μακριά από "πολιτισμένους" σάπιους ανθρώπους με προσωπεία σε μια διάσταση όπου ο μάγος είναι ο ύπουλος εχθρός και το μόνο πράγμα πάνω στο οποίο μπορεί να στηριχθεί ένας πολεμιστής είναι το ξίφος του. Εκεί όπου οι άνδρες είναι στιβαροί και αγωνιστές και οι γυναίκες είναι πραγματικά ηρωίδες - όπως η Βαλέρια - και όχι άβουλα και μοιραία πλάσματα. Ο Κόναν υπήρξε πάντοτε μόνος, όπως και ο Howard στη ζωή του. Όμως, είχε μια βαθιά κατανόηση κι έναν απεριόριστο σεβασμό για τις γυναίκες και τις ικανότητές τους: ***"Ολόκληρα βασίλεια είχαν καταστραφεί όταν τα γυναικεία χέρια αποφάσιζαν να κινήσουν τα νήματα του πεπρωμένου"*** (Κόναν ο τυχοδιώκτης). ***"Ακόμη και οι πιο κτηνώδεις άνδρες νοιώθουν δέος και απορία μπροστά στο ξεγύμνωμα της γυναικείας ψυχής"*** (Κόναν ο κατακτητής). Αυτές οι δύο φράσεις έρχονται να ραπίσουν αυτούς που χαρακτηρίζουν τον Howard σαν μισογύνη. Ένας "μισογύνης" που κατανοούσε υπέροχα τις γυναίκες και τις συμπεριφέρονταν άψογα στα κείμενά του. Ο ήρωας που ενσάρκωσε ο Κόναν, πάντα μιλούσε και θα μιλάει στην καρδιά κάθε Λευκού Άνδρα και θα τον παροτρύνει να ζήσει πραγματικά όπως θέλει και όχι όπως τον προστάζουν τα πρέπει ενός κοιμισμένου "πολιτισμένου" κόσμου. Στον Κόναν και εκτενέστερα στον Robert E. Howard χρωστούμε την δημιουργία ηρώων όπως ο Erekose του Michael Moorcock μα συνάμα και συγγραφείς όπως ο Karl Wagner, ο Jack Vance, ο R. Jordan - ο οποίος έγραψε και μια νουβέλα με ήρωα τον Κόναν -Michael Moorcock, κ.α. Ο Tz. P.P. Τόλκιν μας χάρισε έναν ολόκληρο κόσμο - την Μέση Γη, ο Howard P. Lovercraft μας δώρισε απλόχερα την Μυθολογία Κθούλου. Στον Robert E. Howard, όμως, εκτός της ιδρύσεως της Sword and Sorcery (Ξίφος και μαγεία) Λογοτεχνία, του χρωστούμε αιώνια ευγνωμοσύνη και για τον Κόναν τον Καταστροφέα, το αιώνιο πρότυπο. Το πρότυπο του ανιδιοτελούς ήρωα, που ανικανοποίητος μια ζωή αναζητεί αυτό που θα καταλαγιάσει την φωτιά της ψυχής του χωρίς να τη σβήσει ολοκληρωτικά.

Πολλοί από τους κριτικούς Λογοτεχνίας που επικρίνουν το ύφος του Howard δεν μπορούν να αναφέρουν κάποιο συγκεκριμένο ψεγάδι στη γραφή του. Απλούστατα γιατί δεν υπάρχει. Ψελλίζουν κάτι για πομπώδες ύφος και λογοτεχνία απόδρασης.

Ασφαλώς και τα κείμενα του Robert Erwin Howard ανήκουν στην "Λογοτεχνία απόδρασης", γιατί κανένας ξεχωριστός άνθρωπος δεν είναι ικανοποιημένος από την σημερινή στείρα ζωή του. Σε μια κοινωνία τόσο "πολιτισμένα" σάπια, που έχει ήδη αρχίσει να βρωμάει. Βεβαίως, και όλοι μας επιζητούμε να αποδράσουμε από μια ζωή-φυλακή. Μια ζωή που δεν έχει κάτι το αληθινά εκλεκτό να προσφέρει. Απλώς ζεις... για να "ζεις". Γι' αυτό και ο Howard - όπως και ο Hemingway και ο Jack London - προτίμησε να "αποδράσει" μια και καλή απ' αυτή τη ζωή. Όταν πια δεν μπορούσε να βρει το καταφύγιο που επιζητούσε... στην Κιμμερία. Όπως είχε προαναγγείλει ο ίδιος: ***"Ποια καταδίκη μπορεί να είναι χειρότερη απ' την ίδια τη ζωή; Όλοι είμαστε καταραμένοι απ' τη στιγμή που γεννιόμαστε".*** (Κόναν ο κατακτητής). Όπως επίσης: ***"...το να πεθάνεις και όχι να παραδίνεσαι είναι μια μορφή λευτεριάς"*** (Κόναν ο Καταστροφέας). Κατηγόρησαν για πολλά πράγματα τον Howard. Για φαντασιόπληκτο, μισογύνη..., αλλά η μόνη κατηγορία τους που ουσιαστικά είναι φιλοφρόνηση είναι όταν τον απεκάλεσαν φυλετιστή. Γιατί ήταν! Υπήρξε μάλιστα ένας εκ των λίγων, που ό,τι πίστευαν το διακήρυτταν με μένος και στα γραπτά τους! Όλοι οι ήρωες του Howard ήταν Λευκοί, υπερήφανοι για τη φυλή τους και γεμάτοι καταφρόνη-

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ
ROBERT ERWIN HOWARD

-Κουλ (Εκδόσεις Πατάκη)
-Κόναν ο τυχοδιώκτης (Εκδόσεις COSMOS)
-Κόναν ο καταστροφεύς (Εκδόσεις COSMOS)
-Οι Λόφοι των Νεκρών (Εκδόσεις ΩΡΟΡΑ)
-Άλμουρικ (Εκδόσεις ΩΡΟΡΑ)
-Κόναν ο κατακτητής (Εκδόσεις SPACE)
-Κόναν ο πύργος του ερπετού (Εκδόσεις ALIEN)
-Κόναν πέρα απ' τον μαύρο ποταμό (Εκδόσεις ALIEN)
-Ο Άρχοντας των Νεκρών (Εκδόσεις ALIEN)
-Ο Μάγος απ' την Ατλαντίδα (Εκδόσεις ALIEN)

Επίσης, πολλά διηγήματά του θα βρείτε σε διάφορες ανθολογίες των Εκδόσεων ΩΡΟΡΑ, καθώς και απ' την ΚΟΜΠΡΑ ΠΡΕΣΣ, η οποία εξέδωσε διηγήματα του Howard, με ήρωα τον Κόναν, υπό την μορφή περιοδικού.
Κυκλοφόρησαν μόνο τρία τεύχη με τις εξής ιστορίες:
ΤΕΥΧΟΣ 1: Το πορφυρό οικοδόμημα και ο Φοίνικας στο σπαθί
ΤΕΥΧΟΣ 2: Η Βασίλισσα της Μαύρης Ακτής, η Κοιλάδα των χαμένων γυναικών και Το Κάστρο του τρόμου
ΤΕΥΧΟΣ 3: Το κυματιστό μαχαίρι

Δείτε επίσης τις ταινίες: Κόναν ο Βάρβαρος, του σκηνοθέτη Τζων Μίλιους και Κόναν ο Καταστροφέας.

ση προς όλες τις υπόλοιπες κατώτερες φυλές. Άλλωστε αυτοί που τύχαινε να είναι άλλης φυλής είτε ήτανε κίτρινοι, είτε μαύροι, στα κείμενα μα και στα μάτια του Howard αντιπροσώπευαν πάντα το μοχθηρό στοιχείο. Π.χ. οι Υρκάνες, οι πονηροί, ήταν ανατολίτες, οι μάγοι συνήθως ήταν κίτρινοι και οι μοχθηροί οπαδοί της πίστης του φιδιού ήσαν μαύροι. Τίποτε απ' όλα αυτά δεν είναι τυχαίο. Ο Howard δεν έγραφε τίποτα τυχαία και ό,τι ανέφερε στα κείμενά του, πάντα τον αντιπροσώπευε και ως άνθρωπο. Πάντα πίστευε ότι υπήρχαν ανώτερες και υποδεέστερες φυλές και ποτέ δεν υπήρξε οπαδός της απόψεως ότι όλοι οι άνθρωποι είναι ίσοι. Απλούστατα γιατί όλοι είμαστε διαφορετικοί. Όπως λεει και ο Kull: ***"...τον καθένα τους τον περιέβαλλε εκείνη η ακαθόριστη αίγλη που ξεχωρίζει τον αληθινά ανώτερο άνδρα και κάνεις ΣΥΝΤΡΙΜΜΙΑ την αυταπάτη εκείνων που πιστεύουν ότι τάχα όλοι οι άνθρωποι γεννιούνται ίσοι"***. Τα λόγια του Kull: ***"Με τούτο το τσεκούρι κυβερνώ!"***, δυστυχώς ανήκουν σε αλλοτινές εποχές, για πάντα χαμένες στη λήθη του χρόνου.

Σήμερα κυβερνούν με την πονηρία, το δόλο και την μοχθηρία, όμως, πάντοτε υπάρχει η ελπίδα ότι θα έλθει η στιγμή για μια ύστατη μάχη, για έναν Λευκό κόσμο ελεύθερο και υπερήφανο.

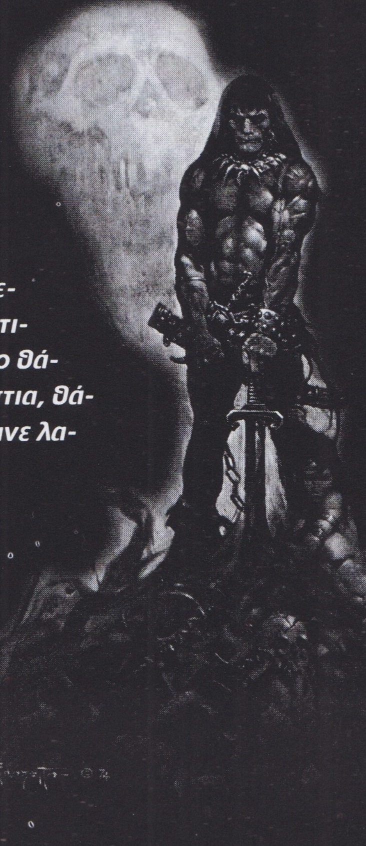
Άλλωστε: "...δεν είναι καλύτερα να πεθάνει κανείς δοξασμένα, παρά να ζήσει μέσα στην ατίμωση; Είναι ο θάνατος χειρότερος απ' την καταπίεση, τη σκλαβιά και την ολοκληρωτική καταστροφή;" (Κόναν ο Κατακτητής). Εμείς οι αγωνιστές τη ζωής, αδιάκοπα ερωτοτροπούμε με τον θάνατο, γιατί όταν δεν φοβάσαι τον Θάνατο, τότε δεν πεθαίνεις πραγματικά, απλώς λυτρώνεσαι από μία μίζερη ύπαρξη. Όπως λυτρώθηκε και ο Robert Erwin Howard.

Το 1936 το φωτεινό άστρο του, έδυσε παντοτινά. Αφήνοντάς μας όλους φτωχότερους... Διαβάζοντας κείμενα του Howard, εικόνες ζωντανεύουν μπροστά στα μάτια σου. Σκηνές από μάχες και αλλοτινούς ήρωες... Κάνοντάς σε να καταριέσαι την ώρα και την στιγμή που γεννήθηκες σ' αυτήν την τόσο πεζή και αντι-ηρωική εποχή!

«ΟΙ ΚΙΜΜΕΡΙΟΙ»

Κιμμέριο θέλει η γόνιμη φαντασία του Χάουαρντ τον μεγάλο του ήρωα, τον Κόναν τον βάρβαρο. Ο Όμηρος αναφέρεται στους Κιμμέριους σαν έθνος μέγα, που κατοικούσε στα παράλια του Ωκεανού κοντά στην είσοδο του Άδη και λεει ότι στην χώρα τους επικρατούσε παντοτεινό σκοτάδι και ο ήλιος δεν έλαμπε. Η λέξη Κέρβερος λέγουν πως έχει την ίδια ρίζα με την λέξη Κιμμέριοι, ο δε αρχαίος συγγραφέας Κράτης μιλώντας για τους Κιμμερίους γράφει ότι το θέρος είναι μέγιστη η ημέρα και η νύκτα διαρκεί μόνο μία ώρα,. Αποκαλεί δε αυτούς αρκτώους ανθρώπους.

Ο Αρχαίος Έλληνας γεωγράφος Ποσειδώνιος τους ταυτίζει προς τους Κίμβρους, Κελτικό λαό, που αναμίχθηκε στα ιστορικά χρόνια με τους Γερμανούς. Θρυλικές ήτανε οι μάχες που έδωσαν οι Κιμμέριοι κατά των Ασσυρίων, που λάτρευαν θεότητες με φίδια..., εναντίον των οποίων εξεστράτευσαν και πολέμησαν για δύο ολόκληρους αιώνες (900-700π.Χ.). Εχθρικός λαός είναι οι Κιμμέριοι και για τους Εβραίους τους οποίους αποκαλούν Γαμέρ. Οι Κιμμέριοι έμειναν στην Μικρά Ασία μέχρι περίπου το 560π.Χ. όταν και τους εξεδίωξε ο βασιλεύς των Λυδών, Αλυάτης. Όσο για τους Κίμβρους, που όπως είπαμε προηγουμένως τους ταυτίζουν πολλοί αρχαίοι συγγραφείς με τους Κιμμερίους, τους αναφέρει ο Πλούταρχος στον βίο του Μαρίου και λέγει ότι μαζί με τους Γερμανούς έκαναν επιδρομές κατά της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας. Τελευταία τους επιδρομή το 113π.Χ. οπότε και ηττήθηκαν και υπεχώρησαν προς την Κεντρική Ευρώπη.

Για τους Κιμμέριους ο θάνατος στην μάχη εθεωρείτο μεγάλη τιμή, ενώ αντίθετα ο θάνατος από αρρώστια, θάνατος άθλιος. Ήτανε λαός σκληρός. Λέγεται δε για αυτούς ότι έκαναν ανθρωποθυσίες αιχμαλώτων και ότι από το αίμα τους εμάντευαν το μέλλον...

Χάρτης ΒΥΖΑΝΤΙΝ

ΝΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

Από το βιβλίο «ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ» του Κ. Παπαρηγόπουλου
Δεύτερη έκδοση Αθήνα 1887

EXTREME news & views

Επιμέλεια Κώστας Λυκίδης Γιώργος Μάστορας

Δεν είναι απλά η είδηση της χρονιάς, αλλά της 5ετίας! Οι θρυλικοί Βρετανοί **SKULLHEAD** επανασυνδέθηκαν μετά από επίμονες προσπάθειες του τραγουδιστή τους Ken Turner. Ήδη, το συγκρότημα σύμβολο του "οντινιστικού Oi", έδωσε τον Ιανουάριο συναυλίες στην Ιταλία και την Ελβετία, ενώ σύντομα κυκλοφορούν το CD επιστροφή πιθανότατα από την γερμανική εταιρεία Movement Records.

Μιας και ο λόγος για την Movement άλλες κυκλοφορίες της εν λόγω εταιρείας για το άμεσο μέλλον είναι το νέο CD των Βρετανών **WARHAMMER**, το SPLIT CD **WARHAMMER/BLITZ KRIEG** και την συλλογή BEST SOLDIERS VOLUME 3.

Νέο 7ίντσο από τους **BULLDOG BREED** με τίτλο "The Great British Export". Εκτός από το φοβερό ομώνυμο κομμάτι υπάρχουν και δύο διασκευές από PUBLIC ENEMY και COCKSPARRER.

7ιντσο κυκλοφόρησαν επίσης και οι "νονοί" του Βρετανικού Πατριωτικού Oi! **CONDEMNED 84** με τίτλο (τι άλλο;) "Boot Boys".

Στον χώρο του WHITE POWER METAL, οι Γάλλοι **DURANDAL** με το "Soleil Noir" και οι Ισπανοί **ESTIRPE IMPERIAL** με το "Seguimos vivos" αποδεικνύουν για μια ακόμη φορά την μεγάλη διείσδυση του Metal ήχου στον χώρο της εθνικιστικής μουσικής σκηνής. Υπενθυμίζουμε πως οι DURANDAL παίζουν Tnrash ενώ οι **ESTIRPE IMPERIAL** Heavy Metal της δεκαετίας του '80.

Κυκλοφόρησε από την Hate Society Records το "Best of" της πολύ σπουδαίας Punk Rock Φινλανδικής εθνικιστικής μπάντας **MISTREAT**. Το μόνο μελανό σημείο είναι η πολύ μικρή διάρκεια του CD μόλις 28 λεπτά…

Εθνικιστικό συγκρότημα από τον Πειραιά; Βεβαίως, και μιλάμε για τους ΟΛΙΚΗ ΚΑΘΑΡΣΗ, οι οποίοι παίζουν πολύ δυναμικό Hatecore και ετοιμάζουν ένα demo CD με 7 τραγούδια. Μάλιστα πρόσφατα έδωσαν συναυλία σε κεντρικό κλαμπ της Αθήνας και ικανοποίησαν απόλυτα τους 80 περίπου οπαδούς τους.

Δυναμική όπως πάντα η παρουσία των γερμανικών εθνικιστικών συγκροτημάτων. Εντυπωσιακό μελωδικό Death Metal με έντονα επικά στοιχεία από τους **KREUZFEUGR** και το δεύτερο CD με γενικό "Blut fur blut".

Κλασσικό Oi παίζουν οι **LAST VIKING** στο "Vaterland" και οι **RACHEENGEL** στο "Ritter der Rache".

Οι **Death Blow** είναι ένα Project των KRAFTSCHLAG και στο παρθενικό τους CD "Dimensionen" παίζουν μελωδικό Death Metal σαν μίξη παλιών PARADISE LOST και TYPE-O-NEGATIVE.

Νέο CD και από τους βετεράνους **ENDSTUF** με τίτλο "Mit Den Jungs anf Tour".

Για να δούμε τι γίνεται στην εγχώρια σκηνή.
Από στιγμή σε στιγμή αναμένεται το δεύτερο CD των **IRON YOUTH** με γενικό τίτλο "Respect - Defend - Create" από την Resistance Records. Αναμένουμε εναγωνίως!

Ένα νέο ελληνικό εθνικιστικό μουσικό σχήμα έκανε την εμφάνισή του. Πρόκειται για τους Τρικαλινούς **THREAT**, οι οποίοι παίζουν Oi/Punk με Hardcore στοιχεία και ετοιμάζονται για demo.

Με μεγάλο ενδιαφέρον αναμένουμε το τέταρτο τεύχος του ZINE "OUT OF ORDER" (με έδρα την Ολλανδία) όπου θα υπάρχει το ιστορικό της ελληνικής skinhead σκηνής.

Τα νέα από την βρετανική White Power μουσική σκηνή έχουν το δικό τους ξεχωριστό ενδιαφέρον. Πληροφορίες αναφέρουν πως ο STIGGER των **WARLORD** παραιτήθηκε από την ηγεσία του BLOOD AND HONOUR παραμένοντας όμως ενεργός αγωνιστής του κινήματος. Με τους WARLORD τι θα κάνει;

Κυκλοφόρησε το πολύ καλό ντεμπούτο CD των **EYE OF ODIN**. Θαυμάσιο viking metal με έντονες όμως επιρροές από τους Celtic Frost (πόρωση!). Αυτό και μόνο αρκεί για να τσεκάρετε το CD αυτό.

Από την αμερικάνικη Panzerfaust Records κυκλοφόρησε το καινούργιο CD των **BRUTAL ATTACK** με τίτλο "Always outnumbered, never outgunned" όπου το ροκ στοιχείο είναι ο ήχος που επικρατεί. Υπενθυμίζουμε πως οι BRUTAL ATTACK είναι η μακροβιότερη εθνικιστική μπάντα του κόσμου, αφού υφίστανται από το 1980!

Οι **RAZORS EDGE** κυκλοφόρησαν από την Movement Records το "Our

flag is going forward too", αλλά το αποτέλεσμα είναι κατώτερο του αναμενόμενου. Ταυτόχρονα κυκλοφόρησαν και ένα 7ιντσο, στο οποίο περιέχεται και μια διασκευή του "Free my land" των Skrewdriver.

Brutal Attack

▸▸ Μια νέα πατριωτική μπάντα οι **CRUSADE** παίζουν κλασσικό βρετανικό Oi στο παρθενικό τους CD "Sounding the death - Knell of Britain".

▸▸ Οι **NEMESIS** από την Σκωτία κυκλοφόρησαν το πρώτο τους CD ΜΕ τίτλο "It was for Scotland". Δυνατός ροκ ήχος στο στυλ των CELTIC WARRIOR.

▸▸ Στην κυκλοφορία και το πολυαναμενόμενο CD των **SPEARHEAD** "STAND YOUR GROUND". ΟΙ SPEARHEAD είναι ένα project σχήμα των Jonesy (ENGLISH ROSE/BULLDOG BREED) και Graham (AVALON) και ο ήχος είναι ένα πολύ καλό δείγμα δυνατού RAC (ROCK AGAINST COMMUNISM).

▸▸ Επιστροφή στον χώρο του WHITE POWER METAL και τους Τσέχους **STRIKEFORCE**, οι οποίοι έχουν πολύ βαρύ μεταλλικό ήχο στο "Reign in Eternal Fear".

▸▸ Ο Michael R. Perry είναι ένας βετεράνος **Hammerskin** (οι Hammerskins είναι η πιο ισχυρή οργάνωση Εθνικοσοσιαλιστών Skinheads της Β. Αμερικής), ο οποίος εκτίει ποινή πολλάκις ισοβίων για την, μεταξύ άλλων, εκτέλεση τριών κόκκινων αποβρασμάτων της SHARP (οργάνωση κοντοκουρεμένων αντιρατσιστών πανκς). Ο M.R. Perry συμμετέχει ενεργά για πολλά χρόνια και στην White Power μουσική σκηνή της χώρας του ως μέλος διαφόρων συγκροτημάτων κατά τη δεκαετία του '80 και αρχές τις δεκαετίας του '90. Ένα από αυτά τα συγκροτήματα ήταν και οι Νεοϋρκέζοι SUBWAY CREW, οι οποίοι βγήκαν το 1992 σε μια περιοδεία 38 ημερών στις ανατολικές ΗΠΑ μαζί με την θρυλική Νεοϋρκέζικη επίσης Hard Core μπάντα των **AGNOSTIC FRONT**. Έτσι, μπορούμε να πούμε πως ο συναγωνιστής αυτός γνωρίζει καλά τους A.F., τουλάχιστον πολύ καλύτερα από διάφορους όψιμους, ηλίθιους μουσικούς παντογνώστες που προσπαθούν να μας παρουσιάσουν τους A.F. ως μία "αντιρατσιστική" (χα!) μπάντα. Ορίστε τι μας γράφει από μία φυλακή της Αριζόνα (από τις πιο στυγνές των ΗΠΑ) ο M.R. Perry σε ένα γράμμα του με ημερομηνία 21/12/2000:

"Έχω να σου πω κάποια πράγματα σχετικά με τους AGNOSTIC FRONT. Ο Roger (ο τραγουδιστής τους, σ.τ.μ.) και τα υπόλοιπα παιδιά των A.F. είναι καλοί τύποι, δεν είναι (η υπογράμμιση δική του, σ.τ.μ.) "αντι-ναζί/αντιρατσιστές!". Όλοι τους έχουν δεσμούς με την Αμερικανική Εθνικοσοσιαλιστική και Boot Boy/Skinhead σκηνή για πολλά χρόνια. Έχουν πάρει κάμποσες Εθνικοσοσιαλιστικές Boot Boy μπάντες (το Boot Boy χρησιμοποιείται ευρέως στη σκηνή της Β. Αμερικής για να χαρακτηρίσει τους ρατσιστές Skinheads, σ.τ.μ.) σε περιοδείες μαζί τους πολλές φορές".

Αυτά τα ολίγα για τώρα και αν έχετε ακόμα αμφιβολίες - που εμάς καρφί δεν μας καίγεται - σας συνιστούμε να διαβάσετε προσεκτικά τους στίχους των κολοσσιαίων "Cause for Alarm" και "Liberty and Justice for…" άλμπουμς των A.F.

"The Blood -
The Honor -
The Truth
Thought it would never end
The Blood - The Honor -
The Truth
Can be part of
our lives again"

(από το τραγούδι των A.F. "Anthem" 1987)

Οι AGNOSTIC FRONT live στο Ντητρόιτ τον Απρίλιο του '92/ μαζί τους έπαιζαν και οι SUBWAY CREW (ο M.R. Perry στο άκρο δεξιό της φωτογραφίας).

Totenkopf Propaganda distr.

Κυκλοφορούν στη σειρά Ιστορικών Ντοκουμέντων Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου

Τα εμβατήρια του Γ Ραϊχ

Εμβατήρια της Γερμανικής Νεολαίας

Εμβατήρια των
Ευρωπαίων Εθελοντών

Εμβατήρια του
Πολεμικού Ναυτικού

Τα μουσικά CD
στοιχίζουν 4.000 + 500
δραχμές (ταχυδρομικά)

Εμβατήρια της Leibstandarte

NEO CD

WEHRMACHT WIR FARREN

ΜΕ ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΕΜΒΑΤΗΡΙΑ ΤΗΣ WEHRMACHT

Τ.Θ 44088 Τ.Κ. 121 31 ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΑΘΗΝΑ Commando88@usa.net
Πληροφορίες παραγγελίες στο 0937542100

Dark Wave Saga

Όλες οι εποχές στάθηκαν δύσκολες για τον άνθρωπο. Φρόντισε μάλιστα ο ίδιος να δυσκολεύει τα πράγματα όλο και περισσότερο. Η σημερινή εποχή δεν μοιάζει με το Μεσαίωνα. Είναι απλώς πολύ σκληρή.

Δύσκολοι καιροί για Θεούς!

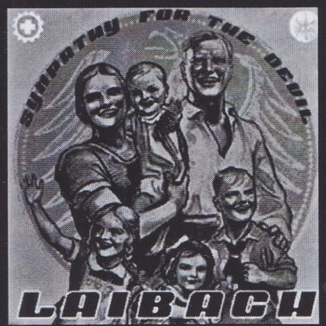
Οι κάτοικοι του Υπόγειου Κόσμου ήρθαν και στην Αθήνα. Διανύοντας λεπτές ισορροπίες περνούν τους μανιακούς του θανάτου Joy Division, στην Αποκάλυψη του Ιωάννη και το Hardcore των Fields of the Nephilim. Η ιστορία αρχίζει κάπου στη δεκαετία του '80. Στο κλαμπ-φετίχ Bat Cave στην Αγγλία, ο κόσμος άρχισε να μπαίνει στο νόημα, ότι τα πράγματα έπαψαν πλέον να κινούνται στις γνωστές πανκ-ροκ καταστάσεις. Το Gothic ήρθε για να μείνει, άσχετα αν μερικοί το θεώρησαν σαν το μεγαλύτερο εφιάλτη τους. Οι Bauhaus, Christian Death, Sisters of Mercy και μια γερή δόση από ενδυματολογικές υπερβολές και έντονο μακιγιάζ, ήταν μόλις η αρχή...

Αντικοινωνικοί, μισάνθρωποι, για αρκετούς ακραίοι και αιρετικοί. Το "κύκλωμα" είναι ασφαλές και κλειστό, η ατμόσφαιρα συγκεκριμένη, οδηγεί το μυαλό στους χιλιοτραγουδισμένους στίχους:

...You reap what you sow
Put your face to the ground
Here come the marching men
Your colors wrapped around...

In the beginning . . .
they were called

Μετά ήρθαν οι ...ετικέτες...Death wave, Dark wave, industrial gothic κλπ.
Οι μουσικές επιλογές υπεραρκετές, ικανοποιούν και τα πιο περίεργα γούστα. Με τη πάροδο των χρόνων αντί η κατάσταση να καταρρέει γίνεται όλο και μεγαλύτερη. Καινούριο αίμα, καινούριες μουσικές ιδέες! Το Γερμανικό industrial gothic electro στη μεγαλύτερη ακμή του. Οι αντιδράσεις άμεσεςX "φασίστες" παντού! Συγκροτήματα όπως οι Das Ich και Malaria θεωρήθηκαν από αριστερό κριτικό μουσικού περιοδικού "κατάπτυστοι ναzί", χαρακτηρισμός πέρα για πέρα αναληθής και εξίσου κατάπτυστος, εφάμιλλος του συγκεκριμένου προσώπου.
Η απάντηση ήρθε με το ερωτικό κομμάτι Macht, όπου η επιδημική "αρρώστια" χτύπησε κατάμουτρα τα zιzάνια και τα έθεσε εκτός χώρου(και τόπου)άμεσα!

Βλέπετε, ό,τι η κοινωνία δεν μπορεί να ελέγξει ή να χαλιναγωγήσει, προσπαθεί να το περιθωριοποιήσει...μάταια όμως, όπως θα διαπιστώσετε στη συνέχεια αυτού του αφιερώματος.
Συνέχεια του αφορισμού των συγκροτημάτων αποτέλεσε η αποχώρηση του τραγουδιστή των Christian Death, Rozz Williams, που τον διαδέχθηκε ο Valor και φρόντισε να δημιουργήσει αμέσως αντιπάθειες, αλλά και αλληλοσυγκρουόμενες απόψεις. Ιδιόρρυθμος καλλιτέχνης, δεν σου αφήνει περιθώρια για ενδιάμεσες καταστάσεις. Κυρίως μετά τη κυκλοφορία του άλμπουμ All the love all the hate, με εξώφυλλο μια φλεγόμενη καρδιά και στο κέντρο της η σβάστικα(ποιητική άδεια), συν το πανό του Hitler και της Μαντόνας(εννοείται η Παναγία)άφησε ξεκάθαρα το κοινό του ν' αποφασίσει αν θα τον λατρέψει, ή θα τον μισήσει!
Ο "βομβαρδισμός" όμως δεν τελειώνει εδώ. Εκτός των occult ρομαντικών συγκροτημάτων, η καταλυτική παρουσία του σκονισμένου Preacher man, Carl McCoy, παρουσιάζει υπερήφανα, τις ακονισμένες γυαλιστερές λεπίδες των Fields of the Nephilim, μαζί με τις ξεκάθαρες προθέσεις τους, να καταποντίσουν όλους τους unbelievers, ως προς την αγαπημένη του Kthula!
Σειρά έχει το βαρύ πυροβολικό, οι Feindflug που δεν κρύβονται πίσω απ' το δάχτυλο τους, και μας "επιτίθενται" με το καταπληκτικό τραγούδι Stukas / Im Visier, δίνοντας στο χάος την κανονική του διάσταση.

The creatures of the Night

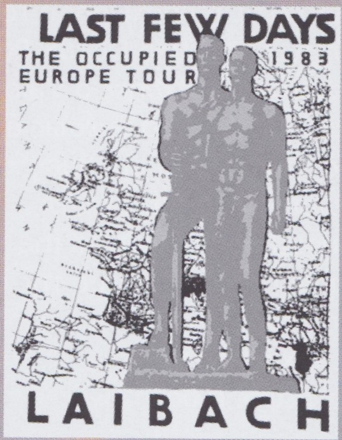
Συνεχίζουμε, με τις περίεργες αγάπες και "κοινωνικές" αδυναμίες των ARZT+PFUSCH, καθώς προσπαθούμε να ξεφύγουμε από τους Suicide Commando και την προσωπική τους έκδοση του Hell raiser, μόνο για όσους έχουν ταυτιστεί με την ομώνυμη ταινία.
Στο τέλος, το μόνο που μένει είναι οι...memories των Evil's Toy, για τους "τυχερούς" που μπόρεσαν να διατηρήσουν, έστω και δια της βίας, την πνευματική τους ισορροπία.
Ύστατο σχόλιο, παρμένο από μια συνέντευξη της μουσικής Ιέρειας του απόκοσμου, Diamanda Galas.

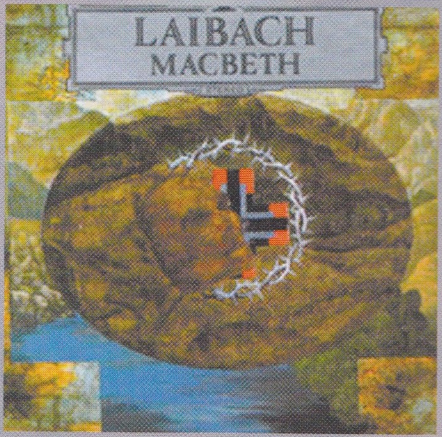
"Η μνήμη είναι πολύ σημαντικό πράγμα. Η απώλεια της μνήμης είναι καταστροφή, είναι μη ύπαρξη. Διάβασα στους "Τάιμς του L.A" ένα κομμάτι που έλεγε ξεκάθαρα ότι οι Έλληνες και οι Αρμένιοι, που διώχθηκαν και σφάχτηκαν από τους Τούρκους καλύτερα να ξεχάσουν. Σ'αυτούς τους ανθρώπους ζητήθηκε να ξεχάσουν! Εγώ μεγάλωσα στην Αμερική και διδάχθηκα, τί; Πώς έρχομαι από το τίποτε".

Το άνωθεν σχόλιο το διάβασα σε εφημερίδα ευρείας κυκλοφορίας, όπου η πικρία της καλλιτέχνιδας ξεχείλισε στις άχρωμες σελίδες, για άλλη μια φορά!

Death In June

3 ΛΟΓΟΙ ΝΑ ΜΗ ΠΕΘΑΝΕΙΣ...

Ο θάνατος

είναι ο αδελφός του Ύπνου...Η μουσική εκφράζει τη σκοτεινή πλευρά του ανθρώπου κι άλλοτε τη "φωτεινή". Σημασία έχει ό,τι κάνεις να το προβάλλεις στον εξωτερικό κόσμο ως δεύτερο εαυτό σου! Όχι, να το "παίζεις" προβληματικός με τάσεις αυτοκτονίας ή κατά φαντασία παρανοϊκός σχιζοφρενής!

Το βινύλιο,

οι δαντέλες, το προχωρημένο μακιγιάζ για γυναίκες, όπως οι δερμάτινες καμπαρτίνες και οι εξεζητημένες μπότες, συνολικά, δημιουργούν τον εξωτερικό εαυτό του ατόμου. Επειδή στην Ελλάδα οι περισσότεροι έχουν την τάση να φτάνουν τελευταίοι και καταϊδρωμένοι, χάνονται μέσα στο λαβύρινθο της μόδας με αποτέλεσμα να παραπαίουν δεξιά και αριστερά σαν παραζαλισμένα κοτόπουλα.
Το αποτέλεσμα; Δεν έχουν άδικο μερικοί όταν λένε ότι οι "παλιοί Gothάδες" αξίζουν όσο κανένας καινούριος.

Το Gothic

είναι τρόπος ζωής(πανάκριβος δε)και τα μουσικά "παράγωγα" του, πάντα θα σου προσφέρουν την ευκαιρία να διαλέξεις τι σου ταιριάζει, είτε είσαι "παλιός" είτε "καινούριος". Αυτό που δεν συγχωρώ ποτέ και το θεωρώ προσβλητικό για τη νοημοσύνη μου, είναι οι δήθεν κουλτουριάρηδες της υπόθεσης και οι χαχοχαρούμενες πιτσιρίκες που το παίζουν ψαγμένες!

Δαγκωματιές

Γειά σας μάγκες! Πως σας φάνηκε η ανανεωμένη Αντεπίθεση; Η αλήθεια είναι πως αρκετοί αναρωτιούνται πως μια ομάδα νέων ανθρώπων, με μόνο όπλο την εμπιστοσύνη στις δυνατότητές τους, μπόρεσαν να βγάλουν ένα τέτοιο φανταστικό περιοδικό. Λοιπόν δεν αντέχω άλλο και θα μιλήσω σ' ό,τι αφορά το οικονομικό μέρος της υποθέσεως τουλάχιστον. Έδωσα εντολή και αμέσως αυτές που έχω στη δούλεψή μου, ασχολήθηκαν με το αρχαιότερο επάγγελμα του κόσμου, προκειμένου όλα τα λεφτά από τις "βίζιτες" να δώσουν γι' αυτό τον σκοπό. Και οι σκλάβες μου - βαμπιρέλες φυσικά και υπάκουσαν στις διαταγές του αφέντη τους, με αποτέλεσμα το περιοδικό το οποίο διαβάζετε...

☠ **Επ' ευκαιρία** διαψεύδω κατηγορηματικά πως μέλος (και κάτι παραπάνω) της συντακτικής ομάδας του περιοδικού με ιδιαίτερη προτίμηση στα "πιπίνια" μετακόμισε πρόσφατα στην οδό Πιπίνου...

☠ **Τελικά,** ούτε την Καθαρά Δευτέρα δεν μπορεί κανείς να γλιτώσει από το φαινόμενο Αβραμόπουλος, αφού ο άνθρωπος ψοφά για δημοσιότητα. Εκείνη την ημέρα είχε πάει στου Φιλοπάππου για να κάνει το "κομμάτι" του και φυσικά όταν είδε τις κάμερες έκανε τάχατης τον αδιάφορο. Μόλις μια δημοσιογράφος τον ρώτησε αν έχει να πει κάτι για το εκκολαπτόμενο κόμμα του (μιας και τότε δεν είχε κάνει ακόμη την ιδρυτική διακήρυξη) αυτός μ' ένα σοβαροφανές ύφος της απάντησε: "Μέρα που είναι σήμερα ας μην ασχοληθούμε με την πολιτική". Συνεπής στα λόγια του ο Μήτσος όταν η ίδια δημοσιογράφος τον ρώτησε αν σε σχέση με τα σύμβολα των Χαρτετών έχει σκεφτεί το σύμβολο του δικού του κόμματος, αυτός ξέχασε τι έλεγε πριν από λίγο και με στόμφο δήλωσε: "Η νέα πολιτική πρόταση, την οποία έχει ανάγκη ο τόπος... μπλά, μπλα, μπλα". Ο έρωτας, ο βήχας, αλλά και ο πολιτικαντισμός δεν κρύβονται τελικά με τίποτα.

☠ **Μπα, μπα, μπα...** Έκανε λεει πρόταση ο Άρης Σπηλιωτόπουλος (τι ευφράδεια λόγου που έχει αυτό το παιδί...) να καθιερωθεί ως μόνιμο σήμα της Ν.Δ. αυτό με τα περιστέρια, που είχε προεκλογικά και το οποίο σύμφωνα με τον Αρούκο "οδήγησε την Ν.Δ. στο 43%". Το ότι και πάλι είναι αντιπολίτευση προφανώς δεν έχει καμμία σημασία... Πάντως, διαπιστώνω πως η ευγενική ψυχή του Αρούλη είναι αρκετά φιλόζωη και με ιδιαίτερη προτίμηση στα... πουλιά. Γι' αυτό, άμα έχετε κανένα περισσευούμενο πουλί (το είδος και το μέγεθος δεν έχουν σημασία, πουλί να είναι και ό,τι να 'ναι) Χαρίστε το στον Άρη. Θα χαρεί πολύ...

☠ **Πολύ πεσμένους** βλέπω τον τελευταίο καιρό τα φιλαράκια μου της οδού Χαλκοκονδύλη και όπως θα καταλάβατε μιλώ για τους "συντρόφους" της ΟΑΚΚΕ, οι οποίοι ή αρχίζουν να θεραπεύονται ή περνούν μια κρίση και δεν μπορούν να αποδώσουν ικανοποιητικά στην "ρωσοπληξία". Εύχομαι να είναι κάτι το περαστικό γιατί οι ασύλληπτες απόψεις της ΟΑΚΚΕ μας προσφέρουν άφθονο γέλιο, που τόσο πολύ το χρειαζόμαστε στους δύσκολους καιρούς μας.

☠ **Λυπάμαι** αν θα στεναχωρήσω κάποιους, αλλά αυτή τη φορά δεν έχω καμμία όρεξη να ασχοληθώ ούτε με "νοήμονες", ούτε με "φλώρους", ούτε μ' άλλους "ψόφιους" ψευτοπατριώτες. Τους αφήνω στη μιζέρια και την ανυπαρξία τους...

☠ **Δεν αναρωτιέμαι** καθόλου που διάλεξαν την πουρόγρια Άντζελα Δημητρίου ως "πρέσβειρα" της ελληνοτουρκικής "φιλίας". Ποιά άλλη εκτός από ένα τέτοιο αμόρφωτο "βλήμα" θα ήταν καταλληλότερη για τέτοιου είδους ανοσιούργημα;

☠ **Λοιπόν, κάπου εδώ σας αφήνω,** αφού χαιρετήσω τον "στιγματισμένο" φίλο μου Θοδωρή Γ. Πάω να ψάξω για λαιμούς προκειμένου να δαγκώσω. Παρακαλώ καλού, κακού πλύνετε όλοι (και όλες κυρίως) τους λαιμούς σας. Μην ξεχνάτε ότι κυκλοφορώ και την μέρα.

Με δαγκωτούς χαιρετισμούς
Ο Ένας και Μοναδικός
Βρυκόλακας

Joy Division
Ένα όνομα απόλυτα συνυφασμένο και παράλληλο με την δημιουργία αλλά και καλλιέργεια της Gothic μουσικής σκηνής των 70΄ς και 80΄ς

του **Δημήτρη Μεθιστέα**

Το group που όσο μικρή ήταν η διάρκεια ζωής του, τόσο μεγάλη ήταν η πρόσφορα του σε ολόκληρη την Rock μουσική σκηνή των τελευταίων τριών δεκαετιών και που έγραψε ιστορία την ίδια στιγμή που ο πολύς ο κόσμος δεν ήξερε και ίσως να μην μάθαινε και ποτέ το τι πραγματικά πρέσβευαν οι Joy Division ιδεολογικά.
Όλα άρχισαν με το πιο σύνηθες τρόπο για εκείνη την εποχή και μιλάμε φυσικά για τα μέσα της δεκαετίας του 70. Ο Bernard Summer και ο Peter Hook επηρεασμένοι από την τότε Punk σκηνή αποφάσισαν να σχηματίσουν ένα group και να αρχίσουν να παίζουν σε κάποια από τα εκατοντάδες τότε clubs του Manchester. Για να γίνει όμως αυτό, έπρεπε να βρεθεί ένας καλός drummer. Μετά από πολλές ακροάσεις κατέληξαν στον κύριο με το όνομα Steve Morris. Η επιλογή του τραγουδιστή αποτέλεσε και το πιο δύσκολο κομμάτι της προσπάθειας. Αφού αναγκάστηκαν να βάλουν μέχρι και αγγελίες σε τοπικές εφημερίδες του Manchester εμφανίστηκε ξαφνικά μπροστά τους κάποιος, με γραμμένη τη λέξη "HATE" πάνω στο μπουφάν του. Το όνομα αυτού, Ian Curtis από το Maccesfield της βορείου Αγγλίας. **Το πραγματικό του όνομα ήταν Ian Warsaw αλλά το είχε αλλάξει επηρεασμένος από το Warsaw του David Bowie (ο ιδιόρρυθμος αυτός Punk που αποτέλεσε και μέλος του British National Part BENT στις αρχές τις δεκαετίας του ΄70) μέσα από το Law.**
Κάπου εδώ αρχίζουν να γίνονται εμφανείς και οι ιδεολογικές καταβολές του μετέπειτα σύμβολου για το ίδιο το group αλλά και μιας ολόκληρης γενιάς. Το μόλις διαμορφωμένο group παίρνει το όνομα Joy Division. Το όνομα αυτό, προερχόταν από την ονομασία κάποιον ξενοδοχείων που είχαν μετατρέψει σε χώρους διασκέδασης οι αξιωματικοί των "SS" κατά τον Β' παγκόσμιο πόλεμο όπου περνούσαν κάποιες στιγμές χαλάρωσης, παρέα με στρατολογημένες ιερόδουλες, τις γνωστές και κατά τον Hook "Slaves of Venus". **Η ιδέα έγινε πλέον έμμονη για μερικούς και η έμμονη πεποίθηση πως αυτοί οι σκουρόχρωμα ντυμένοι νέοι είχαν κάτι το πολύ διαφορετικό ιδεολογικά σε σχέση με τα υπάρχοντα εκείνης της εποχής groups. Ο Ian σε κάθε του κίνηση και δημιουργία όσο αναφορά το group έκανε πάντα εμφανείς αλλά με διακριτικό τρόπο τις "εθνικοσσοσιαλιστικες" του καταβολές.** Ο ζήλος του για τη μυστικιστική πλευρά και το έργο του Adolph Hitler καθώς και η μεγάλη του εσωστρέφεια, υποδείκνυε ένα κριμένο κόσμο μέσα του, ο οποίος έβγαινε

προς τα έξω σε κάθε μορφή δημιουργίας του. Ήδη η μπάντα είχε χαρακτηριστεί από αρκετούς ως "NAZI", αλλά και πάλι κανείς δεν αποτολμούσε να την σταματήσει. Σαν να περίμεναν όλοι, εχθροί και φίλοι να δουν και την επόμενη τους κίνηση και την επόμενη τους δημιουργία. Σαν να ήταν υπνωτισμένοι και αν και ήθελαν, δεν μπορούσαν να αντιδράσουν. Οι φωτογραφίες του μικρού τυμπανιστή από την "Hitler Jugend" στα φλάϊερ των επικείμενων συναυλιών τους ήταν το επόμενο βήμα, χωρίς όμως και πάλι να περνούν μια σαφή θέση υπέρ του εθνικοσοσιαλισμού. Ο Ian ως γνησίως "Punk" έβγαζε αυτό που είχε μέσα του λέγοντας παράλληλα στους οποίους επικριτές τους πως " εγώ αυτό είμαι...άντε γαμηθείτε... δεν έχω ανάγκη τον βρώμικο κόσμο σας". Δεν είχαν ανάγει από την καλοβολεμένη και φοβούμενη από σύμβολα κοινωνία της μάζας μιας και αυτοί και κυρίως ο Ian είχαν και ζούσαν μέσα στον δικό τους κόσμο. Ακόμη και το ντύσιμο τους ερχόταν σε αντίθεση με τα υπόλοιπα Punk groups της εποχής τους. **Στενά στρατιωτικά και καλοσιδερωμένα πουκαμισά με επωμίδες, μαύρα στενά παντελόνια με καλογυαλισμένα παπούτσια λες και ζούσαν συνεχώς μια ακατάπαυστη στρατιωτική επιθεώρηση.**
Ήταν αλώστε και το μοναδικό group εκείνης της εποχής που δεν ενεπλάκη ποτέ το όνομα του με οποιαδήποτε ιστορία γύρω από ναρκωτικά την ίδια ώρα που όλα σχεδόν τα groups ακύρωναν την μια συναυλία μετά την άλλη μετά από τα συχνά overdoes η ακόμη και λόγω θανάτου κάποιου μέλους τους (βλ. Sid Vicious των Sex Pistols). Ο Ian δεν ήταν ένας απλός μουσικός η στιχουργός. Ήταν ένας πραγματικός δημιουργός. Είχε τη μοναδική ικανότητα να εξωτερικεύει τα συναισθήματα τις σκέψεις τους προβληματισμούς και τις ανησυχίες του μέσα από τον ήχο και τα λόγια που παρήγαγε δίνοντας συγχρόνως ένα απίστευτο για την εποχή του "show" με τις κινήσεις και τους "συντριπτικούς" σπασμούς του σώματος του. Το κοινό του δεν παρέλυε ούτε ζούσε σε κατάσταση "nirvanas". Αντιθέτως! Ο Ian είχε την ικανότητα να καθηλώνει το κοινό του. Φίλο η εχθρό, δεν έχει σημασία. Ήταν ένας μύστης που το όνομα του ακόμη πλανάται μέσα στις ψίχες μας. Πραγματικά ακόμη και εγώ ο ίδιος δεν θυμάμαι, πόσες φορές έχω γελάσει ακούγοντας να αναφέρετε το όνομα του και η μοναδική του επιρροή την οποία σε κάποιους συνεχίζει να ασκεί ακόμη και στις μέρες μας, από τόσους και τόσους μουσικούς και φυσικά όχι απαραιτήτως από τον χορό της gothic. Από τον Robert Smith των Cure και τον Bono των Ιρλανδών U2 μέχρι την αγγλοκύπρια λούγκρα που ακούει στο όνομα George ή Georgina Michael.
Και επειδή όλα έχουν μια αρχή και δυστυχώς έχουν και τέλος, έτσι και εδώ. Ήταν 18 Μάιου του 1980. Ο Ian βρισκόταν στο σπίτι μόνος του. Γράφει και πίνει ολόκληρη νύχτα μέχρι που τον βρίσκει το ξημέρωμα ακούγοντας το "idiot" του αγαπημένου του Piggy Pop. Τελειώνοντας ένα μακροσκελές γράμμα προς την πρώην του συζύγου και μια νέα χρυσή αυγή άρχισε να γεμίζει τον χορό του καθιστικού του, αυτός κατευθύνθηκε προς την κουζίνα και αηδιασμένος από τον σύγχρονο ψεύτικο και χωρίς ιδανικά τρόπο ζωής, αυτοκτονεί!
Θέλω εδώ να τονίσω ότι η εκτενής αναφορά μου στο όνομα του Ian δεν συνεπάγεται απαραιτήτως και την μείωση του ρόλου τον υπόλοιπων μελών του group και ας προσπάθησαν όλοι τους - μετά τον θανατο του φτιάχνοντας τους πολύ καλούς New Order (όνομα πάλι και αυτό που βρήκαν να διαλέξουν!!!!)- να αποτινάξουν από πάνω τους κάθε σχέση που προϋπήρχε με τους Joy Division. (ιδεολογικά) και την κακή ρετσινιά των "Nazi". Αλώστε οι υπόλοιποι δεν δήλωσαν ποτέ κάποια προσωπική σχέση με τον εθνικοσοσιαλισμό όπως έκανε ο Ian με λόγια αλλά και με πράξεις μέσα από την μουσική του.
Το παράδοξο για ένα τόσο μεγάλο group ήταν η τόσο μικρή και περιορισμένη του δισκογραφία. Οι Joy Division δεν πρόλαβαν παρά να κάνουν μόλις 2 LPs. Το "Closer" έχει ήδη καταχωρηθεί μέσα στα 100 καλύτερα LPs όλων των εποχών. Μια πραγματική πανδαισία από gothic μυστηριακούς ήχους απόλυτα δεμένους στην έκφραση συναισθημάτων και της ψυχοσύνθεσης του δημιουργού τους. Φυσικά του "Closer" προηγήθηκε το πρώτο τους album (1979) " Unknown Pleasures". Σίγουρα πιο δυναμικό και πιο οργισμένο από το μετέπειτα "Closer" αλλά και μοναδικό. Τίποτε δεν είχε ακουστεί μέχρι εκείνη την μέρα σαν το Unknown Pleasures από οποιοδήποτε άλλο μουσικό σχήμα αλλά και ούτε κατάφερε να ακουστεί ποτέ ξανά. Φυσικά μετά από αυτά τα δυο albums και ενώ πλέον οι Joy Division δεν υφίσταντο πια, λόγο του θανατου του Ian, κυκλοφορεί το "Still"(1981). Ένα μοναδικό διπλό live album που σου μεταφέρει αυτούσια την ατμόσφαιρα που επικρατούσε στις ζωντανές εμφανίσεις αλλά κυρίως την δυναμική που είχε ο Ian πάνω στην σκηνή. Μετά από το Still και ενώ οι New Order έχουν ήδη καθιερωθεί και αδιαφορώντας πλήρως για το "μαύρο" παρελθόν τους, έρχονται τρία best. "Substance" (1987), "Permanent" (1995), "Heart and Soul" (1997). Ειδικά το τελευταίο ήταν μια απόδοση, ένας φόρος τιμής σε αυτό το τόσο μεγάλο group αποτελούμενο από 4cds με ανέκδοτες εκτελέσεις από live εμφανίσεις καθώς και από ηχογραφήσεις studio, κομματιών που δεν είχαμε ποτέ την ευκαιρία μέχρι τότε να ακούσουμε. Κάτι το οποίο εξόργισε τον Hook και τον έκανε να μην μιλάει και με τα καλύτερα λόγια για αυτή την συλλογή
Μισώ και ζηλεύω όσους μπόρεσαν να δουν τον Ian έστω και για μια φορά από κοντά. Όσο μισούν και ζηλεύουν όλους εμάς που τον έχουμε ακόμη μέσα μας... και Αυτόν αλλά κυρίως τις Ιδέες Του.

JOY DIVISION
in memoriam

Τρομαχτικό, σκοτεινό και απόμακρο... και όμως, πρωταρχικό δημιουργικό στοιχείο! Γιατί πριν από όλα ήταν αυτό... το αιώνιο και ακλόνητο στήριγμα των πάντων που περιείχε «εν σπέρματι» όλα όσα θα αποτελούσαν το σύμπαν... ΤΟ ΧΑΟΣ. Κι ύστερα.... Κι ύστερα, μια μονάχα υπόγεια περιοχή που εκτεινόταν κάτω από τη γη σε αντιστοιχία τόσο μακριά όσο και ο ουρανός. Εκεί βασίλευε το ...ΕΡΕΒΟΣ, πρωτότοκος γιος του Χάους. Κι έπειτα γεννήθηκε η Νύχτα. Τα πάντα ζουν στο απόλυτο σκοτάδι. Μα το Έρεβος κι η Νύχτα είναι αυτοί που θα γεννήσουν το... πρώτο φωτεινό στοιχείο... ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ!!!

ΕΡΕΒΟΣ

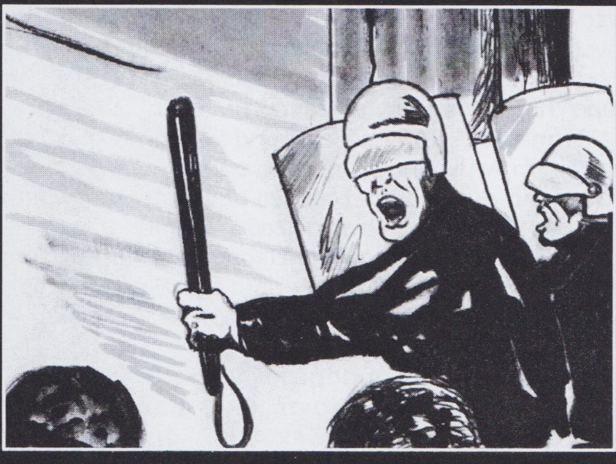

Άξαφνα κάποιος φωνάζει: *Τσακίστε τον χρηματιστή!*

Ένα ακόμη limit down οδήγησε σε μια ακόμη αγανακτισμένη συγκέντρωση έξω απ' το μεγάλο χρηματιστηριακό κέντρο. Στα πρόσωπα του πλήθους κάποιος όμως θα ξεχώριζε και ανθρώπους διαφορετικούς απ' τις γνωστές φάτσες των μικροεπενδυτών.

Άξαφνα κάποιος φωνάζει: *Τσακίστε τον χρηματιστή!*

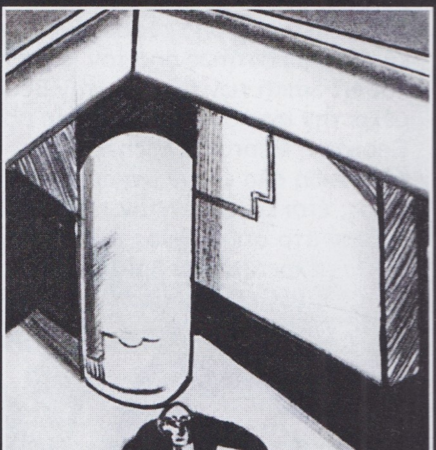
Οι μπάτσοι έτοιμοι να δράσουν ανάλογα και να προστατεύσουν πάση θυσία την πλημμυρισμένη απ' τους μεγαλομετόχους αίθουσα, δυναμώνουν τον κλοιό και ζητούν ενισχύσεις.

Ναι ο αντιπερισπασμός έπιασε... Ένας άντρας γύρω στα 30 με καλοπληρωμένα ρούχα τρέχει για να γλιτώσει απ' τη μανία του πλήθους, είναι ο "χρηματιστής"...

Στην χρηματιστηριακή αίθουσα, όλα δουλεύουν ρολόι. Οι θέσεις πιασμένες μόνο απ' τους μεγαλομετόχους, που στήνουν για μια ακόμη φορά καλά το παιχνίδι...

Ανενόχλητος προσπερνά την είσοδο του κτιρίου και τρέχοντας μπαίνει μέσα.

Στο γραφείο των υπολογιστών όμως ίσως προκύψει μια διαφορά απόψεων... Ο φρουρός σίγουρα θα πληροφορούσε τον Έρεβο ότι δεν θα μπορούσε να περάσει μέσα χωρίς την ειδική ταυτότητα.
Κι ο Έρεβος είναι αμετάπειστος...
Δίχως τίποτα να μπορεί να τον σταματήσει, αφήνει μια μαύρη βαλίτσα στον προθάλαμο της αίθουσας.
Μέσα σε λίγα λεπτά μόνο γίνεται μια φιλική συμφωνία...
Ο χρόνος που του μένει δεν είναι αρκετός για κάτι καλύτερο...
Με αποφασιστικό σάλτο περνά στο διπλανό κτίριο.
Σε λίγα δεύτερα όλα θα έχουν τελειώσει! Κι αυτός γλιστρά εύκολα απ' το σχοινί.
Ένας εκκωφαντικός θόρυβος θα σημαδέψει την λήξη της σημερινής χρηματιστηριακής συνεδρίασης.
Σχέδιο: Χ. Γ. Κουσουμβρής
Κείμενο: Μ. Δ. Μουρκάκου

ΓΥΑΛΙΝΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

από την Μαίρη Βαρσαμίδου

Μάθατε τα νέα μου; Μπα! Μάλλον θα έχω όλη τη χαρά δική μου, να σας πληροφορήσω (ωσάν προφήτης) ότι ο θεός βγήκε στη τηλεόραση! "Πεφωτισμένοι", με το βλέμμα να γυαλίζει χειρότερο κι απ' αυτούς που πάσχουν από παρανοϊκή σχιζοφρένεια, παίρνουν (μαζί με τα ναρκωτικά ίσως;) συνέντευξη από το θεό (ό,τι και αν σημαίνει αυτό) σε απευθείας μετάδοση.

Κλεισμένοι σ' ένα γυάλινο πολύχρωμο κύβο ανάμεσα σε βαμμένα ροζ σκυλάκια(!;)κανίς κατά προτίμηση και με γυναίκα("σοβαροί" οικογενειάρχες γαρ)τη κλασσική αμερικάνικη κότα, ωρύονται μπροστά στα έκπληκτα μάτια των τηλεθεατών, ανάμεσα σε φωτάκια και σύννεφα καπνού, διαφόρων επικερδών εφφέ, ανάλογα με τη περίσταση που το απαιτεί! God for sale λοιπόν και τον Υιό του, να προσπαθεί μάταια να ξεφύγει, όχι από τα γαμψά νύχια του τόσο παρεξηγημένου Σατανά, αλλά από τα δίχτυα των κυνηγών "νέων" ταλέντων!

Στην αγαπημένη μας Ελλάδα, δεν άργησε να ξεπροβάλλει δειλά και ύπουλα η συγκεκριμένη προπαγάνδα. Δίνοντας όμως υπερβολική αξία στις "δυνάμεις" της, ξέχασε το ρόλο που παίζει πάντα, ο παράγοντας άνθρωπος και τ' αποτελέσματα ήταν καταστροφικά για τους σφετεριστές του γυάλινου κόσμου. Καθόλου νέα, καλά νέα, λοιπον και τα όνειρα για κάποιον ερασιτεχνικό τηλεοπτικό σταθμό έπεσαν στο κενό, οπότε τώρα θ' αναγκαστούν να "ρίξουν τα μούτρα τους" και να γυρίσουν στη πατρίδα τους για καινούριες "αρπαχτές"!

• Περίεργοι καιροί για οραματιστές! Αρκετές φορές αναρωτιέσαι πως τα κατάφερες και ξέφυγες από τον όχλο, άλλες πάλι, λυπάσαι γι' αυτούς που άφησες πίσω...Επιλογή τους! Αν ξυπνήσεις νωρίς, θα προλάβεις να φύγεις οριστικά, πριν σηκωθείς από το κρεβάτι σου και διαπιστώσεις με πρησμένα μάτια, ότι ολόκληρη η ζωή σου κλείστηκε μέσα σ' ένα γυάλινο λαβύρινθο και τότε...Τρέξε Λόλα τρέξε!...Στους γκρίζους δρόμους του Βερολίνου και στα γεμάτα από σκονισμένες αναμνήσεις πλακόστρωτα.

• Πολύ εύκολη λεία οι άνθρωποι και ο πειρασμός γίνεται χρόνο με το χρόνο εξυπνότερος-ή- εκθαμβωτικός-ή- όπως παλιά, με μια γερή δόση(απαραίτητη για την εποχή)εκκεντρικότητας, άμα δεν σε ζαλίσει με την απαράμιλλη ομορφιά της, θα σε θαμπώσουν τα μικροσκοπικά καθρεφτάκια στο φόρεμα της. Κι έτσι, για άλλη μια φορά θα χάσεις τη τηλεοπτική ψυχή σου και θα βρεθείς παγιδευμένος στο Bedazzled!

•Το στείρο πνεύμα, πάει πακέτο με το εύκολο χρήμα κι έτσι όπως ήταν φυσικό επακόλουθο, χτύπησε ανίατη αρρώστια το "χαζοκούτι", προς τέρψιν πονηρών οφθαλμών. Οπότε χάθηκε και η τελευταία ελπίδα για αντίσταση των επαναστατημένων φανατικών της πολυθρόνας!

Όμως εσείς δεν θέλετε να... τελειώσει έτσι! Άλλωστε ξέρετε την δραματική κατάληξη της νυχτοπεταλούδας. Μαγεύεται από το φως της λάμπας και παραζαλισμένη, σχεδόν τυφλωμένη από την λάμψη της, πέφτει στη παγίδα και καίγεται

ΕΙΜΑΙ ΡΑΤΣΙΣΤΗΣ ΡΕ!!!

του **Οδυσσέα Χρήστου**

Λοιπόν τα λέω και τα γράφω όπου μπορώ και θα τα γράψω και εδώ: δεν είμαστε σαν άνθρωποι ίδιοι ούτε με τους πίθηκους ούτε με τους μαύρους ούτε ο ένας με τον άλλο, και οποίος τα λέει αυτά είναι μάλλον βλάκας. Σιγά την ανακάλυψη ότι δεν διαφέρουμε πολύ από τους πίθηκους. Επίσης σιγά την ανακάλυψη ότι και οι μαύροι και οι κίτρινοι και οι κόκκινοι και οποία άλλη απόχρωση σας έρχεται στο νου, έχουν όλοι δυο μάτια, δυο ποδιά, τριάντα-δυο δόντια, ΑΛΛΑ αυτά δεν μας κάνουν ίδιους. Οποίος δέχεται αυτές τις βλακείες που λέγονται από τους κατ επίφαση επιστήμονες και δημοσιογράφους ότι δηλαδή αποδείχθηκε επιτέλους αυτό που δεν μπορούσαν να αποδείξουν στους ρατσιστές πως είμαστε όλοι (ίσοι, μετανάστες, Αλβανοί, τούρκοι), είναι και ο ίδιος βλάκας και ίσος και με τους μαύρους και με τους πίθηκους και με την αμοιβάδα και τα φύκια κι ότι άλλο μπορείτε να φαντασθείτε.

Αντιβαίνοντας την φυσιολογική σειρά των πραγμάτων θα εξηγήσω τώρα αντί για πιο πριν τι γράφω και γιατί: μα φυσικά για όλα τα τελευταία δημοσιεύματα των άλλων που θριάμβευσαν ενάντια στο ρατσισμό χάρη στην αποκρυπτογράφηση του ανθρώπινου DNA. Λύθηκε δηλαδή το μυστήριο της ζωής επειδή κάτι που ήταν γνωστό έγινε τώρα συγκεκριμένο και ανακοινώθηκε. Λοιπόν όλοι οι άνθρωποι έχουν υποφέρει από ανάλογες συμπεριφορές που γίνονται προοδευτικά στερεότυπα, και βασανίζονται τα νεύρα μας όταν από τα στόματα ανίδεων ακούμε επιστημονικές έννοιες που ερμηνεύονται από το φτωχό τους μυαλουδάκι σαν συνταγές μαγειρικής από τον πρωινό καφέ.

Δεν είμαστε όλοι ίσοι και το τονίζω αυτό για όσους δεν το χώνεψαν στα λίγα χρόνια της ζωής τους και χρειάζεται να το επιβεβαιώνουν στα δελτία ειδήσεων και να χαίρονται που το λέει και ο Χαντζηνικολάου. Λες και ο Κουίκ και η Στάη μπορούν να καταλάβουν έστω και τα μισά από αυτά που λένε. Και για αλλά θέματα έχουν πει ανοησίες οι δημοσιογράφοι και άλλοτε ξεφτιλίζονται και άλλοτε όχι ανάλογα με την επικαιρότητα.

Είμαι ρατσιστής. Είμαι ρατσιστής και δεν σηκώνω κουβέντα. Είμαι και ξεροκέφαλος γιατί από ξεροκέφαλους τριγυρίζομε. Είμαι ρατσιστής γιατί δεν αγαπάω όλο τον κόσμο, γιατί έχω εχθρούς και κυρίως γιατί τα μάτια μου είναι ανοιχτά και δεν κοιμάμαι ενώ οι πιο πολλοί γύρω μας η κοιμούνται όρθιοι η κοιτάνε με μάτια κλειστά. Είμαι ρατσιστής και δεν κόλλησε η βελόνα αλλά επειδή ξέρω ότι το περιοδικό μας το διαβάζουν και αντιρατσιστές θέλω να παίξω και εγώ με τα λίγα μέσα μου με τα νεύρα τους όπως παίζουν αυτοί με τα δικά μου νεύρα με τα μέσα του Κόκκαλη και του Λαμπράκη που κατά τα αλλά είναι εχθροί του λαού.

Υπάρχουμε κουφάλες και όσο προσπαθείτε να μας αγνοείτε πάντα θα βρίσκουμε ένα βήμα να σας υπενθυμίζουμε ότι η μόνη αλήθεια που υπάρχει και αποτελεί κίνδυνο για αυτούς που σας ακούνε και για εσάς τους ίδιους.

Χαρείτε τώρα με την ανακάλυψη που δεν ξέρετε τι σημαίνει, εγώ μόνο να σας υπενθυμίσω την παροιμία με τον φτωχό και τον τροχό...

Πόσο πίθηκος είστε;

Η Αντεπίθεση πάντα κοντά στις ανάγκες των αναγνωστών δίνει απαντήσεις στα αγωνιώδη ερωτήματα που σας προέκυψαν από τις τελευταίες αποκαλύψεις τις επιστήμης και την ερμηνεία τους. ιδού η εναλλακτική λύση στα πανάκριβα τεστ DNA. Απαντήστε στις παρακάτω ερωτήσεις επιλέγοντας Α,Β,Γ και το πολύ σε δέκα λεπτά έχετε την απάντηση στο ερώτημα σας:πόσο πίθηκος είμαι;

1.Σας αρέσουν οι μπανάνες:
Α: Με τη φλούδα
Β: Ώριμες αλλά όχι πολύ
Γ: Τσικίτα

2.Τα δένδρα σας κάνουν να νοιώθετε:
Α: Νοσταλγία
Β: Ανησυχία για το φυσικό περιβάλλον
Γ: Υψοφοβία

3.Αγοράζετε CD από μαύρους:
Α: Στη ζούγκλα
Β: Στα Εξάρχεια
Γ: Όχι

4.Η ζεστή για εσάς σημαίνει:
Α : Εποχή για ζευγάρωμα
Β: Πολλά λεφτά για κοινόχρηστα
Γ: Μπάνιο και παραλίες

5.Βλέπετε ζούγκλα
Α: Κάθε μέρα
Β: Κάθε Πέμπτη στον Alpha
Γ: Δεν ξερω/δεν απαντώ

6.Πιστεύετε :
Α:Στην θεωρία εξέλιξης του Δαρβίνου
Β: Στην κοσμογονία της Παλαιάς Διαθήκης
Γ: Τίποτα από τα παραπάνω

7.Έχετε ουρά:
Α: Κανονικά όπως όλοι
Β: Αλογοουρά
Γ: Μόνο στην τράπεζα

Όταν μεγαλώσετε θέλετε να γίνετε:
Α: Το δυνατότερο αρσενικό
Β: Δημόσιος υπάλληλος
Γ: Δεν θέλω να μεγαλώσω

9.Πιστεύετε ότι οι μαύροι είναι:
Α: Ίδιοι με τους άλλους ανθρώπους και πίθηκους
Β: Ίδιοι με τους ανθρώπους και διαφορετικοί από τους πίθηκους κατά 1%
Γ: Ίδιοι με τους πίθηκους 100%

1Πιστεύετε ότι το τεστ αυτό είναι:
Α: Φτιαγμένο από ειδική ομάδα ψυχολόγων-ανθρωπολόγων
Β: Ίσως όχι απόλυτα αξιόπιστο αλλά έχει ουσιαστική βάση
Γ: Πιο τεστ;

Και τώρα η κρίσιμη ερώτηση:

11.Το περιοδικό που κρατάτε είναι:
Α: Από χαρτί
Β: Επιτέλους ένα περιοδικό ποικίλης ύλης χωρίς διαφημίσεις
Γ: Η Αντεπίθεση

Και τώρα τα αποτελέσματα:

Αν έχετε περισσότερα Α:
Σιγά μαϊμουδίτσα μου που έκανες το τεστ μόνη σου. Βαλε το φύλακα του ζωολογικού κήπου να το κάνει ξανά και τα λέμε.

Αν έχετε περισσότερα Β:
Είστε στο ενδιάμεσο μεταξύ πίθηκου και ανθρώπου. Το ζήτημα είναι προς πιο κατευθύνεστε

Αν έχετε περισσότερα Γ:
Μπράβο σας! Είστε γνήσιος άνθρωπος και η επιστημονική ομάδα της Αντεπίθεσης σας καλεί στον ετήσιο χορό της τιμής ένεκεν!!!

ΕΑΛΩ Η ΠΟΛΙΣ

Λένε πως η ιστορία, ασχολείται με δυο κατηγορίες ανθρώπων, τους μάρτυρες και τους ήρωες. Μάρτυρες είναι αυτοί που υπομένουν τα όσα τους έχει γράψει η μοίρα, χωρίς να αντιδρούν, χωρίς να προσπαθούν να τα αποφύγουν. Ήρωες πάλι είναι όσοι αντιδρούν στα σχέδια του πεπρωμένου τους, γνωρίζουν τον κίνδυνο αλλά ενεργούν αντιμετωπίζοντάς τον, πιστοί στο καθήκον τους ή στον προσωπικό κώδικα τιμής. Υπάρχει μια ιστορική περίοδος, στην οποία, οι δύο αυτοί ρόλοι συμπλέκονται μεταξύ τους και δεν είναι εύκολος ο διαχωρισμός τους. Γιατί υπερασπιστές της Κωνσταντινούπολης το 1453, υπήρξαν και μάρτυρες και ήρωες. Μάρτυρες, γιατί ξέρανε πιο θα ήταν το τέλος τους και το υπέμειναν καρτερικά στις επάλξεις των τειχών. Ήρωες γιατί ήταν μονάχα εφτά χιλιάδες και τα έβαλαν με εκατόν πενήντα χιλιάδες εχθρούς, πιστοί στον όρκο που είχαν δώσει στον αυτοκράτορά τους, τον Κωνσταντίνο Παλαιολόγο.

Είναι ακόμα χειμώνας και η Κωνσταντίνου Πόλις, η πρωτεύουσα της χιλιόχρονης Βυζαντινής Αυτοκρατορίας, ετοιμάζεται για την μεγάλη, την τελευταία πολιορκία.

Απ' την παλιά αυτοκρατορία, που ξεκίναγε απ' τη Δύση και έφτανε μέχρι τα βάθη της Μεσοποταμίας, δεν έχουν απομείνει και πολλά πράγματα. Μερικά κάστρα γύρω απ' την πόλη και η Πελοπόννησος, σχεδόν αυτόνομη, με κεφαλή τον Μυστρά. Και η ίδια η Κωνσταντινούπολις δεν είναι πια η ίδια. Πολλές συνοικίες έρημες, καθώς μονάχα ογδόντα χιλιάδες ψυχές την κατοικούν. Τα λιμάνια άδεια, γιατί τα πλοία νιώθουν την απειλητική ανάσα του Τούρκου από όλες τις μεριές.

Τα παλάτια, τα αρχοντικά και οι πολλές, πάρα πολλές εκκλησίες μένουν, για να θυμίζουν κάτι απ' την παλιά αίγλη, κάτι από το μεγαλείο του παρελθόντος. Τα τείχη της, τα τριπλά τείχη που έχουν σταματήσει δεκάδες επιδρομείς μέχρι τώρα, βρίσκονται σε κακά χάλια. Αλλού γκρεμισμένα, αλλού πεσμένοι πύργοι, χορτάρια να φυτρώνουν στις πολεμίστρες. Αφρούρητα σχεδόν, κλείνουν μέσα τους την επιθανάτια αγωνία ενός κόσμου που φαίνεται να φεύγει με γοργούς ρυθμούς. Ότι ο σουλτάνος ετοιμάζεται για πόλεμο το ξέρουν όλοι. Όλοι γνωρίζουν τις τεράστιες πολεμικές προετοιμασίες, τα καινούργια κανόνια, τις μπομπάρδες που θα είναι μεγαλύτερες από κάθε προηγούμενο, τον ατελείωτο στόλο που θα φτάσει με τριακόσια πλοία, τα φουσάτα που μαζεύονται από κάθε γωνιά της Ανατολής αλλά αλίμονο, και απ' τους υπόδουλους χριστιανούς του σουλτάνου.

Πάνω από όλους όμως στέκουν οι γενίτσαροι, οι τρομεροί αυτοί πολεμιστές που τους πήραν μικρούς απ' τις μανάδες τους και τους μεγαλώσαν στο στρατώνα για να ετοιμάζονται για την μεγάλη μάχη.

Ο εχθρός δεν κρύβει τις προπαρασκευές του, δείχνει τόσο σίγουρος με τη νίκη του, τόσο αλαζόνας από τη δύναμή του. Στη πόλη όλοι φοβούνται, μιλούν για το τέλος, το αναπόφευκτο τέλος, οι καλόγεροι γυρνούν στους δρόμους και ουρλιάζουν πως η Πόλη θα πληρώσει για τα κρίματά της, πως ο Χριστός γύρισε το κεφάλι του απ' την αμαρτωλή Πόλη και οι γυναίκες που τους ακούν πέφτουν στα γόνατα και προσεύχονται, προσεύχονται όλοι αδιάκοπα για να ξορκίσουν το κακό, για να διώξουν την μοίρα τους.

από τον **Ιωάννη Παπαδόπουλο**

Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ

Γ.Βιζυηνός

*-Τον είδες με τα μάτια σου,
γιαγιά, τον Βασιλέα,
ή μήπως και σε φάνηκε, σαν όνειρο να πούμε,
σαν παραμύθι τάχα;
-Τον είδα με τα μάτια μου,
ωσάν και σένα νέα,
πα να γενώ 'κατό χρονών,
κι ακόμα το θυμούμαι,
σαν νάταν χθες μονάχα.*

*Στην πόλη, στην Χρυσόπορτα,
στον πύργον από κάτου,
είν' ένα σπήλαιο πλατύ,στρωμένο σαν παλάτι,
σαν άγιο παρακκλήσι.
Κανένας Τούρκος δε μπορεί να κρατηθεί
κοντά του,
κανείς της σιδερόπορτας ναυρή το μονοπάτι,
να πα να το μηνύσει.*

*Μόνο κανένας Χριστιανός,
κανένας που το ξέρει
περνά 'π' αυτό κρυφά-κρυφά
και το σταυρό του κάνει
με φόβο και μ' ελπίδα
Έτσι κ' εγώ, βαστούμενη
στο πατρικό μου χέρι,
Επήγα και προσκύνησα.
Και εδ' αυτού μ' εφάνη-
Όχι μ' εφάνει! Είδα:*

*Μέσ' στο σκοτάδι το βαθύ
έν' άστρο, σαν λυχνάρι
σαν μία φλόγα μυστική απ' τον Θεό αναμμένη,
γαλάζια λάμψη χύνει.
Και φέγγει την λευκόχλωμη
του Βασιλέως χάρη,
που με κλεισμένα βλέφαρα εξαπλωμένος μένει
στην αργυρή του κλίνη.*

*-Απέθανε, γιαγιά; -Ποτέ παιδάκι μου!
Κοιμάται, κοιμάται μόνο!
Τη χρυσή κορώνα στο κεφάλι,
το σκήπτρο του στο χέρι.
Και, σαν παλιοί του σύντροφοι,
πιστοί του παραστάται,
στα στήθη τ' ο Σταυραετός,
στα πόδια του προβάλλει
δικέφαλο Ξαφτέρι.*

*Επάν' απ' το κεφάλι του,
η ασπίδα παραστέκει
κ' εκεί που το χρυσόπλευκτο,
το ψηφωτό ζωνάρι
τη μέση του κατέχει,
σαν αστραπή 'π' απέμεινε
χωρίς αστροπελέκι
ζερβιά, ως κάτου κρέμεται
τ' αστραφτερό θηκάρι- μέσα σπαθί δεν έχει!*

*-Γιατί, γιαγιά: Που είναι το!
Βαμμένο μέσ' στο αίμα,
ακόμ' ως τώρα βρίσκεται σ' ενός αγγέλου χέρι,
στον ουρανό επάνου...
Ήτανε τότε που η Τουρκιά
ην Πόλην επολέμα.
Μέσα μια χούφτα ελεύθεροι,
απ' έξω μύριο ασκέρι
οι σκλάβοι του Σουλτάνου.*

*Κι ο Μωχάμετ ο ίδιος του
πα στ' άγριο του τ' άτι:
-Δος μου της Πόλης τα κλειδιά!
του Κωνσταντίνου κράζει,
και το σπαθί σου δος μου!
-Έλα και πάρ' τα!
λέγ' αυτός του Τούρκου του μουχτάρη.
Εγώ δε δίνω τίποτα! Τίποτ', ενόσω βράζει,
μια στάλα γαίμα εντός μου!*

*Κ' επρόβαλαν τα λάβαρα,
κι αρχίνησεν η μάχη!
Σαράντα μέρες πολεμούν, σαράντα μερονύχτια
χτυπιούνται και χτυπούνε,
οι Τούρκοι σαν τα κύματα κ' οι Χριστιανοί
σαν βράχοι.
Κι ούτε των Φράγκων προδοσίες,
ούτε των φλάρων δίχτυα.
Τον Βασιλέα σειούνε.*

*Απ' τες σαράντα κ' ύστερα
Θεός τον παραγγέλλει:
-Για του λαού τα κρίματα,
είναι γραφτό να γίνει,
προσκύνα τον Σουλτάνο!
Μ' αυτός, το χέρι στο σπαθί,
πεισμώνεταιΧδε θέλει!
-Πριν μπρος σε Τούρκο τύραννο
το γόνατο του κλίνει,
πες κάλλιο ν' αποθάνω!*

*Έξ' απ' το κάστρο χύνεται
με σπάθα γυμνωμένη,
και σφάζει Τούρκων κατοστές
κι Αγαρηνών χιλιάδες.
Εκείνος κι ο στρατός του.
Μα ήτ' ολίγος ο στρατός,
κ' οι πρώτοι λαβωμένοι!
Επέσαν τ' αρχοντόπουλα
εφύγαν οι Ρηγάδες,
κι απέμεινεν ατός του.*

*Όσο το ζώνουν τα σκυλιά,
τόσο χτυπά και σφάζει,
σαν πληγωμένος λέοντας,
σαν τίγρη της ερήμου,
που τα παιδιά της σκώσουν.
Μα κει που πέφτει τ' άλογο!
Και πέφτ' ατός και κράζει:
-Δε βρίσκετ' ένας Χριστιανός
να πάρ' την κεφαλή μου,
πριν παν και με σκλαβώσουν;*

*Μια τρίχα, και τον σκότωνεν
αράπικη λεπίδα!
Μα δεν τό ήθελ' ο Θεός.
Δεν ήθελε ν' αφήσει
των Χριστιανών το Γένος
αιώνια δίχως βασιλιά
κ' ελευθεριάς ελπίδα.
Γι' αυτό προστάζ' έν' άγγελο
να πα να τον βοηθήσει,
σαν ήταν κυκλωμένος.*

*Κι αυτός τον Μαύρο
λακπατά, τον Βασιλέ γλιτώνει
το κοφτερό του το σπαθί του
παίρν' από το χέρι,
τους Τούρκους διασκορπίζει.
Πα στα λευκά του τα φτερά
τον Βασιλέα σκώνει,
μέσ' στο πλατύ το σπήλαιο, που
σ' είπα, τόνε φέρει,
κ' εκεί τόνε κοιμίζει.*

*-Και τώρα πια δεν ημπορεί,
γιαγιάκα, να ξυπνήσει:
-Ω, βέβαια! Καιρούς καιρούς,
σηκώνει το κεφάλι,
στον ύπνο το βαθύ του,
και βλέπ' αν ήρθεν η
στιγμή, πόχ' ο Θεός ορί-
σει,
και βλέπ' αν ήρθ' ο
άγγελος για να του
φέρει πάλι
το κοφτερό σπαθί
του.*

*-Και θάρθει ναι,
γιαγιάκα μου;
Θάρθει, παιδί μου,
θάρθει.
Και όταν έρθει, τι
χαρά στη γη στην οικουμένη,
Σ' όποιους θα ζούνε τότε!
Διπλό τριπλό θα πάρουμεν αυτό που μας επάρ-
θει,
Κ' η Πόλη κ' η Αγιά Σοφιά
δική μας θενά γένη.
-Πότε, γιαγιά μου; Πότε;*

*Όταν τρανέψεις, γιόκα μου,
κι αρματωθείς, και κάμεις
Τον όρκο στην Ελευθεριά,
συ κι όλ' η νεολαία,
Σα σώσετε τη χώρα,
Τότε θενάρθ' ο άγγελος κι αγγελικαί δυνάμεις,
Να μβούνε, να ξυπνήσουμε,
να μπουν στον Βασιλέα
Πως ήλθε πια η ώρα!*

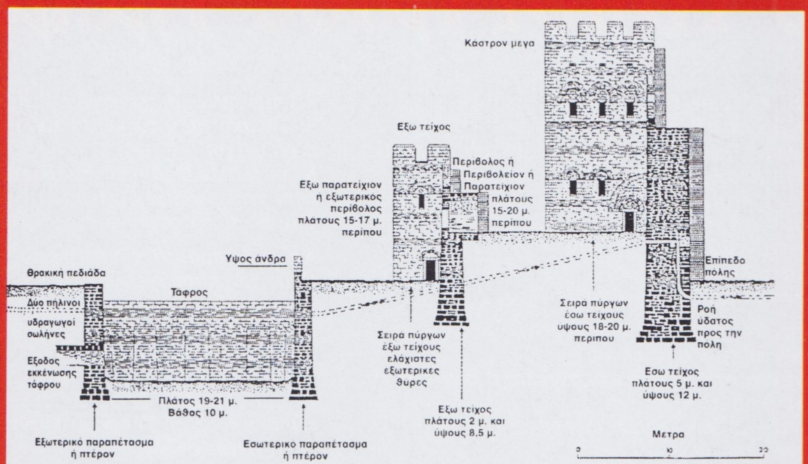
*Κι ο Βασιλές θα σηκωθεί
τη σπάθα του να δράξει
Και, στρατηγός σας, θενά μβει
στο πρώτο του βασίλειο
Τον Τούρκο να χτυπήσει.
Και χτύπα χτύπα,*

*θα τον πα μακρά
να τον πετάξει
Πίσω στη
Κόκκινη Μηλιά,
και πίσ' από τον
ήλιο,
Που πια να μη
γυρίσει!*

Πάνω απ' όλους αυτούς στέκει μονάχη η φιγούρα του Παλαιολόγου, του τελευταίου αυτοκράτορα, του μοιραίου άρχοντα που στις πλάτες του έπεσαι αυτό το βάρος το ασήκωτο. Και αυτός προσεύχεται, προσεύχεται σιωπηλά και μόνος του, όχι για να ξορκίσει τα αμαρτήματά του, αλλά για να βρει δύναμη και κουράγιο για να τα μεταδώσει και στους άλλους. Όχι, ο Κωνσταντίνος είναι αποφασισμένος, θα πολεμήσει με κάθε μέσο, με ότι βρει, αλλά την Πόλη δεν θα την αφήσει χωρίς ηγεμόνα, ακόμα και στο τραγικό τέλος.

Ψάχνει να βρει στρατιώτες, Ρωμιοί είναι λίγοι αυτοί που θέλουν να πολεμήσουν για τον τόπο τους, οι πολλοί κρύβονται στα μοναστήρια και οι άλλοι πίσω απ' τα χρήματά τους. Ούτε ξένοι θα έρθουν πολλοί, δεν έχει κέρδος αυτός ο πόλεμος και εξάλλου οι περισσότεροι δυτικοί βλέπουν χαιρέκακα το τέλος αυτής της πόλης που τόσο τους ταπείνωσε κατά το παρελθόν.

Τα Χερσαία Τείχη της Κωνσταντινούπολης Τριπλή γραμμή άμυνας οργανωμένη από τη Θρακική πεδιάδα προς την πόλη πλάτους 60 έως 65 μέτρων

Αυτοί όμως που αποφάσισαν να αγωνιστούν, είναι αποφασισμένοι να δώσουν και τη ζωή τους, και αυτό είναι πιο σημαντικό και απ' τους αριθμούς καμιά φορά. Έλληνες οπλίτες από την Πόλη, εθελοντές απ' το Μυστρά, τοξότες από τη Χίο και την Κρήτη, κατάφρακτοι γενοβέζοι ιππότες και εμπειροπόλεμοι Βενετοί συνθέτουν τους πολεμιστές που συγκεντρώνει ο Παλαιολόγος.

Το ταμείο είναι άδειο και χρειάζονται χρήματα για τις επισκευές των τειχών, για πολεμοφόδια, για τροφές. Ο Κωνσταντίνος στέλνει τους στρατιώτες του στα μοναστήρια για να πάρουν τα χρυσά σκεύη, και οι μοναχοί τον καταριούνται, μαζί με όσους απ' τους αρχόντους τον αντιπολιτεύονται. Τον κατηγορούν ότι προσβάλει το Θεό και την πίστη τους και ότι προτιμάει τους παπικούς. Κρύβουν τα πλούτη τους για να τους πάρουν αργότερα, σφάζοντάς τους, οι Τούρκοι.

Με την σιδερένια του θέληση ο Αυτοκράτορας, κάνει θαύματα, οι προετοιμασίες παίρνουν μορφή και κάποιο θάρρος αναδύεται στις ψυχές των κατοίκων.

Έγινε πραγματικά ότι ήταν μπορετό να γίνει με αυτές τις συνθήκες. Έτσι όταν στις αρχές του Απρίλη, ο στρατός των Οθωμανών βρίσκεται, μπροστά στην Πόλη, στα κάστρα της ανεμίζουν περήφανα οι σημαίες με τον δικέφαλο αετό, προκλητικές και επικίνδυνες συνάμα.

Οι Τούρκοι αρχίζουν τον βομβαρδισμό με τις μπομπάρδες τους και οι υπερασπιστές απαντούν με ότι έχουν. Την πολιορκία θα την χαρακτηρίσει ένας τρομερός, ατέλειωτος θόρυβος, από τις εκρήξεις, το βουητό των κανονιών και τους θρήνους των λαβωμένων.

Το πρωί οι Τούρκοι γκρεμίζουν τα τείχη με τα όπλα τους, το βράδυ οι υπερασπιστές με όσους από τους κατοίκους έχουν κουράγιο να πλησιάσουν, τα επιδιορθώνουν.

Οι Τούρκοι επιχειρούν γιουρούσια, εκεί που κρίνουν ότι το τείχος είναι πιο αδύναμο και οι υπερασπιστές τους ρίχνουν πίσω, σπρώχνοντας την τάφρο μπροστά στο παρατείχιο με άψυχα κουφάρια. Οι Τούρκοι ορμούν με τα γυρτά σπαθιά τους για να στήσουν τις σκάλες πάνω στα τείχη, και οι Έλληνες από μέσα, τους ρίχνουν βέλη με τις τζάγρες τους, μολύβι με τις πρωτόγονες τουφάκες τους και όταν φτάνουν στο σώμα με σώμα, σπαθιά μπήγονται στις σάρκες των μογγόλων, απελατίκια συντρίβουν τα κεφάλια που πάνε να ανέβουν στις επάλξεις.

Όμως οι άντρες του αυτοκράτορα είναι λίγοι και με κάθε μάχη γίνονται και λιγότεροι. Ελπίδα δεν έχουν πια καμιά, αφού η χριστιανική δύση τους παράτησε μόνους. Μόνος σύμμαχός τους η αντρειοσύνη τους, το πείσμα τους θεριεύει μετά από κάθε αποτυχία του εχθρού και το παράδειγμα των αρχηγών τους, από τον Αυτοκράτορα μέχρι τον τελευταίο δρουγκάριο, πυρώνει τις καρδιές τους.

Ο Απρίλης έχει φύγει πια και Μάης προχωράει στο γιόμα του, και όλες οι προσπάθειες των Τούρκων αποτυχαίνουν, οι επιθέσεις τους στα τείχη, τα καράβια τους που φλέγονται απ' το υγρό πυρ στη θάλασσα του Κερατίου, τα λαγούμια που

Πλούσια σε μύθους είναι η παράδοση του λαού μας σχετικά με την Άλωση της Κωνσταντινούπόλεως και το μεγάλο πόθο του Έθνους για ιστορική Δικαίωση. Από όλους τους μύθους και τις παραδόσεις παραθέτουμε μερικούς χαρακτηρισμούς. Οι παραδόσεις αυτές είναι παρμένες από το έργο του μεγάλου Έλληνα Λαογράφου Ν. Πολίτη.
ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ(Τόμος Α'), ΚΕΦ. Β'
Η ΠΟΛΗ ΚΑΙ Η ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ

Τα τηγανισμένα ψάρια
Πολλαχού)
Τον καιρό που είχαν ζώσει την Πόλη οι Τούρκοι, ένας καλόγερος ετηγάνιζε εφτά ψάρια στο τηγάνι. Τα είχε τηγανίσει από τη μια μεριά κι ότι ήταν να τα γυρίσει από την άλλη, έρχεται ένας και του λέει, πως πήραν οι Τούρκοι την ΠόληΧ "Ποτέ δεν θα πατήσουν την Πόλη οι Τούρκοι, λέγει ο καλόγερος. Τότε θα το πιστέψω αυτό, αν αυτά τα ψάρια τα τηγανισμένα ζωντανέψουν!"Δεν απόσωσε το λόγο, και τα ψάρια πήδησαν από το τηγάνι ζωντανά, κ' έπεσαν 'ς ένα νερό εκεί κοντά.
Και είναι ως τα σήμερα τα ζωντανεμένα εκείνα ψάρια 'ς το Μπαλουκλύ, και θα βρίσκονται εκεί μισοτηγανισμένα και ζωντανά, ως να έρθει η ώρα να πάρουμε την Πόλη. Τότε λεν πως θαρθεί ένας άλλος καλόγερος να τ' αποτηγανίσει.

Ο παπάς της Αγιάς Σοφιάς
(Πολλαχού)
Την ώρα που μπήκαν οι Τούρκοι 'ς την αγιά Σοφιά δεν είχε τελειώσει ακόμη η λειτουργία. Ο παπάς που έκανε τη λειτουργία πήρε αμέσως το άγιο δισκοπότηρο, ανέβη

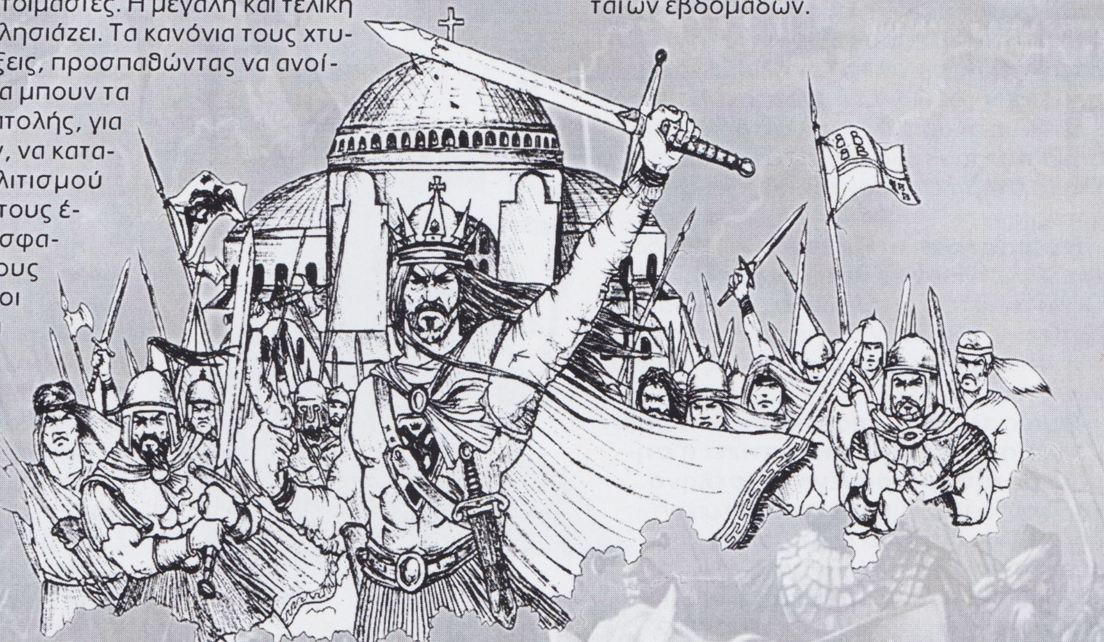
σκάβουν, οι ξύλινοι πύργοι που στήνουν, όλα μάταια, χαμένα πάνε μπροστά στην αποκοτιά των λίγων απίστων που τους κλείνουν το δρόμο.

Ο Σουλτάνος στέλνει πρέσβεις στον Κωνσταντίνο και του προτείνει την ειρηνική αποχώρηση, με όλες τις τιμές, αυτών που θέλουν να φύγουν. Ο τελευταίος που υπογράφει σαν "Αυτοκράτωρ Ρωμαίων και Βασιλέας Ελλήνων", ποτισμένος από την ελληνική διδασκαλία του Πλήθωνα στα νιάτα του, του απαντάει αρνητικά.

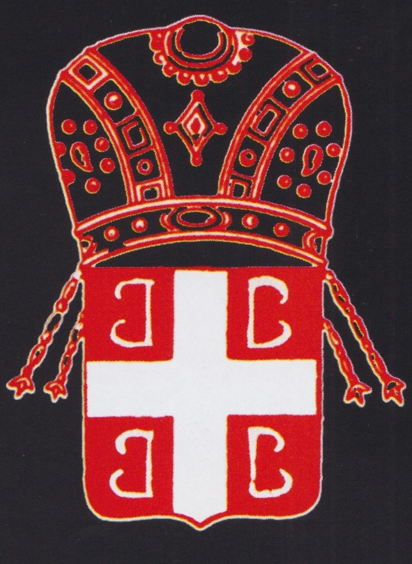
Αρχίζουν οι τελευταίες ετοιμασίες. Η μεγάλη και τελική επίθεση των Οθωμανών πλησιάζει. Τα κανόνια τους χτυπούν μανιασμένα τις επάλξεις, προσπαθώντας να ανοίξουν το ρήγμα απ' όπου θα μπουν τα αλαλάζοντα στίφη της Ανατολής, για να σκοτώσουν, να βιάσουν, να καταστρέψουν κάθε ίχνος πολιτισμού Βυζαντινού. Ο Σουλτάνος τους έχει υποσχεθεί τρεις μέρες σφαγής και πλιάτσικου για όσους πατήσουν στην Πόλη και οι δερβίσηδες υπόσχονται ουρί του παραδείσου για όσους πεθάνουν στην προσπάθεια.

Οι υπερασπιστές, μεταλαμβάνουν και περιμένουν την τελική μάχη, είναι αποφασισμένοι να πολεμήσουν και να πεθάνουν για την πατρίδα τους, για την Πίστη και τον Αυτοκράτορά τους, για την υστεροφημία που θα λέει πως τόσοι λίγοι, τα έβαλαν με τόσους πολλούς.

Έχει πέσει η νύχτα της 28ης Μαΐου και στο τούρκικο στρατόπεδο τα πολεμικά ταμπούρλα χτυπούν μανιασμένα, στον αχό τους, ενώνονται και οι κραυγές από χιλιάδες λαρύγγια που ουρλιάζουν για να δώσουν θάρρος ο ένας στον άλλο. Ξαφνικά όλα σταματούν κι μια σιωπή απλώνεται παντού, πιο θανατερή και τρομερή από το βουητό των τελευταίων εβδομάδων.

'ς τα κατηχούμενα, εμπήκε σε μία θύρα και η θύρα έκλεισε αμέσως. Οι Τούρκοι που τον εκυνήγησαν, είδαν να γίνει άφαντος και ηύραν εμπρός των τοίχοΧπολέμησαν να τον χαλάσουν με τα όπλα τους και δε μπόρεσαν. Έφεραν ύστερα χτίστες, κ' εκείνοι δεν έκαμαν τίποτα.
Προσκάλεσαν κατόπι όλους τους χτίστες της Πόλης, έβαλαν τα πάντα εις ενέργεια να γκρεμίσουν εκείνον τον τοίχο, αλλά και αυτών οι κόποι πήγαν χαμένοι. Ούτε με λωστούς ούτε με όλα τα σύνεργα δεν μπόρεσαν να χαλάσουν τον τοίχο. Γιατί είναι θέλημα Θεού ν' ανοίξει, η θύρα μόνη της, όταν έλθει η ώρα, και να βγει από κει ο παπάς να τελειώσει τη λειτουργία 'ς την αγιά Σοφιά, όταν θα πάρουμε πίσω την Πόλη.

Ο μαρμαρωμένος βασιλιάς (Πολλαχού)

Όταν ήρθε η ώρα να τουρκέψει η Πόλη, και μπήκαν μέσα οι Τούρκοι, έτρεξε ο βασιλιάς μας καββάλα 'ς τ' άλογο του να τους εμποδίσει. Ήταν πλήθος αρίφνητο η Τουρκιά, χιλιάδες τον έβαλαν 'ς τη μέση, κ' εκείνος χτυπούσε κ' έκοβε αδιάκοπα με το σπαθί του. Τότε σκοτώθει τ' άλογο του, κ' έπεσε κι αυτός. Κ' εκεί που ένας Αράπης σήκωσε το σπαθί του να χτυπήσει το βασιλιά, ήρθε άγγελος Κυρίου και τον άρπαξε, και τον πήγε σε μια σπηλιά βαθιά 'ς τη γη κάτω, κοντά 'ς τη Χρυσοπόρτα.
Εκεί μένει μαρμαρωμένος ο βασιλιάς, και καρτερεί την ώρα νάρθει πάλι ο άγγελος να τον σηκώσει. Οι Τούρκοι το ξέουν αυτό, μα δε μπορούν να βρουν τη σπηλιά που είναι ο βασιλιάςΧγι' αυτό έχτισαν την πόρτα που ξεύρουν πως απ' αυτή θα έμπει ο βασιλιάς για να τους πάρει πίσω την Πόλη. Μα όταν είναι το θέλημα Θεού, θα κατεβεί ο άγγελος 'ς τη σπηλιά και θα τον ξεμαρμαρώσει, και θα του δώσει 'ς το χέρι πάλι το σπαθί, που είχε 'ς τη μάχη. Και θα σηκωθεί ο βασιλιάς, και θα μπει 'ς την Πόλη από τη Χρυσόπορτα, και κυνηγώντας με τα φουσσάτα του τους Τούρκους, θα τους διώξει ως την Κόκκινη Μηλιά. Και θα γίνει μεγάλος σκοτωμός, που θα κολυμπήσει το μουσκάρι 'ς το αίμα.

Η λειτουργία της Αναστάσεως 'ς την αγιά Σοφιά (Εκ χρονικού)

"Τούτω τω έτει (1522)έδειξε ο Θεός σημείον τοιόνδε εν τη Κωνσταντίνου πόλει, τη μεγάλη Κυριακή του Πάσχα. Το μεσονύκτιον ηγέρθησαν οι Τερβήσιδες, και υπήγαν εις την Αγίαν Σοφίαν, να σαλαβατίσουν κατά το αυτών έθος. Και ελθόντες εις τα προαύλια του ναού ήκουσαν ψαλμωδίαν, και είδον και φως μέγα εν τω ναώ, και πλησιάσαντες εύρον τας πύλας ανεωγμένας και φωνάς ψαλμωδίας, το Χριστός Ανέστη. Και ακούσαντες σπουδαίως έδωσαν γνώσιν του αφεντός, όστις ήλθεν σωματικώς, και άκουσεν και είδεν εν οφθαλμοίς, κελεύσας ίνα αναβούν εις τα αναρηχούμενα να σκοπεύσουν μήποτέ έστιν εξ ανθρώπων η τοιαύτη ενέργεια. Και ευθύς εξέλιπεν και το φως και η ψαλμωδία.
"Και πάλιν ώρμησεν, ίνα κόψει τους Χριστιανούς, ειμή πάλιν ο αυτός Πυριπασιάς απέκοψεν αυτού την ορμή"

Το πρώτο κύμα των Τούρκων ξεκινάει την επίθεσή του. Είναι οι άτακτοι που τους στέλνουν τροφή στα κανόνια για να στερεώσουν τις πολιορκητικές σκάλες. Πίσω τους, ακολουθούν και άλλα ατέλειωτα κύματα στρατιωτών που όλοι θέλουν να είναι οι πρώτοι που θα μπουν στην πόλη των ρωμιών.

Και όμως, σαν τα κύματα της θάλασσας που σπάνε στους βράχους, έτσι και οι Τούρκοι αφήνουν τα κουφάρια τους, μπροστά στη Βασιλεύουσα. Η αντίσταση των Βυζαντινών δεν σπάει και χιλιάδες εχθρών βρίσκουν τον θάνατο. Όσοι ακολουθούν, πρέπει να σκαρφαλώνουν σε βουνά από πτώματα, που τους έχει μείνει ορθάνοιχτο το στόμα απ' όταν τους βρήκε ο θάνατος.

Η μέρα αρχίζει να ξημερώνει και ελπίδες τρελές γεννιούνται στους υπερασπιστές. Οι πολεμιστές, οι άμαχοι, ο Αυτοκράτωρ ελπίζουν, ελπίζουν στη φονική ικανότητα των σπαθιών τους και στο θάρρος των ψυχών τους.

Όμως αλίμονο, ξαφνικά σε έναν απομακρυσμένο πύργο κυματίζει η σημαία με την καταραμένη ημισέληνο. Κάποιοι Τούρκοι μπήκαν από μια μικρή πόρτα, που θα μείνει αφρούρητη, την Κερκόπορτα. Και οι άλλοι που τους ακολουθούν και σαν τις ύαινες, χτυπούν από πίσω τους πολεμιστές στις επάλξεις, και οι άλλοι έρχονται και χύνονται μέσα στην πόλη όπου οι πρώτες κραυγές της σφαγής που αρχίζει, ακούγονται.

Οργανωμένη αντίσταση πια, δεν υπάρχει, λίγοι Βυζαντινοί εξακολουθούν να αγωνίζονται σε απομονωμένους θύλακες, ένας εναντίον είκοσι, τριάντα Τούρκων. Άλλοι προσπαθούν να ανοίξουν δρόμο, πολεμώντας ανάμεσα στις ορδές του εχθρού, και να φτάσουν στη θάλασσα. Παντού χαλασμός, παντού σφαγή και κραυγές σκοτωμένων. Είναι το τέλος.

Ο τελευταίος Παλαιολόγος ρίχνεται με το άλογό του μέσα στην ανθρωποθάλασσα του εχθρού, λίγοι ζωντανοί πιστοί του, προσπαθούν να τον φτάσουν, σκοτώνοντας και πεθαίνοντας οι ίδιοι. Είναι το τέλος. Πήραν την Πόλη! Και οι δικέφαλοι αετοί πέταξαν μακριά με ποτισμένα από αίμα εχθρών νύχια.

Πήραν την Πόλη! Και οι άγγελοι της Αγιάς Σοφιάς πετούν μακριά απ' τη νίκη των απίστων.

Πήραν την Πόλη! Και γυναίκες, παιδιά και γέροι γεμίζουν τα λιθόστρωτα δρομάκια με τις ξεσκισμένες σάρκες τους.

Πήραν την Πόλη! Και οι ήρωες πολεμιστές της, οι τουρμάρχες οι κόμητες, οι κατάφρακτοι και οι απλοί τοξότες, ξεκουράζονται αγναντεύοντας από τα γυάλινα μάτια τους, τα κορμιά των εχθρών που σκότωσαν.

Είναι το τέλος!

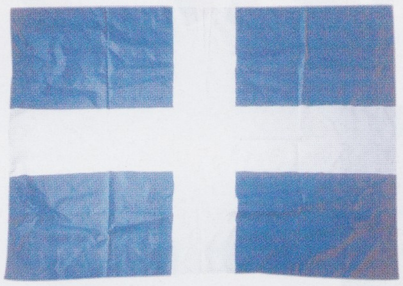

Σημαίες

4.000 δρχ

Μπλούζες

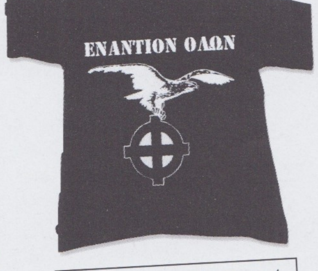
Σε μαύρο, μπλέ
3.500 δρχ

Μακρυμάνικο με κουκούλα
σε μαύρο 6.000 δρχ

Σε άσπρο, γκρι,
3.500 δρχ

Σε άσπρο, μαύρο, χακί
3.500 δρχ

Σε άσπρο, γκρι, χακί, μαύρο, μπλε
3.500 δρχ

ΝΕΟ CD

Τα Εμβατήρια της Μεγάλης Ιδέας
σε σπάνιες προπολεμικές εκτελέσεις
4.500 δρχ

καπέλα

3.000 δρχ

για ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΕΣ
ταχυδρομική επιταγή ή αντικαταβολή στο όνομα:
Χαράλαμπος Κουσουμβρής Τ.Θ. 8346 ΟΜΟΝΟΙΑ Τ.Κ. 10010
Στις τιμές συμπεριλαμβάνονται και τα ταχυδρομικά.

ελάχιστο όριο παραγγελίας 5.000

Καλοκαίρι..

με ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ

ΕΘΕΛΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΜΑΥΡΗΣ ΤΑΞΗΣ

EXTREME FASHION

ΜΑΝΗ

Μια παράξενη Γη

ΔΡ. ΓΙΟΖΕΦ ΓΚΕΜΠΕΛΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΪΖΕΡΧΟΦ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΓΓΕΛΑΡΙΑΝ ΤΟΥ ΡΑΪΧ

Μία ιστορική περιγραφή σε φύλλα ημερολογίου

Πολύ πριν αρχίσει η μεγάλη αλληλοσφαγή της λευκής φυλής, που υπήρξε ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος, στην Ελλάδα του 1934, στην οποία υπάρχουν αρκετοί και σημαίνοντες υπερασπιστές της εθνικοσοσιαλιστικής ιδέας εκδίδεται ένα βιβλίο. Είναι το ημερολόγιο του Γκέμπελς, που περιγράφει τις κρίσιμες ημέρες που οδήγησαν το κόμμα του Αδόλφου Χίτλερ εις την εξουσία της Γερμανίας. Το βιβλίο είναι ακριβής ανατύπωση της εκδόσεως του 1934 χωρίς κανένα σχόλιο, καμμία εισαγωγή, κανέναν επίλογο.

κυκλοφορεί από τις εκδόσεις

ΑΣΚΑΛΩΝ